

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/2033

z dnia 27 listopada 2019 r.

w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Solidne wymogi ostrożnościowe stanowią integralną część warunków regulacyjnych, na których instytucje finansowe świadczą usługi w całej Unii. Firmy inwestycyjne wraz z instytucjami kredytowymi podlegają rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ oraz dyrektywie 2013/36/UE ⁽⁵⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ich traktowania ostrożnościowego i nadzoru ostrożnościowego, natomiast wymogi w zakresie udzielania im zezwoleń oraz inne dotyczące ich wymogi organizacyjne i wymogi w zakresie prowadzenia działalności określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽⁶⁾.
- (2) Istniejące systemy nadzoru ostrożnościowego ustanowione na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w dużej mierze opierają się na kolejnych iteracjach międzynarodowych standardów regulacyjnych określonych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego dla dużych grup bankowych i jedynie częściowo odnoszą się do szczególnych rodzajów ryzyk nieodłącznie związanych ze zróżnicowaną działalnością dużej liczby firm inwestycyjnych. Specyficzne słabości i rodzaje ryzyka właściwe dla tych firm inwestycyjnych powinny zatem w szczególności sposób zostać uwzględnione w odpowiednich i proporcjonalnych rozwiązaniach ostrożnościowych na poziomie Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 378 z 19.10.2018, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 262 z 25.7.2018, s. 35.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 listopada 2019 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- (3) Ryzyka, jakie firmy inwestycyjne same ponoszą i stwarzają dla swoich klientów oraz szerzej postrzeganych rynków, na których działają, zależą od charakteru i skali ich działalności, w tym tego, czy firmy inwestycyjne działają w charakterze pośredników dla swoich klientów i same nie są stroną zawieranych transakcji, czy też występują w charakterze zleciodawców transakcji.
- (4) Należyte wymogi ostrożnościowe powinny zapewniać, aby firmy inwestycyjne były zarządzane w sposób prawidłowy oraz zgodnie z najlepiej pojętym interesem ich klientów. Powinny one uwzględniać zdolność firm inwestycyjnych i ich klientów do podejmowania nadmiernego ryzyka oraz różne stopnie ryzyka podejmowanego i stwarzanego przez firmy inwestycyjne. Takie wymogi ostrożnościowe powinny również mieć na celu unikanie nakładania nadmiernego obciążenia administracyjnego na firmy inwestycyjne.
- (5) Wiele wymogów ostrożnościowych wynikających z ram ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i dyrektywą 2013/36/UE opracowano w celu zaradzenia wspólnym rodzajom ryzyka, na jakie narażone są instytucje kredytowe. W związku z tym istniejące wymogi są w dużej mierze skalibrowane w taki sposób, aby zachować zdolność instytucji kredytowych do udzielania pożyczek niezależnie od fazy cyklu koniunkturalnego oraz aby chronić deponentów i podatników przed możliwą upadłością; nie uwzględniają one natomiast wszystkich poszczególnych profili ryzyka firm inwestycyjnych. Firmy inwestycyjne nie posiadają dużych detalicznych i korporacyjnych portfeli kredytowych oraz nie przyjmują depozytów. Prawdopodobieństwo, że ich upadłość może mieć szkodliwy wpływ na ogólną stabilność finansową, jest mniejsze niż w przypadku instytucji kredytowych. Ryzyko, na jakie jest narażona i jakie stwarza większość firm inwestycyjnych, znacznie różni się zatem od ryzyka, na jakie są narażone i jakie stwarzają instytucje kredytowe, i różnice te należy wyraźnie odzwierciedlić w unijnych ramach ostrożnościowych.
- (6) Wymogi ostrożnościowe, którym firmy inwestycyjne podlegają na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE oparte są na wymogach ostrożnościowych mających zastosowanie do instytucji kredytowych. Firmy inwestycyjne, których zakres zezwolenia ogranicza się do określonych usług inwestycyjnych nieobjętych zakresem obecnych ram ostrożnościowych, podlegają licznym zwolnieniom z tych wymogów. W tych zwolnieniach uznaje się, że te firmy inwestycyjne nie ponoszą ryzyka tego samego rodzaju co instytucje kredytowe. Firmy inwestycyjne prowadzące działalność wchodzącą w zakres obecnie obowiązujących ram ostrożnościowych i która obejmuje obrót instrumentami finansowymi w ograniczonym zakresie, podlegają odpowiednim wymogom przewidzianym w tych ramach w odniesieniu do kapitału, mogą jednak być objęte zwolnieniami w innych obszarach, takich jak płynność, duże ekspozycje i dźwignia finansowa. Firmy inwestycyjne, których zakres zezwolenia nie podlega tym ograniczeniom, podlegają tym samym wymogom ostrożnościowym co instytucje kredytowe.
- (7) Obrót instrumentami finansowymi zarówno do celów zarządzania ryzykiem, zabezpieczenia lub zarządzania płynnością, jak i zajmowania pozycji w oczekiwaniu na pożądaną zmianę wartości instrumentów w czasie, stanowi działalność, którą podjąć mogą zarówno instytucje kredytowe, jak i firmy inwestycyjne uprawnione do zawierania transakcji na własny rachunek i która jest już objęta ramami ostrożnościowymi ustanowionymi na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE. Aby uniknąć nierównych warunków działania, które mogłyby prowadzić do arbitrażu regulacyjnego między instytucjami kredytowymi oraz firmami inwestycyjnymi w tym obszarze, wymogi w zakresie funduszy własnych wynikające z tych przepisów dotyczących tego ryzyka powinny zatem nadal mieć zastosowanie również do tych firm inwestycyjnych. Ekspozycje tych firm inwestycyjnych wobec kontrahentów transakcyjnych w ramach określonych transakcji i odpowiadające im wymogi w zakresie funduszy własnych są również objęte przepisami, a zatem powinny nadal mieć zastosowanie do firm inwestycyjnych w uproszczonej formie. Ponadto przepisy dotyczące dużych ekspozycji w obecnie obowiązujących ramach ostrożnościowych mają znaczenie również wówczas, gdy ekspozycje z tytułu transakcji tych firm inwestycyjnych wobec poszczególnych kontrahentów są szczególnie duże, prowadząc tym samym do powstania nadmiernie skoncentrowanego źródła ryzyka dla firmy inwestycyjnej z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Przepisy powinny zatem również nadal mieć zastosowanie do firm inwestycyjnych w uproszczonej formie.
- (8) Rozbieżności w stosowaniu istniejących ram ostrożnościowych w poszczególnych państwach członkowskich zagrażają równym warunkom działania dla firm inwestycyjnych w Unii. Rozbieżności te wynikają z ogólnej złożoności stosowania tych ram wobec różnych firm inwestycyjnych w zależności od świadczonych przez nie usług, w przypadku gdy niektóre organy krajowe dostosowują lub usprawniają takie stosowanie w prawie krajowym lub w praktykach krajowych. Biorąc pod uwagę, że istniejące ramy ostrożnościowe nie uwzględniają wszystkich ryzyk, na jakie są narażone i jakie stwarzają niektóre rodzaje firm inwestycyjnych, w odniesieniu do określonych firm inwestycyjnych w niektórych państwach członkowskich stosowane są istotne narzuty kapitałowe. Należy ustanowić jednolite przepisy uwzględniające te ryzyka w celu zapewnienia zharmonizowanego nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi w całej Unii.

- (9) Konieczny jest zatem szczególnie system nadzoru ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego za względu na ich wielkość i ich wzajemne powiązania z innymi podmiotami finansowymi i gospodarczymi. Firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym powinny nadal podlegać istniejącym ramom ostrożnościowym ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE. Te firmy inwestycyjne są podzbiorem firm inwestycyjnych, do których mają obecnie zastosowanie ramy ustanowione rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i dyrektywą 2013/36/UE i które nie korzystają ze specjalnych wyłączeń z którejkolwiek z głównych wymogów określonych w tych aktach. Największe i najbardziej wzajemnie powiązane firmy inwestycyjne mają modele biznesowe i profile ryzyka podobne do modeli biznesowych i profili ryzyka istotnych instytucji kredytowych. Świadczą one usługi podobne do usług bankowych oraz zapewniają zabezpieczenie przed ryzykiem na znaczną skalę. Co więcej, firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym są wystarczająco duże, aby stanowić zagrożenie dla stabilnego i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych na równi z dużymi instytucjami kredytowymi, oraz mają modele biznesowe i profile ryzyka, które stanowią takie zagrożenie. W związku z tym te firmy inwestycyjne powinny nadal podlegać przepisom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE.
- (10) Szczególny system nadzoru ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych, które ze względu na swoją wielkość i wzajemne powiązania z innymi podmiotami finansowymi i gospodarczymi nie są uznawane za mające znaczenie systemowe, powinien zatem uwzględniać szczególne praktyki biznesowe różnych rodzajów firm inwestycyjnych. Firmy inwestycyjne charakteryzujące się najwyższym prawdopodobieństwem generowania ryzyka dla klientów, rynków lub prawidłowego funkcjonowania firm inwestycyjnych powinny w szczególności podlegać jasnym i skutecznym wymogom ostrożnościowym dostosowanym do tych szczególnych rodzajów ryzyk. Te wymogi ostrożnościowe powinny być dostosowane w sposób proporcjonalny do rodzaju firmy inwestycyjnej i najlepiej pojętego interesu klientów tego rodzaju firmy inwestycyjnej oraz powinny uwzględniać konieczność wspierania sprawnego i prawidłowego funkcjonowania rynków, na których działa ten rodzaj firm inwestycyjnych. Powinny one ograniczać ryzyko w zidentyfikowanych obszarach i pomóc w zapewnieniu, aby w przypadku upadłości firmy inwestycyjnej można było ją zlikwidować w uporządkowany sposób przy minimalnym zakłóceniu stabilności rynków finansowych.
- (11) Przewidziany w niniejszym rozporządzeniu system nie powinien mieć wpływu na obowiązki publikowania notowań i ciągłej obecności na rynku, który spoczywa na wyznaczonych animatorach rynku w systemach obrotu na podstawie dyrektywy 2014/65/UE.
- (12) System nadzoru ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych, które ze względu na swoją wielkość i wzajemne powiązania z innymi podmiotami finansowymi i gospodarczymi nie są uznawane za mające znaczenie systemowe, powinien mieć zastosowanie do każdej z firm inwestycyjnych na zasadzie indywidualnej. Aby jednak ułatwić stosowanie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych w Unii, które są częścią grup bankowych, w celu uniknięcia zakłóceń niektórych modeli biznesowych, których ryzyka są już objęte zastosowaniem przepisów ostrożnościowych, firmom inwestycyjnym należy zezwolić na stosowanie wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, w stosownych przypadkach, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe organy, o ile ich decyzja nie jest podyktowana celami arbitrażu regulacyjnego. Ponadto, ze względu na to, że ryzyka ponoszone przez małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne są w znacznej mierze ograniczone, należy umożliwić tym firmom skorzystanie ze zwolnienia z określonych wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych, w przypadku gdy wchodzi one w skład grupy bankowej lub grupy firm inwestycyjnych mającej siedzibę główną i podlegającej nadzorowi na zasadzie skonsolidowanej na mocy – stosownie do przypadku – rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywy 2013/36/UE lub na mocy niniejszego rozporządzenia i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034⁽⁷⁾, w tym samym państwie członkowskim, ponieważ te ramy ostrożnościowe powinny odpowiednio pokrywać te ryzyka w takich przypadkach. Aby odzwierciedlić istniejące traktowanie grup firm inwestycyjnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, w przypadku firm inwestycyjnych, lub w przypadku gdy nie ma zastosowania konsolidacja na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jednostka dominująca w takich grupach powinna być zobowiązana do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia w oparciu o skonsolidowaną sytuację grupy. Alternatywnie, zamiast konsolidacji ostrożnościowej, w przypadku gdy takie grupy firm inwestycyjnych odzwierciedlają prostsze struktury i profile ryzyka, właściwe organy mogą zezwolić jednostce dominującej w grupie na posiadanie kapitału wystarczającego na pokrycie wartości księgowej jej udziałów w jednostkach zależnych. W przypadku gdy te małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne stanowią część grupy ubezpieczeniowej, powinny one również mieć możliwość skorzystania ze zwolnienia z wymogów dotyczących ujawniania informacji.
- (13) Aby umożliwić firmom inwestycyjnym dalsze poleganie na ich obecnych funduszach własnych w celu spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z ramami ostrożnościowymi właściwymi dla firm inwestycyjnych, należy dostosować definicję i strukturę funduszy własnych do rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Obejmuje to pełne odliczenia pozycji bilansowych od funduszy własnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, takich jak aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego i posiadane instrumenty kapitałowe innych podmiotów sektora finansowego. Firmy inwestycyjne powinny jednak mieć możliwość wyłączenia nieistotnych instrumentów kapi-

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającej dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (zob. s. 64 niniejszego Dziennika Urzędowego).

tałowych posiadanych w podmiotach sektora finansowego z odliczania, jeżeli są przeznaczone do obrotu, aby wspierać działalność animatora rynku w odniesieniu do tych instrumentów. Aby dostosować strukturę funduszy własnych do rozporządzenia (UE) nr 575/2013, odpowiednie współczynniki dla poszczególnych rodzajów funduszy własnych zostały odzwierciedlone w kontekście niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia, aby wymogi były proporcjonalne do charakteru, zakresu i złożoności działalności firm inwestycyjnych oraz aby były łatwo dostępne dla firm inwestycyjnych w ramach niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna dokonać przeglądu adekwatności dalszego dostosowania definicji i struktury funduszy własnych do definicji i struktury w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.

- (14) W celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne zawsze prowadziły działalność na podstawie poziomu funduszy własnych wymaganego do uzyskania zezwolenia, wszystkie firmy inwestycyjne powinny w każdym momencie spełniać stały minimalny wymóg kapitałowy równy poziomowi kapitału założycielskiego wymaganemu do uzyskania zezwolenia na świadczenie odpowiednich usług inwestycyjnych określonego zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/2034.
- (15) Aby zapewnić proste stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych nakładanego na małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, powinny one posiadać fundusze własne równe ich stałemu minimalnemu wymogowi kapitałowemu lub jednej czwartej ich stałych kosztów pośrednich obliczonych na podstawie ich działalności w poprzednim roku, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa. Małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, które wolą zachować dalej idącą ostrożność i uniknąć zjawiska nagłych spadków w przypadku reklasyfikacji, powinny mieć możliwość posiadania funduszy własnych o wartości przewyższającej wartości wymagane w niniejszym rozporządzeniu lub stosowania środków bardziej rygorystycznych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.
- (16) Aby uwzględnić wyższe ryzyka, na jakie narażone są firmy inwestycyjne, które nie są małymi i niepowiązanymi wzajemnie firmami, minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych dla takich firm powinien odpowiadać ich stałemu minimalnemu wymogowi kapitałowemu, jednej czwartej ich stałych kosztów pośrednich za poprzedni rok lub sumie ich wymogu na podstawie zestawu współczynników ryzyka dostosowanego do specyfiki firm inwestycyjnych („współczynniki K”), za pomocą którego ustala się kapitał w odniesieniu do rodzajów ryzyk występujących w określonych obszarach działalności firm inwestycyjnych, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa.
- (17) Firmy inwestycyjne powinny być uznawane za małe i niepowiązane wzajemnie do celów szczególnych wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych, jeżeli nie świadczą usług inwestycyjnych niosących ze sobą wysokie ryzyko dla klientów, rynków lub ich samych, a ich wielkość oznacza, że istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, iż mogą one powodować rozległe negatywne skutki dla klientów i rynków jeśli urzeczywistni się ryzyko nieodłącznie związane z prowadzoną przez nie działalnością lub jeśli upadną. W związku z tym małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne należy zdefiniować jako firmy, które nie zawierają transakcji na własny rachunek lub nie ponoszą ryzyka z tytułu obrotu instrumentami finansowymi, nie przechowują żadnych aktywów ani środków pieniężnych klientów, posiadają aktywa zarządzane zarówno w ramach dyskrejonalnego zarządzania portfelem, jak i w ramach niedyskrejonalnych (doradczych) uzgodnień o wartości poniżej 1,2 mld EUR, obsługują codzienne zlecenia klientów o wartości poniżej 100 mln EUR w przypadku transakcji na rynku kasowym lub 1 mld EUR dziennie w przypadku instrumentów pochodnych oraz posiadają sumę bilansową mniejszą niż 100 mln EUR, łącznie z pozycjami pozabilansowymi, a łączne roczne dochody brutto ze świadczenia usług inwestycyjnych są mniejsze niż 30 mln EUR.
- (18) Aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu oraz ograniczyć zachęty dla firm inwestycyjnych do zmian organizacji swojej działalności w taki sposób, aby uniknąć przekroczenia progów, powyżej których nie kwalifikują się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, progi dotyczące zarządzanych aktywów, obsługiwanych zleceń klientów, wartości sumy bilansowej i łącznych rocznych dochodów brutto należy stosować w sposób łączny w odniesieniu do wszystkich firm inwestycyjnych należących do tej samej grupy. Pozostałe warunki, a mianowicie, czy firma inwestycyjna przechowuje środki pieniężne klienta, administruje aktywami klientów lub je zabezpiecza, lub czy prowadzi obrót instrumentami finansowymi i ponosi ryzyko rynkowe lub ryzyko kontrahenta, mają charakter binarny i nie pozostawiają miejsca na takie zmiany organizacji działalności, dlatego należy je oceniać na zasadzie indywidualnej. Aby na bieżąco uwzględniać zmieniające się modele biznesowe i rodzaje ryzyka, jakie się z nimi wiążą, te warunki i progi należy oceniać na koniec dnia, z wyjątkiem przechowywania środków pieniężnych klienta, który należy oceniać śróddziennie, oraz z wyjątkiem wartości sumy bilansowej i całkowitych rocznych dochodów brutto, które należy oceniać w oparciu o sytuację firmy inwestycyjnej na koniec poprzedniego roku obrachunkowego.
- (19) Firma inwestycyjna, która przekracza progi regulacyjne lub nie spełnia pozostałych warunków, nie powinna być uznawana za małą i niepowiązaną wzajemnie oraz powinna podlegać wymogom dla innych firm inwestycyjnych, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów przejściowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Powinno to zachęcić firmy inwestycyjne do planowania swojej działalności gospodarczej w taki sposób, aby wyraźnie kwalifikowały się one jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne. W przypadku firmy inwestycyjnej, która nie spełnia wymogów koniecznych do uznania ją za małą i niepowiązaną wzajemnie, przez co nie kwalifikuje się ona do objęcia takim sposobem traktowania, należy zapewnić fazę monitorowania w przypadku gdy firma inwestycyjna spełnia warunki i utrzymuje się poniżej odpowiednich progów przez co najmniej sześć kolejnych miesięcy.

- (20) Wszystkie firmy inwestycyjne powinny obliczać swój wymóg w zakresie funduszy własnych przez odniesienie do zestawu współczynników K, które obejmują ryzyko dla klienta (RtC), ryzyko dla rynku (RtM) i ryzyko dla firmy (RtF). Współczynniki K w ramach RtC obejmują zarządzane aktywa klienta i bieżące doradztwo (K-AUM), przechowywane środki pieniężne klientów (K-CMH), aktywa zabezpieczone i objęte administrowaniem (K-ASA), oraz obsługiwane zlecenia klientów (K-COH).
- (21) Współczynnik K w ramach RtM obejmuje pozycję ryzyka netto (K-NPR) zgodnie z przepisami dotyczącymi ryzyka rynkowego zawartymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub, w przypadku gdy zezwala na to właściwy organ danego rodzaju firm inwestycyjnych, które zawierają transakcje na własny rachunek za pośrednictwem członków rozliczających – na podstawie łącznych depozytów zabezpieczających wymaganych przez członka rozliczającego firmy inwestycyjnej (K-CMG). Firmy inwestycyjne powinny mieć możliwość jednoczesnego stosowania współczynników K-NPR i K-CMG na podstawie portfela.
- (22) Współczynniki K w ramach RtF obejmują ekspozycję firmy inwestycyjnej na niewykonanie zobowiązania przez ich kontrahentów transakcyjnych (K-TCD) zgodnie z uproszczonymi przepisami dotyczącymi ryzyka kredytowego kontrahenta na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ryzyka koncentracji w dużych ekspozycjach firm inwestycyjnych wobec określonych kontrahentów na podstawie przepisów tego rozporządzenia dotyczących dużych ekspozycji w portfelu handlowym (K-CON) oraz ryzyk operacyjnych wynikających z dziennych przepływów transakcyjnych firmy inwestycyjnej (K-DTF).
- (23) Całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych w ramach współczynników K stanowi sumę wymogów dotyczących współczynników K w ramach RtC, RtM oraz RtF. Współczynniki K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH i K-DTF odnoszą się do wolumenu działalności, której dotyczą poszczególne współczynniki K. Wolumeny na potrzeby współczynników K-CMH, K-ASA oraz K-DTF oblicza się na podstawie średniej kroczącej z dziewięciu poprzednich miesięcy. Wolumen na potrzeby współczynników K-COH oblicza się na podstawie średniej kroczącej z sześciu poprzednich miesięcy, natomiast na potrzeby współczynnika K-AUM – na podstawie średniej z 15 poprzednich miesięcy. Wolumeny te mnoży się przez odpowiadające im współczynniki określone w niniejszym rozporządzeniu, aby ustalić wymóg w zakresie funduszy własnych. Wymogi w zakresie funduszy własnych na potrzeby współczynnika K-NPR zaczerpnięto z rozporządzenia (UE) nr 575/2013, natomiast wymogi w zakresie funduszy własnych na potrzeby współczynników K-CON i K-TCD określa się poprzez uproszczone zastosowanie przewidzianych w tym rozporządzeniu stosownych wymogów w odniesieniu do – odpowiednio – sposobu traktowania dużych ekspozycji w portfelu handlowym oraz ryzyka kredytowego kontrahenta. Współczynnik K wynosi zero, jeżeli firma inwestycyjna nie podejmuje danego rodzaju działalności.
- (24) Współczynniki K w ramach RtC są wskaźnikami obejmującymi obszary działalności firm inwestycyjnych, które w przypadku wystąpienia problemów mogą być źródłem szkody dla klientów. Współczynnik K-AUM obejmuje ryzyko wyrządzenia szkody klientom, które wynika z niewłaściwego dyskrejonalnego zarządzania portfelami klientów lub wadliwego wykonania, oraz zapewnienia gwarancje i korzyści dla klientów pod kątem ciągłości świadczenia usług w zakresie bieżącego zarządzania portfelem i doradztwa inwestycyjnego. Współczynnik K-ASA obejmuje ryzyko związane z zabezpieczaniem aktywów klienta i ich administrowaniem oraz zapewnia, aby firmy inwestycyjne posiadały kapitał proporcjonalny do wartości tych aktywów, niezależnie od tego, czy znajdują się one w ich własnym bilansie, czy na rachunkach osoby trzeciej. Współczynnik K-CMH obejmuje ryzyko związane z możliwością wystąpienia szkody, w przypadku gdy firma inwestycyjna przechowuje środki pieniężne swoich klientów, z uwzględnieniem tego, czy są one ujęte w jej własnym bilansie, czy na rachunkach osoby trzeciej, a uzgodnienia w ramach mających zastosowanie przepisów krajowych przewidują, że środki pieniężne klientów są zabezpieczone w przypadku upadłości, niewypłacalności lub rozpoczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej firmy inwestycyjnej lub objęcia jej zarządem komisarycznym. Współczynnik K-CMH nie obejmuje środków pieniężnych klientów, które zdeponowano na rachunku bankowym (depozytariusza) w imieniu samego klienta, jeżeli firma inwestycyjna ma dostęp do tych środków pieniężnych klienta wskutek upoważnienia osoby trzeciej. Współczynnik K-COH obejmuje potencjalne ryzyko dla klientów firmy inwestycyjnej, która wykonuje ich zlecenia (w imieniu klienta, a nie w imieniu samej firmy inwestycyjnej) na przykład w ramach świadczonych klientom usług ograniczających się do realizacji składanych zleceń lub gdy firma inwestycyjna jest częścią łańcucha zleceń klientów.
- (25) Współczynnik K obejmujący RtM, na jakie narażone są firmy inwestycyjne zawierające transakcje na własny rachunek, opiera się na zasadach dotyczących ryzyka rynkowego dla pozycji w instrumentach finansowych, walutach obcych oraz w towarach zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Pozwala to firmom inwestycyjnym na stosowanie metody standardowej, alternatywnej metody standardowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, lub – opcjonalnie – modeli wewnętrznych, gdy te dwie ostatnie metody zaczynają mieć zastosowanie do instytucji kredytowych nie tylko do celów sprawozdawczych, ale także do celów wymogów w zakresie funduszy własnych. Tymczasowo a co najmniej w okresie pięciu lat po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, firmy inwestycyjne powinny stosować – do celów obliczenia swojego współczynnika K-NPR – rami ryzyka rynkowego (metodę standardową lub, o ile ma to zastosowanie, metodę modeli wewnętrznych) na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli przepisy określone w rozdziałach 1 a i 1b w części trzeciej tytułu IV rozporządzenia (UE)

nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 (*) nie będą miały zastosowania do instytucji kredytowych do celów wymogów w zakresie funduszy własnych, firmy inwestycyjne powinny nadal stosować do celów obliczenia współczynnika K-NPR wymogi określone w części trzeciej tytułu IV rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Alternatywnie, wymóg w zakresie funduszy własnych dla firm inwestycyjnych przeprowadzających operacje handlowe mających pozycje podlegające rozliczeniu może, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ i z zastrzeżeniem określonych warunków, być równy kwocie łącznych depozytów zabezpieczających wymaganych przez ich członka rozliczającego, pomnożonej przez ustalony mnożnik. Stosowanie współczynnika K-CMG powinno opierać się w głównej mierze na działalności handlowej firmy inwestycyjnej, objętej w całości lub w znacznej części tą metodą. Niemniej jednak właściwy organ danej firmy inwestycyjnej może również zezwolić firmie inwestycyjnej na częściowe stosowanie metody K-CMG, o ile ta metoda była stosowana względem wszystkich pozycji podlegających rozliczeniu lub obowiązkowi uzupełniania depozytu zabezpieczającego, a jedna z trzech metod alternatywnych dla współczynnika K-NPR jest stosowana względem portfeli, które nie podlegają rozliczeniu. W celu zapewnienia, aby wymogi były proporcjonalne do charakteru, zakresu i złożoności działalności firm inwestycyjnych oraz aby były one łatwo dostępne dla firm inwestycyjnych w ramach niniejszego rozporządzenia, każdy przegląd, który będzie miał później miejsce w odniesieniu do stosowania metod obliczania współczynników K, powinien objąć zasadność dalszego dostosowania obliczania współczynnika KNPR do przepisów dotyczących ryzyka rynkowego pozycji w portfelu handlowym w instrumentach finansowych, walutach obcych i w towarach zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.

- (26) W przypadku firm inwestycyjnych, które zawierają transakcje na własny rachunek, współczynniki K-TCD i K-CON w ramach RtF stanowią uproszczone zastosowanie przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 dotyczących, odpowiednio, ryzyka kredytowego kontrahenta i ryzyka dużych ekspozycji. Współczynnik K-TCD obejmuje ryzyko dla firmy inwestycyjnej związane z kontrahentami będącymi stroną transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych i towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia, transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, lub wszelkich innych transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, a także ryzyko związane z odbiorcami pożyczek udzielonych przez firmę inwestycyjną na zasadzie pomocniczej w ramach usługi inwestycyjnej, którzy to kontrahenci i odbiorcy nie wykonują swoich zobowiązań, poprzez pomnożenie wartości ekspozycji na podstawie kosztu zastąpienia i narzutu z tytułu potencjalnej przyszłej ekspozycji przez współczynniki ryzyka na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z uwzględnieniem łagodzących skutków skutecznego kompensowania i wymiany zabezpieczenia. W celu dalszego dostosowania sposobu traktowania ryzyka kredytowego kontrahenta do rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy dodać również stały mnożnik wynoszący 1,2 oraz mnożnik korekty wyceny kredytowej (CVA) w celu odzwierciedlenia bieżącej wartości rynkowej ryzyka kredytowego kontrahenta dla firmy inwestycyjnej w określonych transakcjach. Współczynnik K-CON obejmuje ryzyko koncentracji w odniesieniu do indywidualnych lub silnie powiązanych kontrahentów z sektora prywatnego, wobec których firmy posiadają ekspozycje przekraczające 25 % ich funduszy własnych, lub szczególnie alternatywne progi w odniesieniu do instytucji kredytowych lub innych firm inwestycyjnych, poprzez ustanowienie narzutu kapitałowego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 z tytułu nadmiernych ekspozycji powyżej tych limitów. Współczynnik K-DTF obejmuje z kolei ryzyka operacyjne dla firmy inwestycyjnej związane z dużymi wolumenami transakcji zawieranych na własny rachunek lub na rzecz klientów w jej własnym imieniu w ciągu jednego dnia, które mogłyby wynikać z nieodpowiednich lub zawodnych procedur wewnętrznych, błędów ludzkich i nieodpowiednich lub zawodnych systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, w oparciu o wartości referencyjne dziennych transakcji, skorygowane o okres pozostały do terminu zapadalności instrumentów pochodnych na stopę procentową w celu ograniczenia podwyższeń wymogów w zakresie funduszy własnych, w szczególności w przypadku kontraktów krótkoterminowych, gdy postrzegane ryzyka operacyjne są niższe.
- (27) Wszystkie firmy inwestycyjne powinny monitorować i kontrolować swoje ryzyko koncentracji, w tym w odniesieniu do swoich klientów. Wyłącznie firmy inwestycyjne podlegające minimalnemu wymogowi w zakresie funduszy własnych w ramach współczynników K powinny jednak składać właściwym organom sprawozdania dotyczące swoich ryzyk koncentracji. W przypadku firm inwestycyjnych specjalizujących się w towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub bazujących na nich instrumentach pochodnych o dużych skoncentrowanych ekspozycjach wobec kontrahentów niefinansowych, limity dotyczące ryzyka koncentracji można przekroczyć bez dodatkowego kapitału w ramach współczynnika K-CON, o ile służą one do celów handlowych, celów zapewniania finansowania lub celów związanych z zarządzaniem ryzykiem.
- (28) Wszystkie firmy inwestycyjne powinny posiadać procedury wewnętrzne w celu monitorowania swoich wymogów dotyczących płynności i zarządzania tymi wymogami. Celem tych procedur jest pomoc w zapewnieniu, aby firmy inwestycyjne mogły funkcjonować w uporządkowany sposób przez dłuższy czas, bez konieczności odkładania aktywów płynnych specjalnie na wypadek zaistnienia trudnej sytuacji. W tym celu wszystkie firmy inwestycyjne powinny w każdej chwili utrzymywać co najmniej jedną trzecią swojego wymogu dotyczącego stałych kosztów

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

pośrednich w aktywach płynnych. Właściwe organy powinny mieć jednak możliwość zwolnienia małych i niepowiązanych wzajemnie firm inwestycyjnych z tego wymogu. Te aktywa płynne powinny być wysokiej jakości oraz powinny być dostosowane do aktywów płynnych wymienionych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/61⁽⁹⁾, wraz z redukcjami wartości mającym zastosowanie do tych aktywów zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym. Aby uwzględnić różnicę dotyczącą profili płynności firm inwestycyjnych w porównaniu z instytucjami kredytowymi, wykaz odpowiednich aktywów płynnych należy uzupełnić o wolne od obciążeń własne środki pieniężne i depozyty krótkoterminowe firmy inwestycyjnej (które nie powinny obejmować jakichkolwiek środków pieniężnych klientów ani instrumentów finansowych należących do klientów) oraz o niektóre instrumenty finansowe, dla których istnieje płynny rynek. Jeżeli nie zostały zwolnione z wymogów dotyczących płynności, małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, a także firmy inwestycyjne, które nie posiadają licencji na prowadzenie działalności handlowej lub działalności w zakresie gwarantowania emisji, mogłyby również uwzględniać jako aktywa płynne pozycje związane z należnościami z tytułu dostaw i usług oraz należnościami z tytułu opłat lub prowizji o terminie wymagalności wynoszącym maksymalnie 30 dni, pod warunkiem że pozycje te nie stanowią więcej niż jednej trzeciej minimalnego wymogu dotyczącego płynności, że nie zaliczono ich na poczet jakichkolwiek dodatkowych wymogów dotyczących płynności nałożonych przez właściwy organ oraz że podlegają one redukcji wartości w wysokości 50 %. W wyjątkowych okolicznościach należy zezwolić firmom inwestycyjnym na to, aby ich kapitał spadł poniżej wymaganych progów w wyniku spieniężenia aktywów płynnych w celu spełnienia wymogów dotyczących płynności, pod warunkiem że bezzwłocznie zgłoszą one ten fakt swojemu właściwemu organowi. Wszystkie gwarancje finansowe udzielone klientom, które mogą spowodować zwiększenie potrzeb w zakresie płynności w przypadku skorzystania z nich, powinny zmniejszać kwotę dostępnych aktywów płynnych o co najmniej 1,6 % całkowitej wartości tego rodzaju gwarancji. W celu zapewnienia, aby wymogi były proporcjonalne do charakteru, zakresu i złożoności działalności firm inwestycyjnych oraz aby były łatwo dostępne dla firm inwestycyjnych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, należy następnie dokonać przeglądu adekwatności aktywów płynnych, które kwalifikują się do spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego płynności, w tym przeglądu dalszego dostosowania do aktywów płynnych wymienionych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61, wraz z redukcjami wartości mającymi zastosowanie do tych aktywów na mocy tego rozporządzenia delegowanego.

- (29) Proporcjonalne odpowiednie ramy sprawozdawczości do celów regulacyjnych należy opracować w powiązaniu z nowym systemem nadzoru ostrożnościowego oraz starannie dostosować je do działalności firm inwestycyjnych oraz wymogów ram ostrożnościowych. Wymogi dotyczące sprawozdawczości dla firm inwestycyjnych powinny dotyczyć poziomu i struktury ich funduszy własnych, ich wymogów w zakresie funduszy własnych, podstawy obliczania ich wymogów w zakresie funduszy własnych, ich profilu działalności oraz wielkości w odniesieniu do parametrów stosowanych do celów uznawania firm inwestycyjnych za małe i niepowiązane wzajemnie, ich wymogów dotyczących płynności oraz przestrzegania przez nie przepisów dotyczących ryzyka koncentracji. Małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne powinny być zwolnione z wymogu sprawozdawczości w zakresie ryzyka koncentracji oraz powinny być zobowiązane do składania sprawozdań na temat wymogów dotyczących płynności tylko wtedy, gdy takie wymogi mają do nich zastosowanie. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁰⁾ (EUNB) powinien opracować projekt wykonawczych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółowych wzorów i zasad dotyczących tej sprawozdawczości do celów regulacyjnych oraz w celu określenia wzorów do celów ujawniania informacji. Standardy te powinny być proporcjonalne do skali i złożoności różnych firm inwestycyjnych oraz powinny w szczególności uwzględniać fakt, czy firmy inwestycyjne uznaje się za małe i niepowiązane wzajemnie.
- (30) Aby zapewnić przejrzystość swoim inwestorom oraz szerszej postrzeganym rynkom, firmy inwestycyjne, których nie uznaje się za małe i niepowiązane wzajemnie, powinny podawać do wiadomości publicznej poziomy ich funduszy własnych, swoje wymogi w zakresie funduszy własnych, zasady zarządzania oraz polityki i praktyki w zakresie wynagrodzeń. Małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne nie powinny podlegać wymogom dotyczącym publicznego ujawniania informacji, z wyjątkiem sytuacji, w której emitują instrumenty dodatkowe w Tier I, aby zapewnić przejrzystość inwestorom inwestującym w te instrumenty.
- (31) Firmy inwestycyjne powinny stosować polityki wynagrodzeń neutralne pod względem płci zgodnie z zasadą określoną w art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Należy również przedstawić pewne objaśnienia dotyczące ujawniania informacji na temat wynagrodzeń. Wymogi dotyczące ujawniania informacji na temat wynagrodzeń określone w niniejszym rozporządzeniu powinny być zgodne z celami przepisów dotyczących wynagrodzeń, w szczególności ustanowienia i utrzymywania – dla kategorii osób zatrudnionych, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka firm inwestycyjnych – polityk i praktyk w zakresie wynagrodzeń, spójnych z zasadami skutecznego zarządzania ryzykiem. Ponadto firmy inwestycyjne korzystające z odstępstwa od niektórych przepisów dotyczących wynagrodzeń powinny być zobowiązane do ujawniania informacji na temat takiego odstępstwa.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (32) W celu ułatwienia firmom inwestycyjnym sprawnego przejścia z wymogów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE na wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie (UE) 2019/2034 należy przewidzieć odpowiednie środki przejściowe. W szczególności przez okres pięciu lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia firmy inwestycyjne, których wymogi w zakresie funduszy własnych na podstawie niniejszego rozporządzenia wzrosłyby ponad dwukrotnie w porównaniu z ich wymogami w zakresie funduszy własnych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, powinny mieć możliwość złagodzenia skutków potencjalnego podwyższenia wymogów poprzez ograniczenie wymogu w zakresie funduszy własnych do kwoty stanowiącej dwukrotność właściwego dla nich wymogu w zakresie funduszy własnych wynikającego z rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE.
- (33) Aby nie stawać nowych firm inwestycyjnych o podobnych profilach w niekorzystnej pozycji w stosunku do istniejących firm inwestycyjnych, firmy inwestycyjne, które nigdy nie podlegały wymogom w zakresie funduszy własnych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, powinny mieć możliwość ograniczenia swoich wymogów w zakresie funduszy własnych wynikających z niniejszego rozporządzenia do kwoty stanowiącej dwukrotność ich wymogu dotyczącego stałych kosztów pośrednich na okres pięciu lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (34) Podobnie, firmy inwestycyjne, które podlegały wyłącznie wymogowi dotyczącemu kapitału założycielskiego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE i dla których wymogi w zakresie funduszy własnych wynikające z niniejszego rozporządzenia wzrosłyby ponad dwukrotnie w porównaniu z ich sytuacją na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, powinny mieć możliwość ograniczenia – przez pięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – swojego wymogu w zakresie funduszy własnych wynikającego z niniejszego rozporządzenia do kwoty stanowiącej dwukrotność ich wymogu dotyczącego kapitału założycielskiego wynikającego z rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, z wyjątkiem przedsiębiorstw miejscowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/876, które powinny podlegać szczególnemu przejściowemu wymogowi w zakresie funduszy własnych odzwierciedlającemu ich wyższy poziom ryzyka. Dla celów proporcjonalności, szczególne przejściowe wymogi w zakresie funduszy własnych należy również przewidzieć dla mniejszych firm inwestycyjnych oraz tych firm inwestycyjnych, które świadczą ograniczoną gamę usług inwestycyjnych, w przypadku gdy nie skorzystałyby one z ograniczenia wymogów w zakresie funduszy własnych wynikających z niniejszego rozporządzenia do kwoty stanowiącej dwukrotność ich wymogów wynikających z rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630⁽¹⁾ i dyrektywy 2013/36/UE zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878⁽²⁾, lecz ich wiążący wymóg w zakresie funduszy własnych na podstawie niniejszego rozporządzenia uległby podwyższeniu w porównaniu z ich sytuacją na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/630.
- (35) Te środki przejściowe powinny, w stosownych przypadkach, być również dostępne dla firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 498 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w którym te firmy inwestycyjne zwolniono z wymogów w zakresie funduszy własnych przewidzianych w tym rozporządzeniu, natomiast wymogi dotyczące kapitału założycielskiego, którym podlegają te firmy inwestycyjne, uzależniono od usług inwestycyjnych, które świadczą, lub działalności inwestycyjnej, którą prowadzą. Przez pięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia ich wymogi w zakresie funduszy własnych na podstawie przepisów przejściowych niniejszego rozporządzenia powinny być obliczane z uwzględnieniem tych mających zastosowanie poziomów.
- (36) Przez pięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub do dnia rozpoczęcia stosowania zmian przyjętych do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego na podstawie rozdziałów 1a i 1b części trzeciej tytułu IV rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/876, w zależności od tego, która z tych dat przypada później, firmy inwestycyjne podlegające odpowiednim przepisom niniejszego rozporządzenia powinny nadal obliczać swoje wymogi w zakresie funduszy własnych dla portfela handlowego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 zmienionym rozporządzeniem (UE) 2019/630.
- (37) Największe firmy inwestycyjne świadczące kluczowe hurtowe usługi rynkowe i usługi bankowości inwestycyjnej (które zawierają na własny rachunek transakcje dotyczące instrumentów finansowych, gwarantują instrumenty finansowe lub dokonują subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejścia emisji) posiadają modele biznesowe i profile ryzyka podobne do tych posiadanych przez znaczące instytucje kredytowe. W związku z prowadzoną przez nie działalnością firmy te są narażone na ryzyko kredytowe, głównie w postaci ryzyka kredytowego kontrahenta, a także na ryzyko rynkowe związane z pozycjami, które zajmują na własny rachunek, zarówno związanymi, jak i niezwiązanymi z ich klientami. W związku z tym stwarzają one ryzyko dla stabilności finansowej z uwagi na ich wielkość i znaczenie systemowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 4).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 253).

- (38) Dodatkowe wyzwanie stanowi zapewnienie skutecznego nadzoru ostrożnościowego nad tymi dużymi firmami inwestycyjnymi ze strony właściwych organów krajowych. Chociaż największe firmy inwestycyjne świadczą transgraniczne usługi bankowości inwestycyjnej na znaczną skalę, podlegają one – jako firmy inwestycyjne – nadzorowi ostrożnościowemu sprawowanemu przez organy wyznaczone na mocy dyrektywy 2014/65/UE, które niekoniecznie są tymi samymi właściwymi organami, które wyznaczono na mocy dyrektywy 2013/36/UE. Może to prowadzić do nierównych warunków działania przy stosowaniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w całej Unii oraz uniemożliwia to organom nadzoru uzyskanie pełnego obrazu sytuacji pod względem ostrożnościowym, który ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego wyeliminowania ryzyka związanego z dużymi transgranicznymi firmami inwestycyjnymi. W związku z tym nadzór ostrożnościowy może stać się mniej skuteczny oraz może zakłócać konkurencję w Unii. Największym firmom inwestycyjnym należy zatem przyznać status instytucji kredytowych, aby stworzyć synergie związane z nadzorem nad transgraniczną działalnością na rynkach hurtowych w grupie porównywalnych podmiotów, promując równe warunki działania oraz umożliwiając spójny nadzór we wszystkich grupach.
- (39) Te firmy inwestycyjne, stając się instytucjami kredytowymi, powinny zatem nadal podlegać rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE oraz podlegać nadzorowi sprawowanemu przez właściwe organy instytucji kredytowych, w tym przez Europejski Bank Centralny w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Pozwoliłoby to zapewnić, aby nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi prowadzony był w spójny i skuteczny sposób oraz aby jednolity zbiór przepisów dotyczących usług finansowych stosowano w ten sam sposób do wszystkich instytucji kredytowych w świetle ich znaczenia systemowego. W celu zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu i zmniejszenia ryzyka obchodzenia przepisów właściwe organy powinny starać się zapobiegać sytuacjom, w których grupy o potencjalnym znaczeniu systemowym kształtowałyby swoją działalność w taki sposób, aby nie przekroczyć progów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obchodząc tym samym obowiązek ubiegania się o zezwolenie jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 8a dyrektywy 2013/36/UE.
- (40) Dużym firmom inwestycyjnym przekształconym w instytucje kredytowe należy zezwolić na przyjmowanie od ludności depozytów pieniężnych lub innych środków finansowych podlegających zwrotowi oraz na udzielanie kredytów na ich własny rachunek wyłącznie po uzyskaniu przez nie zezwolenia na taką działalność zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE. Prowadzenie wszelkiej takiej działalności, w tym przyjmowanie depozytów lub innych środków finansowych podlegających zwrotowi oraz udzielanie kredytów na ich własny rachunek, nie powinno być wymogiem niezbędnym dla przedsiębiorstw, aby uznać je za instytucje kredytowe. Zmiana definicji instytucji kredytowej wprowadzona niniejszym rozporządzeniem powinna zatem pozostawać bez uszczerbku dla krajowych systemów udzielania zezwoleń, wprowadzonych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywami 2013/36/UE i (UE) 2019/2034, w tym wszelkich przepisów, które państwa członkowskie mogą uznać za odpowiednie w celu doprecyzowania rodzajów działalności, do której podejmowania uprawnione są duże firmy inwestycyjne objęte zmienioną definicją instytucji kredytowych.
- (41) Ponadto sprawowany na zasadzie skonsolidowanej nadzór nad instytucjami kredytowymi ma na celu zapewnienie między innymi stabilności systemu finansowego, a żeby był on skuteczny, należy nim objąć wszystkie grupy, w tym również te, w których jednostkami dominującymi nie są instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne. Dlatego też wszystkie instytucje kredytowe, w tym również te, które uprzednio miały status firm inwestycyjnych, powinny podlegać przepisom regulującym nadzór nad jednostką dominującą sprawowany na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej przez właściwe organy na mocy tytułu VII rozdział 3 sekcja I dyrektywy 2013/36/UE.
- (42) Ponadto możliwe jest, że duże firmy inwestycyjne, które nie mają znaczenia systemowego, ale zawierają transakcje na własny rachunek, gwarantują instrumenty finansowe lub dokonują subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji, posiadają modele biznesowe i profile ryzyka podobne do tych posiadanych przez inne instytucje o znaczeniu systemowym. Ze względu na ich wielkość i działalność możliwe jest, że takie firmy inwestycyjne stwarzają pewne ryzyka dla stabilności finansowej i, choć ich przekształcenia w instytucje kredytowe nie uznaje się za stosowne w świetle ich charakteru i złożoności, powinny one nadal podlegać takiemu samemu traktowaniu ostrożnościowemu jak instytucje kredytowe. W celu zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu i zmniejszenia ryzyka obchodzenia przepisów właściwe organy powinny także starać się zapobiegać sytuacjom, w których firmy inwestycyjne kształtują swoją działalność w taki sposób, aby nie przekroczyć progu 15 mld EUR związanego z całkowitą wartością aktywów na poziomie indywidualnym lub grupowym, lub aby nienależycie ograniczać swobodę uznaniową właściwych organów w zakresie poddawania firm inwestycyjnych wymogom rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz obowiązkowi spełniania wymogów ostrożnościowych określonych w dyrektywie 2013/36/UE zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2019/2034.

- (43) Na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽¹³⁾ wprowadzono zharmonizowany unijny system przyznawania firmom z państw trzecich, które świadczą usługi inwestycyjne lub prowadzą działalność inwestycyjną, dostępu do kwalifikujących się kontrahentów i klientów profesjonalnych mających siedzibę w Unii. Warunkiem uzyskania dostępu do rynku wewnętrznego jest przyjęcie przez Komisję decyzji o równoważności oraz rejestracja firmy z państwa trzeciego przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁴⁾ (ESMA). Ważne jest, aby oceny równoważności dokonywano w oparciu o odpowiednie mające zastosowanie przepisy prawa Unii oraz aby funkcjonowały skuteczne narzędzia służące monitorowaniu spełniania warunków, na podstawie których przyjmuje się decyzję o równoważności. Z tych względów zarejestrowane firmy z państw trzecich należy zobowiązać do przekazywania ESMA co roku informacji na temat skali i zakresu usług świadczonych oraz działalności prowadzonej przez nie w Unii. Współpraca nadzorcza związana z monitorowaniem, egzekwowaniem i spełnianiem warunków równoważności również powinna zostać usprawniona.
- (44) W celu zagwarantowania równych warunków działania oraz promowania przejrzystości unijnego rynku należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w taki sposób, aby objąć kwotowania dokonywane przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje, korzystniejsze ceny oraz ceny wykonania systemem minimalnej wielkości zmiany ceny bez względu na wielkość transakcji. W związku z tym regulacyjne standardy techniczne mające obecnie zastosowanie do systemu minimalnej wielkości zmiany ceny powinny mieć również zastosowanie do rozszerzonego zakresu stosowania rozporządzenia (UE) nr 600/2014.
- (45) W celu zapewnienia ochrony inwestorów, a także integralności i stabilności rynków finansowych w Unii Komisja, przyjmując decyzję o równoważności, powinna uwzględniać potencjalne ryzyka stwarzane przez usługi i działalność, jakie firmy z danego państwa trzeciego mogą wykonywać w Unii po przyjęciu tej decyzji. Systemowe znaczenie tych firm należy oceniać w oparciu o kryteria takie jak prawdopodobna skala i zakres usług świadczonych i działalności prowadzonej przez firmy z danego państwa trzeciego. W tym samym celu Komisja powinna móc wziąć pod uwagę kwestię, czy dane państwo trzecie uznano za jurysdykcję niechętną współpracy do celów podatkowych zgodnie z odpowiednią polityką Unii lub za państwo trzecie wysokiego ryzyka na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁽¹⁵⁾. Komisja powinna uznawać określone wymogi ostrożnościowe, organizacyjne lub wymogi dotyczące prowadzenia działalności za równoważne wyłącznie wtedy, gdy osiągnąony jest taki sam skutek. Ponadto Komisja powinna móc, w stosownych przypadkach, przyjmować decyzje o równoważności ograniczone do określonych usług i określonej działalności lub kategorii usług i działalności, zgodnie z wykazem w sekcji A załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE.
- (46) EUNB, przy udziale ESMA, wydał sprawozdanie oparte na dogłębnej analizie, zgromadzonych danych oraz konsultacjach w zakresie szczególnego systemu nadzoru ostrożnościowego dla wszystkich firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego, które służy jako podstawa zmienionych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych.
- (47) W celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia, EUNB powinien opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia zakresu i metod konsolidacji ostrożnościowej grup firm inwestycyjnych, sposobu obliczania stałych kosztów pośrednich, obliczania współczynników K, określenia pojęcia „wyodrębnionych rachunków” w odniesieniu do środków pieniężnych klienta, dostosowania współczynników K-DTF w przypadku skrajnych warunków rynkowych, dokonywania obliczeń w celu ustalenia wymogów w zakresie funduszy własnych równych kwocie łącznych depozytów zabezpieczających wymaganych przez członków rozliczających, wzorów do celów podawania informacji do wiadomości publicznej, w tym w odniesieniu do polityki inwestycyjnej firm inwestycyjnych i sprawozdawczości do celów regulacyjnych, wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, oraz informacji, które należy przekazywać właściwym organom dotyczących progów wymagania zezwoleń wobec instytucji kredytowej. Komisja powinna być uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez EUNB w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Komisja i EUNB powinny zapewniać, aby te regulacyjne standardy techniczne mogły być stosowane przez wszystkie firmy inwestycyjne, których to dotyczy, w sposób który jest proporcjonalny do charakteru, zakresu i złożoności tych firm inwestycyjnych i ich działalności.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- (48) Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez EUNB i ESMA w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (49) W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględnienia rozwoju rynków finansowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie zawartych w nim definicji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁶⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (50) W celu zapewnienia pewności prawa oraz unikania dublowania się obecnych ram ostrożnościowych mających zastosowanie zarówno do instytucji kredytowych, jak i firm inwestycyjnych oraz ram ustanowionych niniejszym rozporządzeniem, należy wprowadzić zmiany do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w celu wyłączenia firm inwestycyjnych z zakresu ich stosowania. Firmy inwestycyjne wchodzące w skład grupy bankowej powinny jednak nadal podlegać tym przepisom rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, które są istotne dla grupy bankowej, takim jak przepisy dotyczące pośredniej unijnej jednostki dominującej, o której mowa w art. 21b dyrektywy 2013/36/UE, oraz przepisy dotyczące konsolidacji ostrożnościowej określone w części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (51) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie skutecznych i proporcjonalnych ram ostrożnościowych w celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii działały w oparciu o solidne podstawy finansowe oraz były zarządzane w uporządkowany sposób, w tym w stosownych przypadkach w najlepiej pojętym interesie ich klientów, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skalę i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZEŚĆ PIERWSZA

PRZEPISY OGÓLNE

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie i podlegają nadzorowi na podstawie dyrektywy 2014/65/UE i które objęte są nadzorem w zakresie zgodności z wymogami ostrożnościowymi na podstawie dyrektywy (UE) 2019/2034, w odniesieniu do:

- wymogów w zakresie funduszy własnych odnoszących się do wymiernych, jednolitych i ustandaryzowanych elementów ryzyka dla firmy, ryzyka dla klienta i ryzyka dla rynku;
- wymogów ograniczających ryzyko koncentracji;
- wymogów dotyczących płynności odnoszących się do wymiernych, jednolitych i ustandaryzowanych elementów ryzyka utraty płynności;

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- d) wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do lit. a), b) i c);
- e) wymogów dotyczących podawania informacji do wiadomości publicznej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 firma inwestycyjna, która uzyskała zezwolenie i podlega nadzorowi na mocy dyrektywy 2014/65/UE i która prowadzi którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, stosuje wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy przedsiębiorstwo nie jest podmiotem prowadzącym handel towarami i uprawnieniami do emisji, przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania ani zakładem ubezpieczeń, oraz zastosowanie ma którykolwiek z następujących warunków:

- a) całkowita wartość skonsolidowanych aktywów firmy inwestycyjnej jest równa lub przekracza kwotę 15 mld EUR, obliczoną jako średnia z poprzednich 12 miesięcy z wyłączeniem wartości poszczególnych aktywów wszelkich jednostek zależnych mających siedzibę poza Unią prowadzących którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w niniejszym akapicie;
- b) całkowita wartość skonsolidowanych aktywów firmy inwestycyjnej jest niższa niż 15 mld EUR, a firma inwestycyjna jest częścią grupy, w której całkowita wartość skonsolidowanych aktywów wszystkich jednostek w grupie, które indywidualnie posiadają całkowite aktywa poniżej 15 mld EUR i które prowadzą którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, jest równa lub przekracza kwotę 15 mld EUR, obliczone jako średnia z poprzednich 12 miesięcy z wyłączeniem wartości poszczególnych aktywów wszelkich jednostek zależnych mających siedzibę poza Unią i prowadzących którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w niniejszym akapicie; lub
- c) firma inwestycyjna podlega decyzji właściwego organu zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2019/2034.

Firmy inwestycyjne, o których mowa w niniejszym ustępie, są nadzorowane pod względem zgodności z wymogami ostrożnościowymi na mocy tytułów VII i VIII dyrektywy 2013/36/UE, w tym do celów ustalenia organu sprawującego nadzór na zasadzie skonsolidowanej w przypadku gdy takie firmy inwestycyjne należą do grupy firm inwestycyjnych zdefiniowanej w art. 4 ust. 1 pkt 25 niniejszego rozporządzenia.

3. Odstępstwo przewidziane w ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku gdy firma inwestycyjna nie osiąga już żadnego z progów określonych w tym ustępie, obliczonych w okresie 12 kolejnych miesięcy, lub gdy zadecyduje tak właściwy organ zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2019/2034. Firma inwestycyjna bez zbędnej zwłoki powiadamia właściwy organ o każdym przekroczeniu progu w tym okresie.

4. Firmy inwestycyjne spełniające warunki określone w ust. 2 w dalszym ciągu podlegają wymogom art. 55 i 59.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić firmie inwestycyjnej, która uzyskała zezwolenie i podlega nadzorowi na mocy dyrektywy 2014/65/UE i która prowadzi którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, na stosowanie wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) firma inwestycyjna jest jednostką zależną i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej razem z instytucją kredytową, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej zgodnie z przepisami części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) w stosownych przypadkach firma inwestycyjna powiadamia właściwy organ na mocy niniejszego rozporządzenia oraz organ sprawujący nadzór na zasadzie skonsolidowanej;
- c) właściwy organ jest przekonany, że stosowanie wymogów w zakresie funduszy własnych przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej względem firmy inwestycyjnej i na zasadzie skonsolidowanej względem grupy, stosownie do przypadku, jest należyte z ostrożnościowego punktu widzenia, nie powoduje obniżenia wymogów w zakresie funduszy własnych dla firmy inwestycyjnej na mocy niniejszego rozporządzenia i nie jest podejmowane do celów arbitrażu regulacyjnego.

Właściwe organy informują firmę inwestycyjną o decyzji zezwalającej na stosowanie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE zgodnie z akapitem pierwszym w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, oraz informują o tym EUNB. W przypadku gdy właściwy organ odmawia zezwolenia na stosowanie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, przedstawia on pełne uzasadnienie.

Firmy inwestycyjne, o których mowa w niniejszym ustępie, są nadzorowane pod względem zgodności z wymogami ostrożnościowymi na mocy tytułów VII i VIII dyrektywy 2013/36/UE, w tym do celów ustalenia organu sprawującego nadzór na zasadzie skonsolidowanej w przypadku gdy takie firmy inwestycyjne należą do grupy firm inwestycyjnych zdefiniowanej w art. 4 ust. 1 pkt 25 niniejszego rozporządzenia.

Do celów niniejszego ustępu, art. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie ma zastosowania.

Artykuł 2

Uprawnienia nadzorcze

W celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem właściwe organy posiadają uprawnienia przewidziane w dyrektywie (UE) 2019/2034 oraz stosują ustanowione w niej procedury.

Artykuł 3

Stosowanie bardziej rygorystycznych wymogów przez firmy inwestycyjne

Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia firmom inwestycyjnym posiadania funduszy własnych i ich składników oraz aktywów płynnych przewyższających wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub stosowania środków bardziej rygorystycznych niż te wymagane w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- 1) „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” oznacza przedsiębiorstwo, którego podstawowa działalność polega na posiadaniu majątku lub zarządzaniu nim, zarządzaniu usługami przetwarzania danych lub na podobnej działalności o charakterze pomocniczym w stosunku do podstawowej działalności jednej lub większej liczby firm inwestycyjnych;
- 2) „spółka zarządzania aktywami” oznacza spółkę zarządzania aktywami zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 3) „członek rozliczający” oznacza przedsiębiorstwo, które ma siedzibę w państwie członkowskim oraz spełnia kryteria definicji zawartej w art. 2 pkt 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽¹⁷⁾;
- 4) „klient” oznacza klienta zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2014/65/UE; do celów części czwartej niniejszego rozporządzenia „klient” oznacza każdego kontrahenta firmy inwestycyjnej;
- 5) „podmiot prowadzący handel towarami i uprawnieniami do emisji” oznacza podmiot prowadzący handel towarami i uprawnieniami do emisji zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 150 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 6) „towarowe instrumenty pochodne” oznaczają towarowe instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- 7) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 5 dyrektywy (UE) 2019/2034;
- 8) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 9) „zawieranie transakcji na własny rachunek” oznacza zawieranie transakcji na własny rachunek zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2014/65/UE;
- 10) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- 11) „sytuacja skonsolidowana” oznacza sytuację, która wynika z zastosowania wymogów niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 7 do unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej tak, jakby to przedsiębiorstwo stanowiło – wraz ze wszystkimi firmami inwestycyjnymi, instytucjami finansowymi, przedsiębiorstwami usług pomocniczych i agentami w grupie firm inwestycyjnych – jedną firmę inwestycyjną; do celów niniejszej definicji pojęcia „firma inwestycyjna”, „instytucja finansowa”, „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” i „agent” mają również zastosowanie do przedsiębiorstw z siedzibą w państwach trzecich, które – gdyby miały siedzibę w Unii – spełniałyby kryteria definicji tych pojęć;
- 12) „na zasadzie skonsolidowanej” oznacza na podstawie sytuacji skonsolidowanej;
- 13) „wykonywanie zleceń na rachunek klientów” oznacza wykonywanie zleceń na rachunek klientów zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/65/UE;

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- 14) „instytucja finansowa” oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna, oraz inne niż spółka holdingowa działająca wyłącznie w sektorze przemysłowym, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub większej liczby rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE; pojęcie to obejmuje finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, inwestycyjne spółki holdingowe, instytucje płatnicze w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 ⁽¹⁸⁾ oraz spółki zarządzania aktywami, nie obejmuje jednak ubezpieczeniowych spółek holdingowych i ubezpieczeniowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną zdefiniowanych w art. 212 ust. 1 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽¹⁹⁾;
- 15) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE;
- 16) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 17) „podmiot sektora finansowego” oznacza podmiot sektora finansowego zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 18) „kapitał założycielski” oznacza kapitał założycielski zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 18 dyrektywy (UE) 2019/2034;
- 19) „grupa powiązanych klientów” oznacza grupę powiązanych klientów zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 20) „doradztwo inwestycyjne” oznacza doradztwo inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/65/UE;
- 21) „bieżące doradztwo inwestycyjne” oznacza powtarzające się świadczenie doradztwa inwestycyjnego, a także ciągle lub okresowe oceny i monitorowanie lub przegląd portfela instrumentów finansowych klienta, w tym inwestycji podjętych przez klienta na podstawie porozumień umownych;
- 22) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
- 23) „inwestycyjna spółka holdingowa” oznacza instytucję finansową, której jednostki zależne są wyłącznie lub głównie firmami inwestycyjnymi lub instytucjami finansowymi - przy czym przynajmniej jedna z tych jednostek zależnych jest firmą inwestycyjną - oraz która nie jest finansową spółką holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 24) „usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna” oznaczają usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjną zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE;
- 25) „grupa firm inwestycyjnych” oznacza grupę przedsiębiorstw, w skład której wchodzi jednostka dominująca i jej jednostki zależne lub przedsiębiorstwa spełniające warunki określone w art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽²⁰⁾, z których przynajmniej jeden jest firmą inwestycyjną, i która to grupa nie obejmuje instytucji kredytowej;
- 26) „współczynniki K” oznaczają wymogi w zakresie funduszy własnych określone w części trzeciej tytułu II w odniesieniu do ryzyka, jakie firma inwestycyjna stwarza dla klientów, rynku oraz samej siebie;
- 27) „zarządzane aktywa” lub „AUM” oznaczają wartość aktywów, którymi firma inwestycyjna zarządza na rzecz swoich klientów w ramach zarówno dyskrejonálního zarządzania portfelem, jak i w ramach niedyskrejonálních uzgodnień stanowiących bieżące doradztwo inwestycyjne;
- 28) „przechowywane środki pieniężne klientów” lub „CMH” oznaczają kwotę środków pieniężnych klientów, które firma inwestycyjna przechowuje, z uwzględnieniem regulacji prawnych w odniesieniu do wydzielania aktywów oraz bez względu na krajowy system rachunkowości mający zastosowanie do środków pieniężnych klientów przechowywanych przez firmę inwestycyjną;
- 29) „aktywa zabezpieczone i objęte administrowaniem” lub „ASA” oznaczają wartość aktywów, które firma inwestycyjna zabezpiecza i którymi administruje na rzecz klientów, bez względu na to, czy aktywa te ujęto w bilansie firmy inwestycyjnej czy też na rachunkach strony trzeciej;

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

- 30) „obsługiwane zlecenia klientów” lub „COH” oznaczają wartość zleceń, które firma inwestycyjna obsługuje na rzecz klientów przez przyjmowanie i przekazywanie zleceń klientów oraz przez wykonywanie zleceń na rachunek klientów;
- 31) „ryzyko koncentracji” lub „CON” oznacza ekspozycje w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, w przypadku gdy wartość tych ekspozycji przekracza limity określone w art. 37 ust. 1;
- 32) „wniesiony depozyt rozliczeniowy” lub „CMG” oznacza kwotę łącznego depozytu zabezpieczającego wymaganego przez członka rozliczającego lub kwalifikującego się kontrahenta centralnego, w przypadku gdy realizacja i rozliczanie transakcji firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek odbywają się na odpowiedzialność członka rozliczającego lub kwalifikującego się kontrahenta centralnego;
- 33) „dzienne przepływy transakcyjne” lub „DTF” oznaczają dzienną wartość transakcji, które firma inwestycyjna przeprowadza, zawierając transakcje na własny rachunek lub wykonując we własnym imieniu zlecenia na rachunek klientów, z wyłączeniem wartości zleceń, które firma inwestycyjna obsługuje na rzecz klientów, przyjmując i przekazując zlecenia klientów oraz wykonując zlecenia na rachunek klientów, które są już uwzględnione w zakresie obsługiwanych zleceń klientów;
- 34) „pozycja ryzyka netto” lub „NPR” oznacza wartość transakcji zarejestrowanych w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej;
- 35) „niewykonanie zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego” lub „TCD” oznacza ekspozycje w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej wynikające z instrumentów i transakcji, o których mowa w art. 25, powodujące ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego;
- 36) „bieżąca wartość rynkowa” lub „CMV” oznacza wartość rynkową netto portfela transakcji lub obejmujących papiery wartościowe części transakcji podlegających kompensowaniu zgodnie z art. 31, w przypadku gdy przy obliczaniu CMV używa się zarówno dodatnich, jak i ujemnych wartości rynkowych;
- 37) „transakcje z długim terminem rozliczenia” oznaczają transakcje z długim terminem rozliczenia zdefiniowane w art. 272 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 38) „transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego” oznaczają transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego zdefiniowane w art. 3 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 ⁽²¹⁾;
- 39) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36 dyrektywy 2014/65/UE;
- 40) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/87/WE ⁽²²⁾;
- 41) „pozycja pozabilansowa” oznacza którąkolwiek z pozycji, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 42) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą w rozumieniu art. 2 pkt 9 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;
- 43) „udział kapitałowy” oznacza udział kapitałowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 44) „zysk” oznacza zysk zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 121 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 45) „kwalifikujący się kontrahent centralny” oznacza kwalifikującego się kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 46) „zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelem zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/65/UE;
- 47) „znacznym pakietem akcji” oznacza znacznym pakietem akcji zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

⁽²²⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywę Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

- 48) „transakcja finansowana z użyciem papierów wartościowych” oznacza transakcję finansowaną z użyciem papierów wartościowych zdefiniowaną w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) nr 2015/2365;
- 49) „wyodrębnione rachunki” do celów tabeli 1 w art. 15 ust. 2 oznaczają rachunki w podmiotach, w których środki pieniężne klientów przechowywane przez firmę inwestycyjną deponowane są zgodnie z art. 4 dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2017/593 ⁽²³⁾ oraz, w stosownych przypadkach, gdy mające zastosowanie przepisy krajowe przewidują, że – w przypadku niewypłacalności lub rozpoczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji firmy inwestycyjnej lub objęcia jej zarządem komisarycznym – środki pieniężne klientów nie mogą być wykorzystywane do zaspokojenia roszczeń wobec firmy inwestycyjnej innych niż roszczenia danego klienta;
- 50) „transakcja odkupu” oznacza transakcję odkupu zdefiniowaną w art. 3 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2015/2365;
- 51) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 2 pkt 10 i w rozumieniu art. 22 dyrektywy 2013/34/UE, w tym każdą jednostkę zależną w stosunku do jednostki zależnej jednostki dominującej najwyższego szczebla;
- 52) „agent” oznacza agenta zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 29 dyrektywy 2014/65/UE;
- 53) „łączne dochody brutto” oznaczają roczne przychody z działalności operacyjnej firmy inwestycyjnej uzyskane w związku z usługami inwestycyjnymi i działalnością inwestycyjną firmy, na których świadczenie i prowadzenie posiada ona zezwolenie, w tym przychody z tytułu odsetek należnych, akcji i innych papierów wartościowych (zarówno o stałej, jak i zmiennej stopie zysku), z tytułu prowizji i opłat, wszelkie zyski osiągnięte i straty poniesione przez firmy inwestycyjne w związku ze swoimi aktywami przeznaczonymi do obrotu, aktywami wykazywanymi w wartości godziwej, lub wynikających z operacji zabezpieczających, lecz z wyłączeniem wszelkich przychodów niezwiązanych ze świadczonymi usługami inwestycyjnymi i prowadzoną działalnością inwestycyjną;
- 54) „portfel handlowy” oznacza wszystkie pozycje w instrumentach finansowych i w towarach, które to pozycje firma inwestycyjna przeznaczona do obrotu albo do celów zabezpieczenia pozycji przeznaczonych do obrotu;
- 55) „pozycje przeznaczone do obrotu” oznaczają którekolwiek z poniższych pozycji:
- pozycje otwierane na własny rachunek i pozycje związane z obsługą klienta oraz prowadzeniem działalności animatora rynku;
 - pozycje przeznaczone do odsprzedaży w krótkim terminie;
 - pozycje przeznaczone do wygenerowania korzyści związanych z faktycznymi lub oczekiwanymi krótkoterminowymi różnicami między cenami zakupu a cenami sprzedaży lub z innego rodzaju wahaniami cen lub stóp procentowych;
- 56) „unijna dominująca firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną, w państwie członkowskim, która jest częścią grupy firm inwestycyjnych i której jednostką zależną jest firma inwestycyjna lub instytucja finansowa lub która posiada udziały w takiej firmie inwestycyjnej lub instytucji finansowej oraz która nie jest sama jednostką zależną w stosunku do innej firmy inwestycyjnej mającej zezwolenie wydane w którymkolwiek państwie członkowskim, ani w stosunku do inwestycyjnej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej utworzonej w którymkolwiek państwie członkowskim;
- 57) „unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa” oznacza inwestycyjną spółkę holdingową w państwie członkowskim, która jest częścią grupy firm inwestycyjnych i która sama nie jest jednostką zależną w stosunku do firmy inwestycyjnej mającej zezwolenie wydane w którymkolwiek państwie członkowskim ani w stosunku do innej inwestycyjnej spółki holdingowej w którymkolwiek państwie członkowskim;
- 58) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza jednostkę dominującą grupy firm inwestycyjnych, która jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 dyrektywy 2002/87/WE.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie definicji określonych w ust. 1 celem:

- zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia;
- uwzględnienia, przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, rozwoju rynków finansowych.

⁽²³⁾ Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2017, s. 500).

TYTUŁ II

POZIOM STOSOWANIA WYMOGÓW

ROZDZIAŁ 1

Stosowanie wymogów na zasadzie indywidualnej

Artykuł 5

Zasada ogólna

Firmy inwestycyjne muszą spełniać wymogi określone w częściach od drugiej do siódmej na zasadzie indywidualnej.

Artykuł 6

Wyłączenia

1. Właściwe organy mogą wyłączyć firmę inwestycyjną ze stosowania art. 5 w odniesieniu do części drugiej, trzeciej, czwartej, szóstej i siódmej, w przypadku gdy zastosowanie mają wszystkie następujące warunki:

- a) firma inwestycyjna spełnia warunki do zakwalifikowania się jako mała i niepowiązana firma inwestycyjna określone w art. 12 ust. 1;
- b) spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - (i) firma inwestycyjna jest jednostką zależną i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej razem z instytucją kredytową, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej zgodnie z przepisami części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (ii) firma inwestycyjna jest jednostką zależną i wchodzi w skład grupy firm inwestycyjnych podlegających nadzorowi na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 7;
- c) zarówno firma inwestycyjna, jak i jej jednostka dominująca podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz nadzorowi w tym samym państwie członkowskim;
- d) organy właściwe do sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 lub zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia wyrażają zgodę na takie wyłączenie;
- e) fundusze własne są odpowiednio podzielone pomiędzy jednostką dominującą a firmą inwestycyjną oraz spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - (i) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu kapitału lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą;
 - (ii) po uprzednim zatwierdzeniu przez właściwy organ jednostka dominująca oświadczy, że gwarantuje zobowiązania zaciągnięte przez firmę inwestycyjną lub że ryzyka w firmie inwestycyjnej mają znaczenie marginalne;
 - (iii) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka stosowane w jednostce dominującej obejmują firmę inwestycyjną; oraz
 - (iv) jednostka dominująca ma ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale firmy inwestycyjnej lub ma prawo do powołowania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego firmy inwestycyjnej.

2. Właściwe organy mogą wyłączyć firmy inwestycyjne ze stosowania art. 5 w odniesieniu do części szóstej, w przypadku gdy zastosowanie mają wszystkie następujące warunki:

- a) firma inwestycyjna spełnia warunki do zakwalifikowania się jako mała i niepowiązana firma inwestycyjna określone w art. 12 ust. 1;
- b) firma inwestycyjna jest jednostką zależną oraz jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej razem z zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji zgodnie z art. 228 dyrektywy 2009/138/WE;
- c) zarówno firma inwestycyjna, jak i jej jednostka dominująca podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz nadzorowi w tym samym państwie członkowskim;
- d) organy właściwe do sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE wyrażają zgodę na takie wyłączenie;

- e) fundusze własne są odpowiednio podzielone pomiędzy jednostką dominującą a firmą inwestycyjną oraz spełnione są wszystkie następujące warunki:
- (i) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu kapitału lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą;
 - (ii) po uprzednim zatwierdzeniu przez właściwy organ jednostka dominująca oświadczy, że gwarantuje zobowiązania zaciągnięte przez firmę inwestycyjną lub że ryzyka w firmie inwestycyjnej mają znaczenie marginalne;
 - (iii) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka stosowane w jednostce dominującej obejmują firmę inwestycyjną; oraz
 - (iv) jednostka dominująca ma ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale firmy inwestycyjnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego firmy inwestycyjnej.
3. Właściwe organy mogą wyłączyć firmy inwestycyjne ze stosowania art. 5 w odniesieniu do części piątej, w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
- a) firma inwestycyjna jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub wchodzi w skład grupy firm inwestycyjnych, do których zastosowanie ma art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, a wyłączenie przewidziane w art. 7 ust. 4 nie ma zastosowania;
 - b) jednostka dominująca, na zasadzie skonsolidowanej, stale monitoruje i nadzoruje poziom płynności wszystkich instytucji i firm inwestycyjnych wchodzących w skład grupy lub podgrupy, które zostały objęte odstępstwem, oraz zapewnia wystarczający poziom płynności wszystkich tych instytucji i firm inwestycyjnych;
 - c) jednostka dominująca i firma inwestycyjna zawarły umowy, które – w sposób zadowalający właściwe organy – przewidują swobodny przepływ funduszy między jednostką dominującą a firmami inwestycyjnymi, aby umożliwić im wywiązywanie się z ich indywidualnych zobowiązań i wspólnych zobowiązań w terminie ich wymagalności;
 - d) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla wykonania umów, o których mowa w lit. c);
 - e) organy właściwe do sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 lub zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia wyrażają zgodę na takie wyłączenie.

ROZDZIAŁ 2

Konsolidacja ostrożnościowa oraz wyłączenia dla grupy firm inwestycyjnych

Artykuł 7

Konsolidacja ostrożnościowa

1. Unijne dominujące firmy inwestycyjne, unijne dominujące inwestycyjne spółki holdingowe i unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej wypełniają obowiązki określone w częściach drugiej, trzeciej, czwartej, szóstej i siódmej na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej. Jednostka dominująca i te jej jednostki zależne, które podlegają niniejszemu rozporządzeniu, ustanawiają właściwą strukturę organizacyjną i odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej, aby zapewnić należyte przetwarzanie i przekazywanie danych wymaganych do celów konsolidacji. W szczególności jednostka dominująca zapewnia, aby jednostki zależne, które nie podlegają niniejszemu rozporządzeniu, wdrożyły zasady, procedury i mechanizmy w celu zapewnienia właściwej konsolidacji.

2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku stosowania części drugiej na zasadzie skonsolidowanej, przepisy określone w części drugiej tytułu II rozporządzenia (UE) nr 575/2013 mają zastosowanie również do firm inwestycyjnych.

W tym celu, w przypadku stosowania przepisów art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zastosowanie mają wyłącznie odniesienia do art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w związku z czym interpretuje się je jako odnoszące się do wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w odpowiednich przepisach niniejszego rozporządzenia.

3. Unijne dominujące firmy inwestycyjne, unijne dominujące inwestycyjne spółki holdingowe i unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej wypełniają obowiązki określone w części piątej na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 właściwe organy mogą zwolnić jednostkę dominującą z obowiązku zapewnienia zgodności z tym ustępem, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność grupy firm inwestycyjnych.

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółów dotyczących zakresu i metod konsolidacji ostrożnościowej grupy firm inwestycyjnych, w szczególności do celów obliczania wymogu dotyczącego stałych kosztów pośrednich, stałego minimalnego wymogu kapitałowego, wymogu dotyczącego współczynnika K na podstawie skonsolidowanej sytuacji grupy firm inwestycyjnych oraz metody i niezbędnych szczegółów na potrzeby właściwego wdrożenia ust. 2.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 26 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 8

Grupowy test kapitałowy

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 właściwe organy mogą zezwolić na stosowanie niniejszego artykułu w przypadku struktur grupowych, które uznaje się za wystarczająco proste, pod warunkiem że nie ma znaczących ryzyk dla klientów lub rynku wywodzących się z grupy firm inwestycyjnych jako całości, które to struktury w przeciwnym razie wymagałyby nadzoru na zasadzie skonsolidowanej. Właściwe organy powiadamiają EUNB, gdy zezwalają na stosowanie niniejszego artykułu.

2. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „instrumenty funduszy własnych” oznaczają „fundusze własne” zdefiniowane w art. 9 niniejszego rozporządzenia, bez stosowania odliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. i), art. 56 lit. d) i art. 66 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) pojęcia „firma inwestycyjna”, „instytucja finansowa”, „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” i „agent” mają również zastosowanie do przedsiębiorstw z siedzibą w państwach trzecich, które – gdyby miały siedzibę w Unii – spełniałyby kryteria definicji tych pojęć określone w art. 4.

3. Unijne dominujące firmy inwestycyjne, unijne dominujące inwestycyjne spółki holdingowe, unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej i wszelkie inne jednostki dominujące będące firmami inwestycyjnymi, instytucjami finansowymi, przedsiębiorstwami usług pomocniczych lub agentami w grupie firm inwestycyjnych muszą posiadać co najmniej tyle instrumentów funduszy własnych, aby pokryć sumę następujących elementów:

- a) sumę pełnej wartości księgowej wszystkich swoich pakietów akcji, należności podporządkowanych oraz instrumentów, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. i), art. 56 lit. d) oraz art. 66 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w firmach inwestycyjnych, instytucjach finansowych, przedsiębiorstwach usług pomocniczych i agentach w grupie firm inwestycyjnych; oraz
- b) łącznej kwoty wszystkich swoich zobowiązań warunkowych wobec firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, przedsiębiorstw usług pomocniczych i agentów w grupie firm inwestycyjnych.

4. Właściwe organy mogą zezwolić unijnej dominującej inwestycyjnej spółce holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej oraz każdej innej jednostce dominującej będącej firmą inwestycyjną, instytucją finansową, przedsiębiorstwem usług pomocniczych lub agentem w grupie firm inwestycyjnych na posiadanie niższej kwoty funduszy własnych niż kwota obliczona zgodnie z ust. 3, pod warunkiem że kwota ta nie jest niższa niż suma wymogów w zakresie funduszy własnych nakładanych na zasadzie indywidualnej na będące jej jednostkami zależnymi firmy inwestycyjne, instytucje finansowe, przedsiębiorstwa usług pomocniczych i agentów, oraz całkowitej kwoty wszystkich zobowiązań warunkowych wobec tych podmiotów.

Do celów niniejszego ustępu wymogami w zakresie funduszy własnych dla jednostek zależnych, o czym mowa w akapicie pierwszym, które znajdują się w państwach trzecich, są referencyjne wymogi w zakresie funduszy własnych zapewniające zadowalający poziom ostrożności w celu pokrycia ryzyk wynikających z tych jednostek zależnych, zatwierdzone przez odpowiednie właściwe organy.

5. Unijne dominujące firmy inwestycyjne, unijne dominujące inwestycyjne spółki holdingowe i unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej muszą dysponować systemami służącymi do monitorowania i kontrolowania źródeł kapitału i finansowania wszystkich firm inwestycyjnych, inwestycyjnych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, instytucji finansowych, przedsiębiorstw usług pomocniczych i agentów w ramach grupy firm inwestycyjnych.

CZĘŚĆ DRUGA

FUNDUSZE WŁASNE

Artykuł 9

Struktura funduszy własnych

1. Firmy inwestycyjne muszą posiadać fundusze własne, na które składa się suma ich kapitału podstawowego w Tier I, kapitału dodatkowego w Tier I i kapitału w Tier II, oraz spełniać wszystkie następujące warunki w każdej chwili:

- a) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56\%$,
- b) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75\%$,
- c) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital} + \text{Tier 2 capital}}{D} \geq 100\%$,

gdzie:

- (i) kapitał podstawowy w Tier I jest zdefiniowany zgodnie z częścią drugą tytułu I rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kapitał dodatkowy Tier I jest zdefiniowany zgodnie z częścią drugą tytułu I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i kapitał Tier II jest zdefiniowany zgodnie z częścią drugą tytułu I rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- (ii) D jest zdefiniowane w art. 11.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1:

- a) odliczenia, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mają zastosowanie w całości, bez stosowania art. 39 i 48 tego rozporządzenia;
- b) odliczenia, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mają zastosowanie w całości, bez stosowania art. 41 tego rozporządzenia;
- c) odliczenia, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. h), art. 56 lit. c) oraz art. 66 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – w zakresie, w jakim dotyczą one posiadanych instrumentów kapitałowych, które nie są ujęte w portfelu handlowym – mają zastosowanie w całości, bez stosowania mechanizmów przewidzianych w art. 46, 60 i 70 tego rozporządzenia;
- d) odliczenia, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mają zastosowanie w całości, bez stosowania art. 48 tego rozporządzenia;
- e) następujące przepisy nie mają zastosowania do określania funduszy własnych firm inwestycyjnych:
- (i) art. 49 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- (ii) odliczenia, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. h), art. 56 lit. c), art. 66 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz powiązane przepisy w art. 46, 60 i 70 tego rozporządzenia, w zakresie, w jakim odliczenia te odnoszą się do posiadanych instrumentów kapitałowych ujętych w portfelu handlowym;
- (iii) zdarzenie inicjujące, o którym mowa w art. 54 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; zdarzenie inicjujące określa natomiast firma inwestycyjna w odniesieniu do instrumentu dodatkowego w Tier I, o którym mowa w ust. 1;
- (iv) łączna wartość, o której mowa w art. 54 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; kwotą, która podlega odpisaniu lub zamianie, jest pełna kwota główna instrumentu dodatkowego w Tier I, o którym mowa w ust. 1.

3. Firmy inwestycyjne stosują odpowiednie przepisy określone w części drugiej tytułu 1 rozdział 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przy określaniu wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy niniejszego rozporządzenia. Stosując te przepisy, uznaje się, że zezwolenie nadzorcze zgodnie z art. 77 i 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zostało udzielone, jeżeli spełniony został jeden z warunków określonych w art. 78 ust. 1 lit. a) lub w art. 78 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

4. Do celów stosowania ust. 1 lit. a), w przypadku firm inwestycyjnych, które nie są osobami prawnymi ani spółkami akcyjnymi lub które spełniają warunki do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne określone w art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, właściwe organy mogą, po konsultacji z EUNB, zezwolić tym firmom inwestycyjnym na zakwalifikowanie dalszych instrumentów lub funduszy jako funduszy własnych, pod warunkiem że te instrumenty lub fundusze również kwalifikują się do sposobu traktowania zgodnie z art. 22 dyrektywy Rady 86/635/EWG⁽²⁴⁾. Na podstawie informacji otrzymanych od każdego właściwego organu EUNB, wraz z ESMA, sporządza, prowadzi i publikuje wykaz wszystkich form instrumentów lub funduszy w każdym państwie członkowskim, które kwalifikują się jako takie fundusze własne. Wykaz ten zostanie po raz pierwszy publikowany do dnia 26 grudnia 2020 r.

5. Posiadanych instrumentów funduszy własnych podmiotu sektora finansowego w ramach grupy firm inwestycyjnych nie odlicza się do celu obliczania funduszy własnych którejkolwiek firmy inwestycyjnej w grupie na zasadzie indywidualnej, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu kapitału lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą;
- b) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują dany podmiot sektora finansowego;
- c) właściwe organy nie stosują odstępstwa przewidzianego w art. 8.

Artykuł 10

Znaczne pakiety akcji poza sektorem finansowym

1. Do celów niniejszej części firmy inwestycyjne odliczają kwoty przekraczające limity określone w lit. a) i b) od ustalonych pozycji kapitału podstawowego Tier I, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

- a) znaczny pakiet akcji w przedsiębiorstwie, które nie jest podmiotem sektora finansowego, gdy kwota tego pakietu przekracza 15 % funduszy własnych firmy inwestycyjnej obliczonych zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, lecz bez stosowania odliczenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lit. k) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) łączna kwota znacznych pakietów akcji firmy inwestycyjnej w przedsiębiorstwach innych niż podmioty sektora finansowego, gdy kwota ta przekracza 60 % jej funduszy własnych obliczonych zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, lecz bez stosowania odliczenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lit. k) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Właściwe organy mogą zakazać firmie inwestycyjnej posiadania znacznych pakietów akcji, o czym mowa w ust. 1, w przypadku gdy wartość tych pakietów przekracza wartości procentowe funduszy własnych określone w tym ustępie. Właściwe organy bezzwłocznie podają do wiadomości publicznej swoją decyzję o skorzystaniu z tego uprawnienia.

3. Akcji w przedsiębiorstwach innych niż podmioty sektora finansowego nie uwzględnia się w obliczeniach określonych w ust. 1 w przypadku gdy spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:

- a) akcje te są posiadane tymczasowo podczas udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 79 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) posiadane akcje stanowią pozycję z tytułu gwarantowania emisji utrzymywaną nie dłużej niż przez pięć dni roboczych;
- c) akcje te są posiadane w imieniu samej firmy inwestycyjnej oraz na rachunek innych podmiotów.

4. W obliczeniach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu nie uwzględnia się akcji, które nie są finansowymi składnikami majątku trwałego, o których mowa w art. 35 ust. 2 dyrektywy 86/635/EWG.

⁽²⁴⁾ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

CZĘŚĆ TRZECIA

WYMOGI KAPITAŁOWE

TYTUŁ I

WYMOGI OGÓLNE

Artykuł 11

Wymogi w zakresie funduszy własnych

1. Firmy inwestycyjne muszą w każdej chwili posiadać fundusze własne zgodnie z art. 9, które są równe co najmniej D, gdzie D definiuje się jako najwyższą z następujących wartości:
 - a) właściwy dla nich wymóg dotyczący stałych kosztów pośrednich obliczony zgodnie z art. 13;
 - b) właściwy dla nich stały minimalny wymóg kapitałowy zgodnie z art. 14; oraz
 - c) właściwy dla nich wymóg dotyczący współczynnika K obliczony zgodnie z art. 15.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy firma inwestycyjna spełnia warunki do zakwalifikowania się jako mała i niepowiązana firma inwestycyjna określone w art. 12 ust. 1, D definiuje się jako najwyższą z kwot określonych w ust. 1 lit. a) i b).
3. W przypadku gdy właściwe organy uznają, że nastąpiła istotna zmiana w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności, mogą nałożyć na firmę inwestycyjną inny wymóg w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w niniejszym artykule, zgodnie z tytułem IV rozdział 2 sekcja 4 dyrektywy (UE) 2019/2034.
4. Firmy inwestycyjne powiadamiają właściwy organ niezwłocznie po stwierdzeniu, że nie spełniają już wymogów niniejszego artykułu lub przestaną je spełniać.

Artykuł 12

Małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne

1. Firmy inwestycyjne uznaje się za małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy spełniają wszystkie następujące warunki:
 - a) AUM obliczone zgodnie z art. 17 wynoszą mniej niż 1,2 mld EUR;
 - b) COH obliczone zgodnie z art. 20 wynoszą mniej niż:
 - (i) 100 mln EUR dziennie w odniesieniu do transakcji na rynku kasowym; albo
 - (ii) 1 mld EUR dziennie w odniesieniu do instrumentów pochodnych;
 - c) ASA obliczone zgodnie z art. 19 wynoszą zero;
 - d) CMH obliczone zgodnie z art. 18 wynoszą zero;
 - e) DTF obliczone zgodnie z art. 33 wynoszą zero;
 - f) NPR lub CMG obliczone zgodnie z art. 22 i 23 wynoszą zero;
 - g) TCD obliczone zgodnie z art. 26 wynosi zero;
 - h) łączna wartość sumy bilansowej i pozycji pozabilansowej firmy inwestycyjnej jest niższa niż 100 mln EUR;
 - i) całkowity roczny dochód brutto z tytułu usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej danej firmy inwestycyjnej jest niższy niż 30 mln EUR, obliczony jako średnia na podstawie rocznych danych z okresu dwóch lat bezpośrednio poprzedzających dany rok obrachunkowy.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów tytułu II, do celów lit. a), b), c), e) i f) w zakresie, w jakim dana litera dotyczy NPR, oraz lit. g) akapitu pierwszego, zastosowanie mają wartości na koniec dnia.

Do celów lit. f) akapitu pierwszego w zakresie, w jakim ta litera dotyczy CMG, zastosowanie mają wartości śróddzienne.

Do celów lit. d) akapitu pierwszego niniejszego ustępu oraz bez uszczerbku dla art. 16 ust. 9 dyrektywy 2014/65/UE i art. 2 i 4 dyrektywy delegowanej (UE) 2017/593 zastosowanie mają wartości śróddzienne, chyba że wystąpił błąd w prowadzeniu ewidencji lub uzgodnieniu kont, który nieprawidłowo wskazywał na to, że firma inwestycyjna naruszyła próg zerowy, o którym mowa w lit. d) akapitu pierwszego niniejszego ustępu, i który został usunięty przed końcem dnia roboczego. Firma inwestycyjna niezwłocznie powiadamia właściwy organ o błędzie, powodach jego wystąpienia i jego skorygowaniu.

Do celów lit. h) oraz i) akapitu pierwszego zastosowanie mają poziomy na koniec ostatniego roku obrachunkowego, za który sprawozdania finansowe zostały zamknięte i zatwierdzone przez organ zarządzający. W przypadku gdy sprawozdania finansowe nie zostały zamknięte i zatwierdzone po upływie sześciu miesięcy od końca ostatniego roku obrachunkowego firma inwestycyjna korzysta ze wstępnych sprawozdań finansowych.

Firmy inwestycyjne mogą dokonywać pomiaru wartości zgodnie z lit. a) i b) akapitu pierwszego, stosując metody określone w tytule II, przy czym pomiar musi obejmować okres 12 miesięcy, bez wykluczania trzech najbardziej aktualnych wartości miesięcznych. Firma inwestycyjna, która wybiera tę metodę pomiaru, powiadamia o tym odpowiednio właściwy organ oraz stosuje wybraną metodę przez nieprzerwany okres nie krótszy niż 12 kolejnych miesięcy.

2. Warunki określone w ust. 1 lit. a), b), h) oraz i) mają zastosowanie w ujęciu łącznym do wszystkich firm inwestycyjnych należących do grupy. Do celów pomiaru całkowitych rocznych dochodów brutto, o których mowa w ust. 1 lit. i), te firmy inwestycyjne mogą wykluczyć wszelkie podwójne liczenie, które może mieć miejsce w odniesieniu do dochodów brutto generowanych w ramach danej grupy.

Warunki określone w ust. 1 lit. c)-g) mają zastosowanie do każdej firmy inwestycyjnej na zasadzie indywidualnej.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna nie spełnia już wszystkich warunków określonych w ust. 1, przestaje być uznawana za małą i niepowiązaną wzajemnie firmę inwestycyjną ze skutkiem natychmiastowym.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy firma inwestycyjna nie spełnia już warunków określonych w ust. 1 lit. a), b), h) lub i), lecz nadal spełnia warunki określone w lit. c)-g) tego ustępu, przestaje ona być uznawana za małą i niepowiązaną wzajemnie firmę inwestycyjną po upływie trzech miesięcy, przy czym bieg tego terminu rozpoczyna się od dnia, w którym próg został przekroczony. Firma inwestycyjna bez zbędnej zwłoki powiadamia właściwy organ o każdym przekroczeniu progu.

4. W przypadku gdy firma inwestycyjna, która nie spełniała wszystkich warunków określonych w ust. 1, spełni je w późniejszym terminie, uznaje się ją za małą i niepowiązaną wzajemnie firmę inwestycyjną dopiero po upływie sześciu miesięcy od dnia, w którym warunki te zostaną spełnione, pod warunkiem że w tym okresie nie dojdzie do przekroczenia progu, a firma inwestycyjna bezzwłocznie powiadomi o tym właściwy organ.

Artykuł 13

Wymóg dotyczący stałych kosztów pośrednich

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. a) wymóg dotyczący stałych kosztów pośrednich jest równy co najmniej jednej czwartej stałych kosztów pośrednich poniesionych w poprzednim roku. Firmy inwestycyjne stosują dane liczbowe wynikające z mających zastosowanie standardów rachunkowości.

2. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że nastąpiła istotna zmiana w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności, może on dostosować kwotę kapitału, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna nie prowadzi jeszcze działalności przez pełny rok od dnia rozpoczęcia świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej, do celu obliczenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje ona prognozowane stałe koszty pośrednie zawarte w jej prognozach obrotów na pierwszych 12 miesięcy, zgodnie z informacjami, które przedłożyła wraz ze swoim wnioskiem o udzielenie zezwolenia.

4. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia obliczenia wymogu, o którym mowa w ust. 1, które to obliczenie obejmuje co najmniej następujące pozycje do odliczenia:

- a) premie pracownicze i inne wynagrodzenia w zakresie, w jakim zależą one od zysku netto firmy inwestycyjnej w danym roku;
- b) udziały pracowników, dyrektorów i partnerów w zyskach;

- c) inne przyznane zyski oraz inne zmienne składniki wynagrodzenia w zakresie, w jakim mają one w pełni uznaniowy charakter;
- d) dzielone przypadające do zapłaty prowizje i opłaty, które są bezpośrednio powiązane z należnymi prowizjami i opłatami, które są uwzględnione w całkowitych dochodach, w przypadku gdy płatność przypadających do zapłaty prowizji i opłat jest uzależniona od faktycznego otrzymania należnych prowizji i opłat;
- e) opłaty na rzecz agentów;
- f) jednorazowe koszty z tytułu innej niż zwykła działalności.

EUNB określa również pojęcie istotnej zmiany do celów niniejszego artykułu.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 26 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 14

Stały minimalny wymóg kapitałowy

Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) stały minimalny wymóg kapitałowy jest równy co najmniej poziomom kapitału założycielskiego określonego w art. 9 dyrektywy (UE) 2019/2034.

TYTUŁ II

WYMÓG OPARTY NA WSPÓŁCZYNNIKU K

ROZDZIAŁ 1

Zasady ogólne

Artykuł 15

Wymóg oparty na współczynniku K oraz mające zastosowanie współczynniki procentowe

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. c) wymóg oparty na współczynniku K jest równy co najmniej sumie:
 - a) współczynników K w ramach ryzyka dla klienta (RtC) obliczonych zgodnie z rozdziałem 2;
 - b) współczynników K w ramach ryzyka dla rynku (RtM) obliczonych zgodnie z rozdziałem 3;
 - c) współczynników K w ramach ryzyka dla firmy (RtF) obliczonych zgodnie z rozdziałem 4.
2. Następujące współczynniki procentowe mają zastosowanie do odpowiadających im współczynników K:

Tabela 1

WSPÓŁCZYNNIKI K		WSPÓŁCZYNNIK PRO-CENTOWY
Zarządzane aktywa zarówno w ramach dyskrejonarnego zarządzania portfelem, jak i w ramach niedyskrejonarnych uzgodnień stanowiących bieżące doradztwo inwestycyjne	K-AUM	0,02 %
Przechowywane środki pieniężne klientów	K-CMH (na wyodrębnionych rachunkach)	0,4 %
	K-CMH (na niewyodrębnionych rachunkach)	0,5 %
Aktywa zabezpieczone i objęte administrowaniem	K-ASA	0,04 %
Obsługiwane zlecenia klientów	K-COH dla transakcji na rynku kasowym	0,1 %
	K-COH dla instrumentów pochodnych	0,01 %
Dzienne przepływy transakcyjne	K-DTF dla transakcji na rynku kasowym	0,1 %
	K-DTF dla instrumentów pochodnych	0,01 %

3. Firmy inwestycyjne monitorują wartość swoich współczynników K pod względem wszelkich tendencji, które mogłyby skutkować istotnym odmiennym wymogiem w zakresie funduszy własnych do celów art. 11 na następny okres sprawozdawczy wynikający z części siódmej oraz powiadamiają właściwy organ o tym istotnym odmiennym wymogu w zakresie funduszy własnych.

4. W przypadku gdy właściwe organy uznają, że nastąpiła istotna zmiana w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności, która wpływa na wielkość odpowiedniego współczynnika K, mogą dostosować odpowiednią wielkość zgodnie z art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034.

5. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględnienia rozwoju rynków finansowych, EUNB w porozumieniu z ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu:

- określenia metod pomiaru współczynników K w części trzeciej tytułu II;
- określenia – do celów niniejszego rozporządzenia – pojęcia „wyodrębnionych rachunków” w odniesieniu do warunków zapewniających ochronę środków pieniężnych klienta w razie upadłości firmy inwestycyjnej;
- określenia dostosowań współczynników K-DTF, o których mowa w tabeli 1 w ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy w skrajnych warunkach rynkowych, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/578 ⁽²⁵⁾, wymogi dotyczące K-DTF wydają się zbyt restrykcyjne i szkodliwe dla stabilności finansowej.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 26 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ 2

Współczynniki K w ramach ryzyka dla klienta

Artykuł 16

Wymóg oparty na współczynniku K w ramach ryzyka dla klienta

Wymóg oparty na współczynniku K w ramach ryzyka dla klienta określa się za pomocą następującego wzoru:

$$K\text{-AUM} + K\text{ CMH} + K\text{ ASA} + K\text{-COH}$$

gdzie:

K-AUM (współczynnik K dotyczący zarządzanych aktywów) jest równy wartości zarządzanych aktywów zmierzonej zgodnie z art. 17 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2;

K-CMH (współczynnik K dotyczący przechowywanych środków pieniężnych klientów) jest równy wartości przechowywanych środków pieniężnych klientów zmierzonej zgodnie z art. 18 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2;

K-ASA (współczynnik K dotyczący aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem) jest równy wartości aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem zmierzonej zgodnie z art. 19 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2;

K-COH (współczynnik K dotyczący obsługiwanych zleceń klientów) jest równy wartości obsługiwanych zleceń klientów zmierzonej zgodnie z art. 20 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2.

Artykuł 17

Pomiar wartości zarządzanych aktywów celów celu obliczenia współczynnika K-AUM

1. W celu obliczenia współczynnika K-AUM wartość zarządzanych aktywów stanowi średnia krocząca wartości całkowitych miesięcznych zarządzanych aktywów, mierzonej na ostatni dzień roboczy każdego z poprzednich 15 miesięcy, przeliczona na walutę funkcjonalną danych podmiotów w tamtym czasie, z wyłączeniem trzech ostatnich wartości miesięcznych.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/578 z dnia 13 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi w zakresie umów o realizowanie funkcji animatora rynku i programów dotyczących realizowania funkcji animatora rynku (Dz.U. L 87 z 31.3.2017, s. 183).

Wartość zarządzanych aktywów odpowiada średniej arytmetycznej pozostałych 12 wartości miesięcznych.

Współczynnik K-AUM oblicza się pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna formalnie przekazała zarządzanie aktywami innemu podmiotowi finansowemu, aktywa te włącza się do całkowitej kwoty zarządzanych aktywów obliczanej zgodnie z ust. 1.

W przypadku gdy inny podmiot finansowy formalnie przekazał zarządzanie aktywami firmie inwestycyjnej, aktywów tych nie włącza się do całkowitej kwoty zarządzanych aktywów obliczanej zgodnie z ust. 1.

W przypadku gdy firma inwestycyjna zarządzała aktywami przez okres krótszy niż 15 miesięcy lub gdy prowadziła taką działalność przez dłuższy okres jako mała i niepowiązana wzajemnie firma inwestycyjna, a obecnie przekracza próg dla zarządzanych aktywów, w celu obliczenia współczynnika K-AUM wykorzystuje ona dane historyczne dotyczące zarządzanych aktywów w odniesieniu do okresu określonego w ust. 1, gdy tylko takie dane staną się dostępne. Właściwy organ może zastąpić brakujące dane historyczne regulacyjnymi ustaleniami na podstawie prognoz biznesowych firmy inwestycyjnej przedłożonych zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE.

Artykuł 18

Pomiar wartości przechowywanych środków pieniężnych klientów w celu obliczenia współczynnika K-CMH

1. W celu obliczenia współczynnika K-CMH wartość przechowywanych środków pieniężnych klientów stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych przechowywanych środków pieniężnych klientów, mierzona na koniec każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających dziewięć miesięcy, z wyłączeniem trzech ostatnich miesięcy.

Wartość przechowywanych środków pieniężnych klientów odpowiada średniej arytmetycznej dziennych wartości z pozostałych sześciu miesięcy.

Współczynnik K-CMH oblicza się pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna przechowywała środki pieniężne klientów przez okres krótszy niż dziewięć miesięcy, w celu obliczenia współczynnika K-CMH wykorzystuje ona dane historyczne dotyczące CMH w odniesieniu do okresu określonego w ust. 1, gdy tylko takie dane staną się dostępne.

Właściwy organ może zastąpić brakujące dane historyczne regulacyjnymi ustaleniami na podstawie prognoz biznesowych firmy inwestycyjnej przedłożonych zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE.

Artykuł 19

Pomiar wartości aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem w celu obliczenia współczynnika K-ASA

1. Do celu obliczenia współczynnika K-ASA wartość aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem, mierzona na koniec każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających dziewięć miesięcy, z wyłączeniem trzech ostatnich miesięcy.

Wartość aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem odpowiada średniej arytmetycznej prostej dziennych wartości z pozostałych sześciu miesięcy.

Współczynnik K-ASA oblicza się pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna formalnie przekazała zadania w zakresie zabezpieczenia aktywów i administrowania nimi innemu podmiotowi finansowemu lub gdy inny podmiot finansowy formalnie przekazał takie zadania firmie inwestycyjnej, aktywa te włącza się do całkowitej kwoty ASA obliczonej zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna przechowuje środki pieniężne i administruje nimi przez okres krótszy niż sześć miesięcy, w celu obliczenia współczynnika K-ASA wykorzystuje ona dane historyczne dotyczące ASA w odniesieniu do okresu określonego w ust. 1, gdy tylko takie dane staną się dostępne. Właściwy organ może zastąpić brakujące dane historyczne regulacyjnymi ustaleniami na podstawie prognoz biznesowych firmy inwestycyjnej przedłożonych zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE.

Artykuł 20

Pomiar wartości obsługiwanych zleceń klientów w celu obliczenia współczynnika K-COH

1. W celu obliczenia współczynnika K-COH wartość obsługiwanych zleceń klientów stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych obsługiwanych zleceń klientów, mierzona przez cały dzień każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, z wyłączeniem trzech ostatnich miesięcy.

Wartość obsługiwanych zleceń klientów odpowiada średniej arytmetycznej dziennych wartości z pozostałych trzech miesięcy.

Współczynnik K-COH oblicza się pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca.

2. Wartość obsługiwanych zleceń klientów mierzy się jako sumę wartości bezwzględnej nabyć i wartości bezwzględnej sprzedaży w odniesieniu do zarówno transakcji na rynku kasowym, jak i transakcji na instrumentach pochodnych zgodnie z poniższym:

- a) w przypadku transakcji na rynku kasowym wartością jest kwota zapłacona lub otrzymana w ramach każdej transakcji;
- b) w przypadku instrumentów pochodnych wartością transakcji jest kwota referencyjna kontraktu.

Kwotę referencyjną instrumentów pochodnych na stopy procentowe koryguje się o okres pozostały do terminu zapadalności (w latach) tych kontraktów. Kwotę referencyjną mnoży się przez durację określoną w następującym wzorze:

$$\text{Duracja} = \text{okres pozostały do terminu zapadalności (w latach)} / 10$$

Bez uszczerbku dla akapitu piątego obsługiwane zlecenia klientów obejmują transakcje realizowane przez firmy inwestycyjne świadczące usługi w zakresie zarządzania portfelem w imieniu funduszy inwestycyjnych.

Obsługiwane zlecenia klientów obejmują transakcje wynikające z doradztwa inwestycyjnego, w odniesieniu do których firma inwestycyjna nie oblicza współczynnika K-AUM.

Obsługiwane zlecenia klientów nie obejmują transakcji obsługiwanych przez firmę inwestycyjną, które wynikają z obsługi portfela inwestycyjnego klienta, w przypadku gdy dana firma inwestycyjna oblicza już K-AUM w odniesieniu do inwestycji tego klienta lub gdy działalność ta odnosi się do zarządzania aktywami przekazanego firmie inwestycyjnej, której nie włącza się do całkowitej kwoty zarządzanych aktywów tej firmy inwestycyjnej na mocy art. 17 ust. 2.

Obsługiwane zlecenia klientów nie obejmują transakcji realizowanych przez firmę inwestycyjną we własnym imieniu, czy to na własny rachunek, czy na rachunek klienta.

Firmy inwestycyjne mogą wyłączyć z pomiaru obsługiwanych zleceń klientów wszelkie zlecenia, które nie zostały zrealizowane, w przypadku gdy fakt niezrealizowania zlecenia wynika z terminowego anulowania tego zlecenia przez klienta.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna obsługiwała zlecenia klientów przez okres krótszy niż sześć miesięcy, lub gdy prowadziła taką działalność przez dłuższy okres jako mała i niepowiązana wzajemnie firma inwestycyjna, w celu obliczenia współczynnika K-COH wykorzystuje ona dane historyczne dotyczące obsługiwanych zleceń klientów z okresu określonego w ust. 1, gdy tylko takie dane staną się dostępne. Właściwy organ może zastąpić brakujące dane historyczne regulacyjnymi ustaleniami na podstawie prognoz biznesowych firmy inwestycyjnej przedłożonych zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE.

ROZDZIAŁ 3

Współczynniki K w ramach ryzyka dla rynku

Artykuł 21

Wymóg oparty na współczynniku K w ramach ryzyka dla rynku

1. Wymóg oparty na współczynniku K w ramach ryzyka dla rynku w odniesieniu do pozycji portfela handlowego firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to w imieniu własnym, czy w imieniu klienta, jest równy współczynnikowi K-NPR obliczonemu zgodnie z art. 22 albo współczynnikowi K-CMG obliczonemu zgodnie z art. 23.

2. Firmy inwestycyjne zarządzają swoim portfelem handlowym zgodnie z częścią trzecią tytułu I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. Wymóg oparty na współczynniku K w ramach ryzyka dla rynku ma zastosowanie do wszystkich pozycji portfela handlowego, które obejmują w szczególności pozycje w instrumentach dłużnych (w tym instrumenty sekurytyzacyjne), instrumenty kapitałowe, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, waluty obce i złoto oraz towary (w tym uprawnienia do emisji).

4. W celu obliczania wymogu opartego na współczynniku K w ramach ryzyka dla rynku firma inwestycyjna uwzględniła pozycje inne niż pozycje portfela handlowego, gdy powodują one ryzyko walutowe lub ryzyko cen towarów.

Artykuł 22

Obliczanie współczynnika K-NPR

Do celu obliczenia współczynnika K-NPR wymóg w zakresie funduszy własnych dla pozycji portfela handlowego firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to w imieniu własnym, czy w imieniu klienta, oblicza się za pomocą jednej z poniższych metod:

- metody standardowej określonej w części trzeciej tytułu IV rozdziału 2, 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- alternatywnej metody standardowej określonej w części trzeciej tytułu IV rozdział 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- alternatywnej metody modeli wewnętrznych określonej w części trzeciej tytułu IV rozdział 1b rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 23

Obliczanie współczynnika K-CMG

1. Do celów art. 21 właściwy organ zezwala firmie inwestycyjnej na obliczanie współczynnika K-CMG dla wszystkich pozycji podlegających rozliczeniu lub na podstawie portfela, w przypadku gdy cały portfel podlega obowiązkowi rozliczenia lub uzupełniania depozytu zabezpieczającego, pod następującymi warunkami:

- firma inwestycyjna nie jest częścią grupy, w skład której wchodzi instytucja kredytowa;
- rozliczenie i rozrachunek tych transakcji odbywają się na odpowiedzialność członka rozliczającego kwalifikującego się kontrahenta centralnego, a ten członek rozliczający jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, i transakcje są rozliczane przez kwalifikującego się kontrahenta centralnego albo poddawane rozrachunkowi na zasadzie „dostawa za płatność” na odpowiedzialność tego członka rozliczającego;
- obliczanie całkowitych depozytów zabezpieczających wymaganych przez członka rozliczającego opiera się na modelu dotyczącym depozytu zabezpieczającego stosowanym przez członka rozliczającego;
- firma inwestycyjna wykazała właściwemu organowi, że wybór obliczania wartości ryzyka dla rynku za pomocą współczynnika K-CMG jest uzasadniony pewnymi kryteriami, które mogą obejmować charakter głównej działalności firmy inwestycyjnej, którą zasadniczo jest działalność transakcyjna podlegająca obowiązkowi rozliczenia i obowiązkowi uzupełniania depozytu zabezpieczającego na odpowiedzialność członka rozliczającego, oraz fakt, że inna działalność prowadzona przez firmę inwestycyjną jest nieistotna w porównaniu z tą główną działalnością; oraz
- właściwy organ ocenił, że wybór portfela lub portfeli podlegających współczynnikowi K-CMG nie został dokonany w celu praktykowania arbitrażu regulacyjnego w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych w sposób nieproporcjonalny lub nienależyty z ostrożnościowego punktu widzenia.

Do celów lit. c) akapitu pierwszego właściwy organ przeprowadza regularną ocenę w celu potwierdzenia, że model dotyczący depozytu zabezpieczającego prowadzi do wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego, które odzwierciedlają charakterystykę ryzyka produktów, które są przedmiotem obrotu prowadzonego przez firmy inwestycyjne, oraz uwzględnia odstępstwa czasowe między poborem depozytów zabezpieczających, płynność rynku i możliwość zmian w okresie trwania transakcji.

Wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego muszą być wystarczające, aby pokryć straty, które mogą wynikać z co najmniej 99 % zmian ekspozycji w odpowiednim horyzoncie czasowym, przy okresie utrzymywania wynoszącym co najmniej dwa dni robocze. Modele dotyczące depozytów zabezpieczających stosowane przez tego członka rozliczającego w celu wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c) niniejszego ustępu, muszą być zawsze zaprojektowane tak, aby osiągnąć podobny poziom ostrożności jak poziom wymagany w przepisach odnoszących się do wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego w art. 41 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

2. Współczynnik K-CMG musi być trzecią najwyższą kwotą całkowitego depozytu zabezpieczającego wymaganą od firmy inwestycyjnej codziennie przez członka rozliczającego w ciągu poprzedzających trzech miesięcy, pomnożoną przez współczynnik 1,3.

3. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia obliczenia kwoty wymaganego łącznego depozytu zabezpieczającego oraz metody obliczania współczynnika K-CMG, o czym mowa w ust. 2, w szczególności w przypadku gdy współczynnik K-CMG jest stosowany w odniesieniu do portfela, oraz w celu określenia warunków spełnienia przepisów określonych w ust. 1 lit. e).

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 26 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ 4

Współczynniki K w ramach ryzyka dla firmy

Artykuł 24

Wymóg oparty na współczynniku K w ramach ryzyka dla firmy

Wymóg oparty na współczynniku K w ramach ryzyka dla firmy określa się za pomocą następującego wzoru:

$$K\text{-TCD} + K\text{-DTF} + K\text{-CON}$$

gdzie:

K-TCD (współczynnik K dotyczący ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego) jest równy kwocie obliczonej zgodnie z art. 26;

K-DTF (współczynnik K dotyczący dziennych przepływów transakcyjnych) jest równy wartości dziennych przepływów transakcyjnych zmierzonej zgodnie z art. 33 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2; oraz

K-CON (współczynnik K dotyczący ryzyka koncentracji) jest równy kwocie obliczonej zgodnie z art. 39.

Współczynniki K-TCD i K-CON opierają się na transakcjach zarejestrowanych w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to w imieniu własnym, czy w imieniu klienta.

Współczynnik K-DTF opiera się na transakcjach zarejestrowanych w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to w imieniu własnym, czy w imieniu klienta, oraz transakcjach zawieranych przez firmę inwestycyjną poprzez wykonywanie zleceń we własnym imieniu na rachunek klientów.

Sekcja 1

Niewykonanie zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego

Artykuł 25

Zakres stosowania

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do następujących kontraktów i transakcji:
 - a) kontraktów na instrumenty pochodne wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem:
 - (i) kontraktów na instrumenty pochodne bezpośrednio lub pośrednio rozliczanych przez kontrahenta centralnego, w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - pozycje i aktywa firmy inwestycyjnej związane z tymi kontraktami są odróżnione i wyodrębnione – zarówno na poziomie uczestnika rozliczającego, jak i kontrahenta centralnego – od pozycji i aktywów zarówno członka rozliczającego, jak i pozostałych klientów tego członka rozliczającego, a te pozycje i aktywa są w wyniku tego odróżnienia i wyodrębnienia wyłączone z masy upadłościowej zgodnie z prawem krajowym w przypadku niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności dotyczących członka rozliczającego lub jednego lub większej liczby jego pozostałych klientów,
 - przepisy, regulacje, zasady i porozumienia umowne mające zastosowanie do takiego członka rozliczającego lub dla niego wiążące ułatwiają przeniesienie pozycji klienta związanych z tymi kontraktami oraz odpowiednich zabezpieczeń do innego członka rozliczającego w mającym zastosowanie okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia w przypadku niewykonania zobowiązania przez pierwotnego członka rozliczającego lub jego niewypłacalności,
 - firma inwestycyjna uzyskała niezależną, pisemną opinię prawną z uzasadnieniem, z której wynika, że w przypadku wniesienia sprawy do sądu firma inwestycyjna nie poniosłaby żadnych strat z tytułu niewypłacalności swojego członka rozliczającego lub któregośkolwiek z klientów swojego członka rozliczającego;

- (ii) giełdowych kontraktów na instrumenty pochodne;
 - (iii) kontraktów na instrumenty pochodne przeznaczonych do celów zabezpieczenia pozycji firmy inwestycyjnej wynikającej z działalności w ramach portfela bankowego;
- b) transakcji z długim terminem rozliczenia;
 - c) transakcji odkupu;
 - d) transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów;
 - e) transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego;
 - f) każdego innego rodzaju transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych;
 - g) kredytów i pożyczek, o których mowa w sekcji B pkt 2 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, jeżeli firma inwestycyjna prowadzi działalność handlową na rzecz klienta lub otrzymuje i przekazuje zlecenie bez jego wykonania.

Do celów lit. a) ppkt (i) akapitu pierwszego uznaje się, że kontrakty na instrumenty pochodne bezpośrednio lub pośrednio rozliczane przez kwalifikującego się kontrahenta centralnego spełniają warunki określone w tym podpunkcie.

2. Transakcje z następującymi rodzajami kontrahentów są wyłączone z obliczania współczynnika K-TCD:
- a) rządy centralne i banki centralne, gdyby ekspozycje bazowe otrzymały wagę ryzyka równą 0 % na mocy art. 114 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) wielostronne banki rozwoju wymienione w art. 117 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) organizacje międzynarodowe wymienione w art. 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. Z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez właściwe organy, firma inwestycyjna może wyłączyć z zakresu obliczania współczynnika K-TCD transakcje z kontrahentem, który jest jej jednostką dominującą, jej jednostką zależną, jednostką zależną jej jednostki dominującej lub jednostką powiązaną związkiem określonym w art. 22 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE. Właściwe organy udzielają zgody, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) kontrahent jest instytucją kredytową, firmą inwestycyjną lub instytucją finansową, podlegającą odpowiednim wymogom ostrożnościowym;
- b) kontrahent jest objęty tą samą pełną konsolidacją ostrożnościową co firma inwestycyjna zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 lub art. 7 niniejszego rozporządzenia, lub kontrahent i firma inwestycyjna są nadzorowane w odniesieniu do zgodności z grupowym testem kapitałowym zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia;
- c) kontrahent jest objęty tymi samymi procedurami oceny, pomiaru i kontroli ryzyka co dana firma inwestycyjna;
- d) kontrahent ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim co dana firma inwestycyjna;
- e) nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez kontrahenta na rzecz danej firmy inwestycyjnej.

4. Na zasadzie odstępstwa od niniejszej sekcji firma inwestycyjna może, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ, obliczać wartość ekspozycji z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w odniesieniu do transakcji, o których mowa w ust. 1 lit. b)–f) niniejszego artykułu, stosując jedną z metod określonych w części trzeciej tytułu II rozdział 6 sekcje 3, 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz obliczać powiązane wymogi w zakresie funduszy własnych, mnożąc wartość ekspozycji przez współczynnik ryzyka określony według rodzaju kontrahenta zgodnie z tabelą 2 w art. 26 niniejszego rozporządzenia.

Firmy inwestycyjne objęte nadzorem na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 mogą obliczać powiązany wymóg w zakresie funduszy własnych, mnożąc kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczone zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 2 sekcja 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przez 8 %.

5. Stosując odstępstwo określone w ust. 4 niniejszego artykułu, firmy inwestycyjne stosują również współczynnik korekty wyceny kredytowej (CVA), mnożąc wymóg w zakresie funduszy własnych, obliczony zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, przez wartość CVA obliczoną zgodnie z art. 32.

Zamiast stosować mnożnik współczynnika CVA, firmy inwestycyjne objęte nadzorem na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 mogą obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej zgodnie z częścią trzecią tytułu VI rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 26

Obliczanie współczynnika K-TCD

Do celów obliczania współczynnika K-TCD wymóg w zakresie funduszy własnych określa się za pomocą następującego wzoru:

$$\text{Wymóg w zakresie funduszy własnych} = \alpha \cdot \text{EV} \cdot \text{RF} \cdot \text{CVA}$$

gdzie:

$\alpha = 1,2$;

EV = wartość ekspozycji obliczona zgodnie z art. 27;

RF = współczynnik ryzyka określony według rodzaju kontrahenta określonego w tabeli 2; oraz

CVA = korekta wyceny kredytowej obliczona zgodnie z art. 32.

Tabela 2

Rodzaj kontrahenta	Współczynnik ryzyka
Rządy centralne, banki centralne i podmioty sektora publicznego	1,6 %
Institucje kredytowe i firmy inwestycyjne	1,6 %
Inni kontrahenci	8 %

Artykuł 27

Obliczanie wartości ekspozycji

Wartość ekspozycji oblicza się według następującego wzoru:

$$\text{Wartość ekspozycji} = \text{Max}(0; \text{RC} + \text{PFE} - \text{C})$$

gdzie:

RC = koszt odtworzenia określony zgodnie z art. 28;

PFE = potencjalna przyszła ekspozycja określona zgodnie z art. 29; oraz

C = zabezpieczenie określone zgodnie z art. 30.

Koszt odtworzenia (RC) i zabezpieczenie (C) mają zastosowanie do wszystkich transakcji, o których mowa w art. 25.

Potencjalna przyszła ekspozycja (PFE) ma zastosowanie wyłącznie do kontraktów na instrumenty pochodne.

Firma inwestycyjna może obliczać jedną wartość ekspozycji na poziomie kompensowania zobowiązań w odniesieniu do wszystkich transakcji objętych umową o kompensowaniu zobowiązań, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 31. W przypadku gdy nie został spełniony którykolwiek z tych warunków, firma inwestycyjna traktuje każdą transakcję jako odrębny pakiet kompensowania.

Artykuł 28

Koszt odtworzenia (RC)

Koszt odtworzenia, o którym mowa w art. 27, ustala się w następujący sposób:

- w przypadku kontraktów na instrumenty pochodne koszt odtworzenia ustala się jako CMV;
- w przypadku transakcji z długim terminem rozliczenia koszt odtworzenia ustala się jako kwotę rozliczenia środków pieniężnych, którą firma inwestycyjna ma uiścić lub otrzymać w momencie rozliczenia; należność jest traktowana jako kwota dodatnia, a zobowiązanie jako kwota ujemna;

- c) w przypadku transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów koszt odtworzenia ustala się jako kwotę środków pieniężnych będących przedmiotem pożyczki udzielonej lub zaciągniętej; środki pieniężne będące przedmiotem pożyczki udzielonej przez firmę inwestycyjną traktuje się jako kwotę dodatnią, a środki pieniężne będące przedmiotem pożyczki zaciągniętej przez firmę inwestycyjną traktuje się jako kwotę ujemną;
- d) w przypadku transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, w przypadku gdy obie części transakcji dotyczą papierów wartościowych, koszt odtworzenia ustala się na podstawie CMV papieru wartościowego będącego przedmiotem pożyczki udzielonej przez firmę inwestycyjną; CMV zwiększa się przy użyciu odpowiedniej korekty z tytułu zmienności określonej w tabeli 4 w art. 30;
- e) w przypadku transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego oraz kredytów i pożyczek, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. g), koszt odtworzenia ustala się na podstawie wartości księgowej składnika aktywów zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości.

Artykuł 29

Potencjalna przyszła ekspozycja

1. Potencjalną przyszłą ekspozycję, o której mowa w art. 27, oblicza się dla każdego instrumentu pochodnego jako iloczyn:
 - a) kwoty efektywnej wartości referencyjnej transakcji ustalonej zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu; oraz
 - b) współczynnika nadzorczego ustalonego zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.
2. Kwota efektywnej wartości referencyjnej stanowi iloczyn kwoty referencyjnej obliczonej zgodnie z ust. 3, jej duracji obliczonej zgodnie z ust. 4 oraz jej delty nadzorczej obliczonej zgodnie z ust. 6.
3. Kwotę referencyjną, o ile nie została wyraźnie podana i ustalona na okres do terminu zapadalności, ustala się w następujący sposób:
 - a) w odniesieniu do kontraktów na walutowe instrumenty pochodne za kwotę referencyjną uznaje się kwotę referencyjną części kontraktu w walucie obcej przeliczoną na walutę krajową; jeżeli obydwie części walutowego instrumentu pochodnego są denominowane w walutach niebędących walutą krajową, kwota referencyjna każdej z części jest przeliczana na walutę krajową i za kwotę referencyjną uznaje się część o wyższej wartości w walucie krajowej;
 - b) w przypadku kontraktów na instrumenty pochodne na akcje i kontraktów na towarowe instrumenty pochodne oraz w przypadku uprawnień do emisji i bazujących na nich instrumentów pochodnych kwotę referencyjną określa się jako iloczyn ceny rynkowej jednej jednostki instrumentu i liczby jednostek wskazanych w danej transakcji;
 - c) w przypadku transakcji o wielokrotnych wypłatach uzależnionych od danego stanu, w tym opcji binarnych lub celowych kontraktów terminowych typu forward z opcją wykupu (ang. target redemption forwards), firma inwestycyjna oblicza kwotę referencyjną dla każdego ze stanów oraz stosuje najwyższą z wyliczonych wartości;
 - d) w przypadku gdy kwotę referencyjną oblicza się na podstawie wzoru obejmującego wartości rynkowe, firma inwestycyjna wprowadza CMV w celu określenia kwoty referencyjnej transakcji;
 - e) w przypadku swapów o zmiennej kwocie referencyjnej (ang. variable notional swaps), takich jak swapy amortyzowane (ang. amortising swaps) i zaliczkowe (ang. accreting swaps), firmy inwestycyjne za kwotę referencyjną transakcji przyjmują średnią kwotę referencyjną w pozostałym czasie trwania swapu;
 - f) lewarowane swapy przelicza się na kwotę referencyjną równoważnego nielewarowanego swapu, tak aby w przypadku pomnożenia przez współczynnik wszystkich stóp w swapie ustalona kwota referencyjna została pomnożona przez współczynnik stóp procentowych w celu określenia kwoty referencyjnej;
 - g) w przypadku kontraktu na instrumenty pochodne z wielokrotną wymianą kwoty głównej kwotę referencyjną mnoży się przez liczbę wymian kwoty głównej w kontrakcie na instrumenty pochodne w celu określenia kwoty referencyjnej.
4. Kwota referencyjna kontraktów na instrumenty pochodne na stopę procentową i kontraktów na kredytowe instrumenty pochodne na okres pozostały do terminu zapadalności (w latach) tych kontraktów jest korygowana zgodnie z duracją ustaloną według następującego wzoru:

$$\text{Duracja} = (1 - \exp(-0,05 \cdot \text{okres pozostały do terminu zapadalności})) / 0,05$$

W przypadku kontraktów na instrumenty pochodne innych niż kontrakty na instrumenty pochodne na stopę procentową i kontrakty na kredytowe instrumenty pochodne duracja wynosi 1.

5. Termin zapadalności kontraktu jest najpóźniejszym terminem, w którym kontrakt wciąż można zrealizować.

Jeżeli instrument pochodny odnosi się do wartości innego instrumentu opartego na stopie procentowej lub innego instrumentu kredytowego, termin określa się na podstawie instrumentu bazowego.

W przypadku opcji terminem zapadalności jest najpóźniejszy termin realizacji kontraktu przewidziany w umowie.

W odniesieniu do kontraktów na instrumenty pochodne, które są skonstruowane w taki sposób, że w określonych terminach wszelkie należności z tytułu ekspozycji ulegają rozliczeniu, a warunki ulegają aktualizacji w taki sposób, że wartość godziwa kontraktu jest równa zeru, rezydualny termin zapadalności jest równy okresowi pozostającemu do następnego terminu aktualizacji warunków kontraktu.

6. Firma inwestycyjna może sama obliczyć deltę nadzorczą opcji i opcji swapowych, korzystając z odpowiedniego modelu, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ. Model musi pozwalać na oszacowanie zakresu zmian wartości opcji w odniesieniu do niewielkich zmian wartości rynkowej instrumentu bazowego. W przypadku transakcji innych niż opcje i opcje swapowe lub gdy właściwy organ nie zatwierdził żadnego modelu, delta wynosi 1.

7. Współczynnik nadzorczy (SF) dla każdej klasy aktywów ustala się zgodnie z poniższą tabelą:

Tabela 3

Klasa aktywów	Współczynnik nadzorczy
Stopa procentowa	0,5 %
Waluta obca	4 %
Kredyt	1 %
Jednopodmiotowy instrument kapitałowy	32 %
Indeks akcyjny	20 %
Towary i uprawnienia do emisji	18 %
Inne	32 %

8. Potencjalna przyszła ekspozycja pakietu kompensowania stanowi sumę potencjalnych przyszłych ekspozycji wszystkich transakcji wchodzących w skład pakietu kompensowania, pomnożoną przez:

- 0,42 – w przypadku pakietów kompensowania transakcji z kontrahentami finansowymi i niefinansowymi, w odniesieniu do których to transakcji zabezpieczenie jest wymieniane dwustronnie z kontrahentem, jeżeli jest to wymagane, zgodnie z warunkami określonymi w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 1 – w przypadku innych pakietów kompensowania.

Artykuł 30

Zabezpieczenie

1. Każde zabezpieczenie zarówno dla transakcji dwustronnych, jak i rozliczonych, o których mowa w art. 25, podlega korektom z tytułu zmienności zgodnie z następującą tabelą:

Tabela 4

Klasa aktywów		Korekta z tytułu zmienności – transakcje odkupu	Korekta z tytułu zmienności – inne transakcje
Dłużne papiery wartościowe emitowane przez rządy centralne lub banki centralne	≤ 1 rok	0,707 %	1 %
	> 1 rok ≤ 5 lat	2,121 %	3 %
	> 5 lat	4,243 %	6 %
Dłużne papiery wartościowe emitowane przez inne podmioty	≤ 1 rok	1,414 %	2 %
	> 1 rok ≤ 5 lat	4,243 %	6 %
	> 5 lat	8,485 %	12 %
Pozycje sekurytyzacyjne	≤ 1 rok	2,828 %	4 %
	> 1 rok ≤ 5 lat	8,485 %	12 %
	> 5 lat	16,970 %	24 %
Notowane instrumenty kapitałowe i zamienne		14,143 %	20 %
Inne papiery wartościowe i towary		17,678 %	25 %
Złoto		10,607 %	15 %
Środki pieniężne		0 %	0 %

Do celów tabeli 4 pozycje sekurytyzacyjne nie obejmują pozycji resekurytyzacyjnych.

Właściwe organy mogą zmienić korektę z tytułu zmienności w odniesieniu do niektórych rodzajów towarów, dla których istnieją różne poziomy zmienności cen. Powiadamiają one EUNB o takich decyzjach wraz z uzasadnieniem zmian.

2. Wartość zabezpieczenia ustala się w następujący sposób:

- a) do celów art. 25 ust. 1 lit. a), e) i g) - na podstawie kwoty zabezpieczenia otrzymanego przez firmę inwestycyjną od jej kontrahenta, pomniejszonej zgodnie z tabelą 4;
- b) w przypadku transakcji, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. b), c), d) i f) - na podstawie sumy CMV części transakcji obejmującej papiery wartościowe oraz kwoty netto zabezpieczenia przekazanego lub otrzymanego przez firmę inwestycyjną.

W przypadku transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, gdy obie części transakcji dotyczą papierów wartościowych, zabezpieczenie ustala się na podstawie CMV papieru wartościowego będącego przedmiotem pożyczki zaciągniętej przez firmę inwestycyjną.

W przypadku gdy firma inwestycyjna dokonuje zakupu lub udzieliła pożyczki papieru wartościowego, CMV zabezpieczenia traktuje się jako kwotę ujemną i zmniejsza się ją do większej kwoty ujemnej przy użyciu korekty z tytułu zmienności w tabeli 4. W przypadku gdy firma inwestycyjna sprzedaje papier wartościowy lub zaciągnęła pożyczkę papieru wartościowego, CMV zabezpieczenia traktuje się jako kwotę dodatnią i zmniejsza się ją przy użyciu korekty z tytułu zmienności w tabeli 4.

W przypadku gdy różne rodzaje transakcji są objęte umową o kompensowaniu zobowiązań, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 31, mające zastosowanie korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do „innych transakcji” w tabeli 4 stosuje się do odpowiednich kwot obliczonych na podstawie akapitu pierwszego lit. a) i b) na zasadzie emitenta w każdej klasie aktywów.

3. W przypadku niedopasowania walutowego między transakcją i otrzymanym lub przekazanym zabezpieczeniem stosuje się dodatkową korektę z tytułu zmienności związaną z niedopasowaniem walutowym w wysokości 8 %.

Artykuł 31

Kompensowanie

Do celów niniejszej sekcji firma inwestycyjna może, po pierwsze, traktować doskonale dopasowane kontrakty objęte umową o kompensowaniu zobowiązań jako pojedynczy kontrakt z referencyjną kwotą główną stanowiącą równowartość wpływów netto, po drugie, kompensować inne transakcje podlegające nowacji, w ramach której wszystkie zobowiązania między firmą inwestycyjną i jej kontrahentem zostaną automatycznie połączone w taki sposób, że nowacja zastępuje, zgodnie z prawem, pojedynczą kwotą netto poprzednie zobowiązania brutto, oraz, po trzecie, kompensować inne transakcje, w przypadku których firma inwestycyjna zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) umowa o kompensowaniu zawarta z kontrahentem lub inna umowa, która tworzy pojedyncze zobowiązanie prawne obejmuje wszystkie ujęte transakcje, zgodnie z którym firmie inwestycyjnej przysługiwałoby roszczenie o otrzymanie sumy netto dodatnich i ujemnych wartości poszczególnych transakcji objętych kompensowaniem, wycenionych według ich wartości rynkowej, lub byłaby ona zobowiązana do zapłaty jedynie tej sumy netto, w przypadku niewywiązania się przez kontrahenta z umowy z któregośkolwiek z poniższych powodów:
 - (i) niewykonanie zobowiązania;
 - (ii) upadłość;
 - (iii) likwidacja; lub
 - (iv) podobne okoliczności;
- b) umowa o kompensowaniu nie zawiera jakiegokolwiek klauzuli, która – w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta – zezwala kontrahentowi wypełniającemu zobowiązania na dokonywanie jedynie ograniczonych płatności lub niedokonywanie żadnych płatności na rzecz strony niewykonującej swoich zobowiązań, nawet wówczas, gdy strona niewykonująca swoich zobowiązań jest wierzycielem netto;
- c) firma inwestycyjna uzyskała niezależną, pisemną opinię prawną wraz z uzasadnieniem, z której wynika, że w przypadku zakwestionowania umowy o kompensowaniu zobowiązań na drodze sądowej roszczenia i zobowiązania firmy inwestycyjnej będą równoważne roszczeniom i zobowiązaniom, o których mowa w lit. a), zgodnie z następującym systemem prawnym:
 - (i) prawem jurysdykcji, w której kontrahent jest zarejestrowany;
 - (ii) jeżeli stroną jest zagraniczny oddział kontrahenta, prawem jurysdykcji, w której znajduje się oddział;
 - (iii) prawem, które reguluje poszczególne transakcje objęte umową o kompensowaniu zobowiązań; lub
 - (iv) prawem, które reguluje wszelkie kontrakty lub umowy niezbędne do przeprowadzenia kompensowania.

Artykuł 32

Korekta wyceny kredytowej

Do celów niniejszej sekcji „CVA” oznacza korektę portfela transakcji z kontrahentem do poziomu średniej wyceny rynkowej, która to korekta odzwierciedla CMV ryzyka kredytowego kontrahenta wobec firmy inwestycyjnej, ale nie odzwierciedla CMV ryzyka kredytowego firmy inwestycyjnej wobec kontrahenta.

CVA wynosi 1,5 dla wszystkich transakcji innych niż następujące transakcje, dla których CVA wynosi 1:

- a) transakcje z kontrahentami niefinansowymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub transakcje z kontrahentami niefinansowymi z siedzibą w państwie trzecim, w przypadku gdy transakcje te nie przekraczają progu rozliczania określonego w art. 10 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia;
- b) transakcje wewnątrzgrupowe przewidziane w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- c) transakcje z długim terminem rozliczenia;
- d) transakcje finansowane z użyciem papierów wartościowych, w tym transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, chyba że właściwy organ stwierdzi, że wynikające z tych transakcji ekspozycje na ryzyko danej firmy inwestycyjnej związane z CVA są istotne; oraz
- e) kredyty i pożyczki, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. g).

Sekcja 2

Dzienne przepływy transakcyjne

Artykuł 33

Pomiar dziennych przepływów transakcyjnych do celu obliczenia współczynnika K-DTF

1. Do celów obliczenia współczynnika K-DTF wartość dziennych przepływów transakcyjnych stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych przepływów transakcyjnych, mierzona przez cały dzień każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających dziewięć miesięcy, z wyłączeniem trzech ostatnich miesięcy.

Dzienne przepływy transakcyjne stanowią średnią arytmetyczną dziennych wartości z pozostałych sześciu miesięcy.

Współczynnik K-DTF oblicza się pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca.

2. Dzienne przepływy transakcyjne mierzy się jako sumę wartości bezwzględnej nabyć i wartości bezwzględnej sprzedaży w odniesieniu do zarówno transakcji na rynku kasowym, jak i instrumentów pochodnych zgodnie z poniższym:

- a) w przypadku transakcji na rynku kasowym wartością jest kwota zapłacona lub otrzymana w ramach każdej transakcji;
- b) w przypadku instrumentów pochodnych wartością transakcji jest kwota referencyjna kontraktu.

Kwotę referencyjną instrumentów pochodnych na stopy procentowe koryguje się o okres pozostały do terminu zapadalności (w latach) tych kontraktów. Kwotę referencyjną mnoży się przez durację określoną w następującym wzorze:

$$\text{Duracja} = \text{okres pozostały do terminu zapadalności (w latach)} / 10$$

3. Dzienne przepływy transakcyjne nie obejmują transakcji realizowanych przez firmę inwestycyjną w celu świadczenia usług w zakresie zarządzania portfelem w imieniu funduszy inwestycyjnych.

Dzienne przepływy transakcyjne obejmują transakcje realizowane przez firmę inwestycyjną we własnym imieniu, czy to na własny rachunek, czy na rachunek klienta.

4. W przypadku gdy firma inwestycyjna posiadała dzienne przepływy transakcyjne przez okres krótszy niż dziewięć miesięcy, w celu obliczenia współczynnika K-DTF wykorzystuje ona dane historyczne dotyczące DTF w odniesieniu do okresu określonego w ust. 1, gdy tylko takie dane staną się dostępne. Właściwy organ może zastąpić brakujące dane historyczne regulacyjnymi ustaleniami na podstawie prognoz biznesowych firmy inwestycyjnej przedłożonych zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE.

ROZDZIAŁ 5

Cele środowiskowe i społeczne

Artykuł 34

Ostrożnościowe traktowanie aktywów o ekspozycji z tytułu działań powiązanych z celami środowiskowymi lub społecznymi

1. Po zasięgnięciu opinii Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, EUNB ocenia – na podstawie dostępnych danych oraz ustaleń utworzonej przez Komisję grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania – czy z perspektywy ostrożnościowej uzasadnione byłoby specjalne ostrożnościowe traktowanie aktywów stanowiących ekspozycje wynikające z działań w istotnej mierze powiązanych z celami środowiskowymi lub społecznymi, w postaci skorygowanych współczynników K lub skorygowanych współczynników procentowych współczynników K. W szczególności EUNB ocenia następujące kwestie:

- a) możliwe metody oceny ekspozycji należących do klas aktywów wynikających z działań w istotnej mierze powiązanych z celami środowiskowymi lub społecznymi;
- b) szczególne profile ryzyka aktywów stanowiących ekspozycje wynikające z działań w istotnej mierze powiązanych z celami środowiskowymi lub społecznymi;
- c) ryzyka związane ze spadkiem wartości aktywów w wyniku zmian regulacyjnych, dotyczących na przykład łagodzenia zmiany klimatu;
- d) potencjalne skutki specjalnego ostrożnościowego traktowania aktywów stanowiących ekspozycje wynikające z działań w istotnej mierze powiązanych z celami środowiskowymi lub społecznymi dla stabilności finansowej.

2. EUNB przedłoży sprawozdanie ze swoich ustaleń Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 26 grudnia 2021 r.

3. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, w stosownych przypadkach Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze.

CZĘŚĆ CZWARTA

RYZYKO KONCENTRACJI

Artykuł 35

Obowiązek monitorowania

1. Firmy inwestycyjne monitorują i kontrolują swoje ryzyko koncentracji zgodnie z niniejszą częścią, stosując należyte procedury administracyjne i rachunkowe oraz sprawne mechanizmy kontroli wewnętrznej.

2. Do celów niniejszej części pojęcia „instytucja kredytowa” i „firma inwestycyjna” obejmują przedsiębiorstwa prywatne lub publiczne, w tym oddziały takich przedsiębiorstw, które – gdyby miały siedzibę w Unii – byłyby instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zgodnie z definicjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu, oraz pod warunkiem że przedsiębiorstwa te uzyskały zezwolenie w państwie trzecim, które stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z tymi, które są stosowane w Unii.

Artykuł 36

Obliczanie wartości ekspozycji

1. Firmy inwestycyjne, które nie spełniają warunków do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne określonych w art. 12 ust. 1, obliczają wartość ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów do celów niniejszej części, sumując następujące pozycje:

- a) nadwyżkę wartości pozycji długich firmy inwestycyjnej w stosunku do wartości jej pozycji krótkich we wszystkich instrumentach finansowych portfela handlowego emitowanych przez danego klienta, przy czym każdą pozycję netto dla każdego instrumentu oblicza się zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 22 lit. a), b) i c);

- b) wartość ekspozycji kontraktów i transakcji, o których mowa w art. 25 ust. 1, zawieranych z danym klientem, oblicza się w sposób określony w art. 27.

Do celów lit. a) akapitu pierwszego, firma inwestycyjna, która do celów wymogu opartego na współczynniku K w ramach ryzyka dla rynku oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych dla pozycji portfela handlowego zgodnie z metodą określoną w art. 23, oblicza pozycję netto do celów ryzyka koncentracji tych pozycji zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 22 lit. a).

Do celów lit. b) akapitu pierwszego niniejszego ustępu, firma inwestycyjna, która do celów współczynnika K-TCD oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych stosując metody określone w art. 25 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, oblicza wartość ekspozycji kontraktów i transakcji, o których mowa w art. 25 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, stosując metody określone w części trzeciej tytuł II rozdział 6 sekcje 3, 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Wartość ekspozycji wobec grupy powiązanych klientów oblicza się poprzez zsumowanie ekspozycji wobec pojedynczych klientów należących do danej grupy, które traktuje się jako pojedynczą ekspozycję.

3. Obliczając wartość ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, firma inwestycyjna podejmuje wszelkie uzasadnione kroki w celu zidentyfikowania aktywów bazowych w odpowiednich transakcjach oraz kontrahenta ekspozycji bazowych.

Artykuł 37

Limity w odniesieniu do ryzyka koncentracji oraz nadwyżka wartości ekspozycji

1. Limit dla danej firmy inwestycyjnej w odniesieniu do ryzyka koncentracji związanego z wartością ekspozycji wobec pojedynczego klienta lub grupy powiązanych klientów wynosi 25 % funduszy własnych tej firmy inwestycyjnej.

W przypadku gdy pojedynczy klient jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną lub gdy grupa powiązanych klientów obejmuje jedną lub większą liczbę instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych, limit w odniesieniu do ryzyka koncentracji jest równy 25 % funduszy własnych firmy inwestycyjnej lub 150 mln EUR, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa, pod warunkiem że dla sumy wartości ekspozycji wobec wszystkich powiązanych klientów niebędących instytucjami kredytowymi ani firmami inwestycyjnymi limit w odniesieniu do ryzyka koncentracji pozostanie na poziomie 25 % funduszy własnych firmy inwestycyjnej.

W przypadku gdy kwota 150 mln EUR jest wyższa niż 25 % funduszy własnych firmy inwestycyjnej, limit w odniesieniu do ryzyka koncentracji nie może przekroczyć 100 % funduszy własnych firmy inwestycyjnej.

2. W przypadku gdy limity, o których mowa w ust. 1, zostaną przekroczone, firma inwestycyjna musi wykonać obowiązek zgłoszenia określony w art. 38 oraz spełnić wymóg w zakresie funduszy własnych dotyczący nadwyżki wartości ekspozycji zgodnie z art. 39.

Firmy inwestycyjne obliczają nadwyżkę wartości ekspozycji wobec pojedynczego klienta lub grupy powiązanych klientów zgodnie z następującym wzorem:

$$\text{nadwyżka wartości ekspozycji} = EV - L$$

gdzie:

EV = wartość ekspozycji obliczona w sposób określony w art. 36; oraz

L = limit w odniesieniu do ryzyka koncentracji określony w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Wartość ekspozycji wobec pojedynczego klienta lub grupy powiązanych klientów nie może przekraczać:

- a) 500 % funduszy własnych danej firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy od wystąpienia nadwyżki nie upłynęło więcej niż 10 dni;
- b) w ujęciu łącznym, 600 % funduszy własnych danej firmy inwestycyjnej w przypadku wszelkich nadwyżek, które utrzymują się dłużej niż 10 dni.

Artykuł 38

Obowiązek zgłaszania

1. W przypadku przekroczenia limitów, o których mowa w art. 37, firma inwestycyjna niezwłocznie zgłasza właściwym organom wysokość nadwyżki, nazwę danego pojedynczego klienta oraz, w stosownych przypadkach, nazwę danej grupy powiązanych klientów.

2. Właściwe organy mogą wyznaczyć firmie inwestycyjnej ograniczony czas na dostosowanie się do limitu, o którym mowa w art. 37.

Artykuł 39

Obliczanie współczynnika K-CON

1. Wymóg w zakresie funduszy własnych w oparciu o współczynnik K-CON stanowi łączną kwotę wymogu w zakresie funduszy własnych obliczoną dla każdego klienta lub grupy powiązanych klientów jako wymóg w zakresie funduszy własnych odpowiedniego wiersza w kolumnie 1 tabeli 6, który stanowi część całkowitej nadwyżki indywidualnej pomnożonej przez:

- 200 %, w przypadku gdy nadwyżka utrzymuje się nie dłużej niż 10 dni;
- odpowiedni współczynnik określony w kolumnie 2 tabeli 6, po upływie 10 dni, licząc od dnia wystąpienia nadwyżki, poprzez przydzielenie każdej części nadwyżki do odpowiedniego wiersza w kolumnie 1 tabeli 6.

2. Wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do nadwyżki, o której mowa w ust. 1, oblicza się według następującego wzoru:

$$\text{OFRE} = \frac{\text{OFR}}{\text{EV}} \cdot \text{EVE}$$

gdzie:

OFRE = wymóg w zakresie funduszy własnych dla nadwyżki;

OFR = wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ekspozycji wobec pojedynczego klienta lub grupy powiązanych klientów, obliczony poprzez zsumowanie wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ekspozycji wobec indywidualnych klientów w ramach grupy, które traktuje się jako pojedynczą ekspozycję;

EV = wartość ekspozycji obliczona w sposób określony w art. 36;

EVE = nadwyżka wartości ekspozycji obliczona w sposób określony w art. 37 ust. 2.

Do celów obliczania współczynnika K-CON wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ekspozycji wynikających z nadwyżki wartości pozycji długich firmy inwestycyjnej w stosunku do wartości jej pozycji krótkich we wszystkich instrumentach finansowych portfela handlowego emitowanych przez danego klienta obejmują wyłącznie wymogi w zakresie ryzyka szczególnego, przy czym pozycję netto dla każdego instrumentu oblicza się zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 22 lit. a), b) i c).

Firma inwestycyjna, która do celów wymogu opartego na współczynniku K w ramach ryzyka dla rynku oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych dla pozycji portfela handlowego zgodnie z metodą określoną w art. 23, oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ekspozycji do celów ryzyka koncentracji tych pozycji zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 22 lit. a).

Tabela 6

Kolumna 1: Nadwyżka wartości ekspozycji jako wartość procentowa funduszy własnych	Kolumna 2: Współczynniki
Do 40 %	200 %
Od 40 % do 60 %	300 %
Od 60 % do 80 %	400 %
Od 80 % do 100 %	500 %
Od 100 % do 250 %	600 %
Powyżej 250 %	900 %

*Artykuł 40***Procedury mające na celu zapobieżenie unikaniu przez firmy inwestycyjne wymogu w zakresie funduszy własnych opartego na współczynniku K-CON**

1. Firmy inwestycyjne nie mogą czasowo przenosić ekspozycji o wartości przekraczającej limit określony w art. 37 ust. 1 do innego przedsiębiorstwa, należącego lub nienależącego do tej samej grupy, ani przeprowadzać fikcyjnych transakcji w celu zamknięcia ekspozycji przed upływem okresu 10 dni, o którym mowa w art. 39, i utworzenia nowych ekspozycji.
2. Firmy inwestycyjne utrzymują systemy zapewniające niezwłoczne zgłaszanie właściwym organom każdego przeniesienia ekspozycji, o którym mowa w ust. 1.

*Artykuł 41***Wyłączenia**

1. Następujące ekspozycje wyłącza się z wymogów określonych w art. 37:
 - a) ekspozycje w całości odliczane od funduszy własnych firmy inwestycyjnej;
 - b) ekspozycje powstałe w normalnym toku rozliczeń usług płatniczych, transakcji walutowych, transakcji na papierach wartościowych oraz świadczenia usług w zakresie transferu środków pieniężnych;
 - c) ekspozycje stanowiące należności:
 - (i) od rządów centralnych, banków centralnych, podmiotów sektora publicznego, organizacji międzynarodowych lub wielostronnych banków rozwoju oraz ekspozycje gwarantowane przez takie osoby lub odnoszące się do nich, w przypadku gdy ekspozycjom tym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % na podstawie art. 114–118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (ii) od samorządów regionalnych i władz lokalnych państw będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
 - (iii) od kontrahentów centralnych i wkłady do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wnoszone na rzecz kontrahentów centralnych.
2. Właściwe organy mogą całkowicie lub częściowo wyłączyć następujące ekspozycje z zakresu stosowania art. 37:
 - a) obligacje zabezpieczone;
 - b) ekspozycje firmy inwestycyjnej wobec jej jednostki dominującej, innych jednostek zależnych tej jednostki dominującej lub wobec jej własnych jednostek zależnych, o ile jednostki te są nadzorowane na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 lub z art. 7 niniejszego rozporządzenia, lub są nadzorowane w odniesieniu do zgodności z grupowym testem kapitałowym zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia, lub są nadzorowane zgodnie z równoważnymi standardami obowiązującymi w państwie trzecim, oraz pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
 - (i) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu kapitału lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą; oraz
 - (ii) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują dany podmiot sektora finansowego.

*Artykuł 42***Wyłączenie dla podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji**

1. Przepisy niniejszej części nie mają zastosowania do podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) drugi kontrahent jest kontrahentem niefinansowym;
 - b) obaj kontrahenci podlegają odpowiednim procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
 - c) transakcję można uznać za zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą danego kontrahenta niefinansowego lub tej grupy.
2. Firmy inwestycyjne powiadamiają właściwy organ przed zastosowaniem wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.

CZĘŚĆ PIĄTA

PŁYNNOŚĆ

Artykuł 43

Wymóg dotyczący płynności

1. Firma inwestycyjna musi posiadać kwotę aktywów płynnych równoważną co najmniej jednej trzeciej wymogu w zakresie stałych kosztów pośrednich obliczonego zgodnie z art. 13 ust. 1.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, właściwe organy mogą zwolnić firmy inwestycyjne, które spełniają warunki do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne określone w art. 12 ust. 1, ze stosowania akapitu pierwszego niniejszego ustępu oraz należycie powiadamiają o tym EUNB.

Do celów akapitu pierwszego za aktywa płynne uznaje się którąkolwiek z poniższych pozycji, bez ograniczeń co do ich składu:

- a) aktywa, o których mowa w art. 10–13 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, z zastrzeżeniem tych samych warunków dotyczących kryteriów kwalifikowalności, i tych samych mających zastosowanie redukcji wartości, jak te określone w tych artykułach;
- b) aktywa, o których mowa w art. 15 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, do bezwzględnej wysokości 50 mln EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej, z zastrzeżeniem tych samych warunków dotyczących kryteriów kwalifikowalności, z wyjątkiem progu 500 mln EUR, o którym mowa w art. 15 ust. 1 tego rozporządzenia, i tych samych mających zastosowanie redukcji wartości, jak te określone w tym artykule;
- c) instrumenty finansowe nieobjęte zakresem stosowania lit. a) i b) niniejszego, akapitu będące przedmiotem obrotu w systemie obrotu, dla którego istnieje płynny rynek zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz w art. 1–5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/567 ⁽²⁶⁾, z zastrzeżeniem redukcji wartości w wysokości 55 %;
- d) wolne od obciążeń depozyty krótkoterminowe w instytucji kredytowej.

2. Środków pieniężnych, depozytów krótkoterminowych ani instrumentów finansowych należących do klientów, nawet posiadanych we własnym imieniu przez firmę inwestycyjną, nie traktuje się jak aktywów płynnych do celów ust. 1.

3. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu, firmy inwestycyjne, które spełniają warunki do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, określone w art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz firmy inwestycyjne, które nie spełniają warunków do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, określonych w art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, lecz które nie prowadzą jakiejkolwiek działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, mogą również uwzględnić w swoich aktywach płynnych należności z tytułu dostaw i usług oraz należności z tytułu opłat lub prowizji o terminie wymagalności wynoszącym maksymalnie 30 dni, w przypadku gdy należności te spełniają następujące warunki:

- a) stanowią maksymalnie jedną trzecią minimalnych wymogów dotyczących płynności, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) nie wlicza się ich do jakichkolwiek dodatkowych wymogów dotyczących płynności wymaganych przez właściwy organ w odniesieniu do rodzajów ryzyk właściwych dla danej firmy zgodnie z art. 39 ust. 2 lit. k) dyrektywy (UE) 2019/2034;
- c) podlegają redukcji wartości w wysokości 50 %.

4. Do celów ust. 1 akapit drugi EUNB, w porozumieniu z ESMA, wydaje wytyczne określające dalsze kryteria, jakie właściwe organy mogą uwzględnić przy zwalnianiu firm inwestycyjnych, które spełniają warunki do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, określone w art. 12 ust. 1, z wymogu dotyczącego płynności.

Artykuł 44

Czasowe obniżenie wymogu dotyczącego płynności

1. Firmy inwestycyjne mogą, w wyjątkowych okolicznościach i po uzyskaniu zezwolenia właściwego organu, obniżyć kwotę posiadanych aktywów płynnych.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/567 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w odniesieniu do definicji, przejrzystości, kompresji portfela i środków nadzorczych w zakresie interwencji produktowej i pozycji (Dz.U. L 87 z 31.3.2017, s. 90).

2. Zgodność z wymogiem dotyczącym płynności określonym w art. 43 ust. 1 przywraca się w ciągu 30 dni od dnia pierwotnego obniżenia.

Artykuł 45

Gwarancje udzielone klientom

Firmy inwestycyjne zwiększają swoje aktywa płynne o 1,6 % łącznej kwoty gwarancji udzielonych klientom.

CZĘŚĆ SZÓSTA

UJAWNIANIE INFORMACJI PRZEZ FIRMY INWESTYCYJNE

Artykuł 46

Zakres stosowania

1. Firmy inwestycyjne, która nie spełniają warunków do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne określonych w art. 12 ust. 1, podają do wiadomości publicznej informacje określone w niniejszej części w dniu, w którym publikują swoje roczne sprawozdania finansowe.
2. Firmy inwestycyjne, która spełniają wymogi do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne określone w art. 12 ust. 1 oraz emitujące instrumenty dodatkowe w Tier I, podają do wiadomości publicznej informacje określone w art. 47, 49 i 50 w dniu, w którym publikują swoje roczne sprawozdania finansowe.
3. W przypadku gdy firma inwestycyjna nie spełnia już wszystkich warunków do zakwalifikowania się jako mała i niepowiązana firma inwestycyjna określonych w art. 12 ust. 1, podaje do wiadomości publicznej informacje określone w niniejszej części począwszy od roku obrachunkowego następującego po roku obrachunkowym, w którym przestała spełniać te warunki.
4. Firmy inwestycyjne mogą określić właściwy środek przekazu i właściwe miejsce publikacji w celu skutecznego spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2. Wszystkie ujawniane informacje podaje się, w miarę możliwości, za pośrednictwem jednego środka przekazu lub w jednym miejscu. Jeżeli tę samą lub podobną informację ujawnia się za pośrednictwem dwóch lub większej liczby środków przekazu, w każdym z nich umieszcza się odnośnik do analogicznej informacji ujawnionej za pośrednictwem pozostałych środków przekazu.

Artykuł 47

Cele i strategię w zakresie zarządzania ryzykiem

Firmy inwestycyjne ujawniają swoje cele i strategię w zakresie zarządzania ryzykiem oddzielnie dla każdej kategorii ryzyka w częściach trzeciej, czwartej i piątej zgodnie z art. 46, w tym streszczenie dotyczące strategii i procesów zarządzania tymi ryzykami, a także związane oświadczenie na temat ryzyka zatwierdzone przez organ zarządzający danej firmy inwestycyjnej, związane opisujące ogólny profil ryzyka firmy inwestycyjnej powiązany ze strategią działalności.

Artykuł 48

Zarządzanie

Firmy inwestycyjne ujawniają następujące informacje dotyczące wewnętrznych zasad zarządzania zgodnie z art. 46:

- a) liczbę stanowisk dyrektorskich zajmowanych przez członków organu zarządzającego;
- b) politykę w zakresie różnorodności stosowaną przy wyborze członków organu zarządzającego, cele tej polityki i wszelkie istotne założenia tej polityki oraz stopień, w jakim zrealizowano te cele i założenia;
- c) fakt utworzenia (lub nie) przez firmę inwestycyjną odrębnego komitetu ds. ryzyka oraz liczbę posiedzeń komitetu, które odbyły się w danym roku.

Artykuł 49

Fundusze własne

1. Firmy inwestycyjne ujawniają następujące informacje dotyczące funduszy własnych zgodnie z art. 46:
 - a) pełne uzgodnienie pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I, pozycji w Tier II, a także mających zastosowanie filtrów i odliczeń stosowanych w odniesieniu do funduszy własnych firmy inwestycyjnej oraz bilansu w zbadanym sprawozdaniu finansowym firmy inwestycyjnej;
 - b) opis głównych cech instrumentów w kapitale podstawowym Tier I i instrumentów dodatkowych w Tier I oraz instrumentów w Tier II emitowanych przez firmę inwestycyjną;
 - c) opis wszystkich ograniczeń zastosowanych przy obliczaniu funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz instrumentów i odliczeń, do których te ograniczenia mają zastosowanie.
2. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia wzorów do celów ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c).

EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 26 czerwca 2021 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 50

Wymogi w zakresie funduszy własnych

Firmy inwestycyjne ujawniają następujące informacje dotyczące spełniania przez nie wymogów określonych w art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i art. 24 dyrektywy (UE) 2019/2034, zgodnie z art. 46 niniejszego rozporządzenia:

- a) streszczenie metody stosowanej przez firmę inwestycyjną na potrzeby oceny adekwatności jej kapitału wewnętrznego do celów wsparcia bieżących i przyszłych działań;
- b) na wniosek właściwego organu – wyniki procesu oceny adekwatności kapitału wewnętrznego firmy inwestycyjnej, w tym skład dodatkowych funduszy własnych określonych na podstawie procesu przeglądu nadzorczego, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034;
- c) wymogi oparte na współczynniku K obliczone, zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia, w formie zbiorczej dla RtM, RtF i RtC, na podstawie sumy mających zastosowanie współczynników K; oraz
- d) wymóg dotyczący stałych kosztów pośrednich określony zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 51

Polityka i praktyki w zakresie wynagrodzeń

Firmy inwestycyjne ujawniają następujące informacje dotyczące ich polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń, w tym aspektów związanych z neutralnością w aspekcie płci i zróżnicowaniem wynagrodzenia ze względu na płeć, dla tych kategorii osób zatrudnionych, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka firmy inwestycyjnej, zgodnie z art. 46:

- a) najważniejsze informacje na temat cech charakterystycznych systemu wynagrodzeń, w tym informacje na temat poziomu wynagrodzenia zmiennego i kryteriów jego przyznawania, polityki dotyczącej wypłaty w instrumentach, polityki odraczania płatności i kryteriów nabywania uprawnień;
- b) stosunek stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych, ustalony zgodnie z art. 30 ust. 2 dyrektywy (UE) 2019/2034;
- c) zagregowane informacje ilościowe na temat wynagrodzeń, z podziałem na kadrę kierowniczą wyższego szczebla i osoby zatrudnione, których działania mają istotny wpływ na profil ryzyka firmy inwestycyjnej, zawierające następujące dane:
 - (i) wysokość wynagrodzeń przyznanych w danym roku obrachunkowym z podziałem na wynagrodzenie stałe, w tym opis stałych składników, i na wynagrodzenie zmienne oraz liczba osób je otrzymujących;
 - (ii) wysokość i formy przyznanego wynagrodzenia zmiennego z podziałem na świadczenia pieniężne, akcje i instrumenty związane z akcjami oraz inne rodzaje składników wynagrodzeń, oddzielnie dla części wynagrodzenia płatnej z góry i części z odroczoną wypłatą;

- (iii) wysokość wynagrodzenia z odroczonej wypłatą przyznanego za poprzednie okresy wykonywania pracy, z podziałem na kwotę przysługującą w danym roku obrachunkowym i kwotę przysługującą w następnych latach;
 - (iv) kwotę wynagrodzenia z odroczonej wypłatą przysługującego w danym roku obrachunkowym, wypłaconego w tym roku obrachunkowym i zmniejszonego na skutek korekt wyników;
 - (v) gwarantowane wypłaty wynagrodzenia zmiennego w danym roku obrachunkowym oraz liczba beneficjentów takich wypłat;
 - (vi) płatności związane z odprawą przyznane w poprzednich okresach i wypłacone w danym roku obrachunkowym;
 - (vii) kwoty płatności związanych z odprawą przyznanych w danym roku obrachunkowym, z podziałem na płatności z góry i płatności odroczone, liczbę beneficjentów takich płatności oraz wysokość najwyższej takiej płatności przyznanej na rzecz jednej osoby;
- d) informacje na temat tego, czy firma inwestycyjna korzysta z odstępstwa określonego w art. 32 ust. 4 dyrektywy (UE) 2019/2034.

Do celów lit. d) akapitu pierwszego firmy inwestycyjne korzystające z takiego odstępstwa wskazują, czy takie odstępstwo przyznano na podstawie art. 32 ust. 4 lit. a) czy lit. b) dyrektywy (UE) 2019/2034 czy na podstawie obu tych liter. Wskazują one również zasady wynagradzania, w odniesieniu do których stosują odstępstwo lub odstępstwa, liczbę osób zatrudnionych korzystających z danego odstępstwa lub danych odstępstw oraz ich łączne wynagrodzenie z podziałem na wynagrodzenie stałe i zmienne.

Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁷⁾.

Artykuł 52

Polityka inwestycyjna

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne, które nie spełniają kryteriów, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034, ujawniały zgodnie z art. 46 niniejszego rozporządzenia następujące informacje:
- a) odsetek praw głosu z akcji posiadanych bezpośrednio lub pośrednio przez firmę inwestycyjną, z podziałem na państwa członkowskie i sektory;
 - b) pełny opis sposobu głosowania na walnych zgromadzeniach spółek, których akcje są posiadane zgodnie z ust. 2, objaśnienie głosowań oraz odsetek propozycji przedstawionych przez organ administrujący lub zarządzający spółki, które to propozycje zostały przez firmę inwestycyjną zatwierdzone; oraz
 - c) wyjaśnienie korzystania z usług pośredniczących firm doradczych;
 - d) wytyczne dotyczące głosowania w odniesieniu do spółek, których akcje są posiadane zgodnie z ust. 2.

Wymóg ujawniania informacji, o którym mowa w lit. b) akapitu pierwszego, nie ma zastosowania, jeżeli porozumienia umowne między wszystkimi akcjonariuszami reprezentowanymi przez firmę inwestycyjną na zgromadzeniu akcjonariuszy nie upoważniają firmy inwestycyjnej do głosowania w ich imieniu, chyba że akcjonariusze wydadzą wyraźne zalecenia co do sposobu głosowania po otrzymaniu porządku obrad.

2. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, stosuje się do tego ustępu tylko w odniesieniu do każdej spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym i do której akcji przypisane są prawa głosu, oraz tylko w odniesieniu do praw głosu posiadanych bezpośrednio lub pośrednio przez firmę inwestycyjną, których odsetek przekracza próg 5 % wszystkich praw głosu z akcji wyemitowanych przez daną spółkę. Prawa głosu oblicza się na podstawie wszystkich akcji, do których jest przypisane prawo głosu, nawet wówczas, gdy wykonywanie tych praw głosu jest zawieszona.

3. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wzorów na potrzeby ujawniania informacji na mocy ust. 1.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 26 czerwca 2021 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Artykuł 53

Ryzyka środowiskowe, społeczne i z zakresu ładu korporacyjnego

Od dnia 26 grudnia 2022 r. firmy inwestycyjne, które nie spełniają kryteriów, o których mowa w art. 32 ust. 4 dyrektywy (UE) 2019/2034, ujawniają informacje dotyczące ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego, w tym ryzyk fizycznych i ryzyk przejścia zdefiniowanych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 35 dyrektywy (UE) 2019/2034.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, są ujawniane raz w roku w pierwszym roku, a następnie dwa razy do roku.

CZĘŚĆ SIÓDMA

SPRAWOZDAWCZOŚĆ FIRM INWESTYCYJNYCH

Artykuł 54

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

1. Firmy inwestycyjne przedkładają właściwym organom sprawozdania kwartalne zawierające wszystkie następujące informacje:

- a) poziom i struktura funduszy własnych;
- b) wymogi w zakresie funduszy własnych;
- c) obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych;
- d) poziom działalności w odniesieniu do warunków określonych w art. 12 ust. 1, w tym bilans i podział dochodów według usług inwestycyjnych i mających zastosowanie współczynników K;
- e) ryzyko koncentracji;
- f) wymogi dotyczące płynności.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, firmy inwestycyjne, które spełniają warunki do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, określone w art. 12 ust. 1, przedstawiają takie sprawozdania corocznie.

2. Informacje określone w ust. 1 lit. e) obejmują następujące poziomy ryzyka i są przedkładane właściwym organom co najmniej raz w roku:

- a) poziom ryzyka koncentracji związanego z niewykonaniem zobowiązania przez kontrahentów i z pozycjami portfela handlowego, zarówno w ujęciu pojedynczego kontrahenta, jak i w ujęciu zbiorczym;
- b) poziom ryzyka koncentracji w odniesieniu do instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych oraz innych podmiotów, które przechowują środki pieniężne klientów;
- c) poziom ryzyka koncentracji w odniesieniu do instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych oraz innych podmiotów, w których zdeponowane są papiery wartościowe klientów;
- d) poziom ryzyka koncentracji w odniesieniu do instytucji kredytowych, w których zdeponowane są własne środki pieniężne danej firmy inwestycyjnej;
- e) poziom ryzyka koncentracji z tytułu zysków;
- f) poziom ryzyka koncentracji opisany w lit. a)–e), obliczony z uwzględnieniem aktywów i pozycji pozabilansowych nie należących do portfela handlowego w odniesieniu do ekspozycji wynikających z pozycji portfela handlowego.

Do celów niniejszego ustępu pojęcia „instytucja kredytowa” i „firma inwestycyjna” oznaczają również przedsiębiorstwa prywatne lub publiczne, w tym oddziały takich przedsiębiorstw, które – gdyby miały siedzibę w Unii – byłyby instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zgodnie z definicjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu, oraz pod warunkiem że przedsiębiorstwa te uzyskały zezwolenie w państwie trzecim, które stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z tymi, które są stosowane w Unii.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, firma inwestycyjna, która spełnia warunki do zakwalifikowania się jako mała i niepowiązana firma inwestycyjna, określone w art. 12 ust. 1, nie musi przedkładać informacji określonych w lit. e) ustęp pierwszy niniejszego artykułu oraz – o ile przyznane zostało zwolnienie zgodnie z art. 43 ust. 1 akapit drugi – w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu.

3. Do celów wymogów dotyczących sprawozdawczości określonych w niniejszym artykule EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:

- a) formatów;
- b) terminów przedkładania sprawozdań i definicji oraz odpowiednich instrukcji opisujących sposób stosowania tych formatów.

Projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być zwięzłe, proporcjonalne do charakteru, zakresu i złożoności działalności firm inwestycyjnych, z uwzględnieniem różnic w stopniu szczególności informacji przedkładanych przez firmę inwestycyjną, która spełnia warunki do zakwalifikowania się jako mała i niepowiązana firma inwestycyjna określone w art. 12 ust. 1.

EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 26 grudnia 2020 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 55

Wymogi dotyczące sprawozdawczości w odniesieniu do niektórych firm inwestycyjnych, w tym do celów progów, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Firmy inwestycyjne prowadzące którąkolwiek z rodzajów działalności, o której mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, weryfikują wartość swoich całkowitych aktywów z częstotliwością miesięczną oraz przedkładają te informacje właściwemu organowi z częstotliwością kwartalną, jeżeli całkowita wartość skonsolidowanych aktywów danej firmy inwestycyjnej jest równa lub przekracza 5 mld EUR, obliczona jako średnia z poprzednich 12 miesięcy. Właściwy organ informuje o tym EUNB.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, wchodzi w skład grupy, w skład której wchodzi jedno lub większa liczba przedsiębiorstw będących firmami inwestycyjnymi prowadzącymi którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, wszystkie takie firmy inwestycyjne w grupie weryfikują wartość swoich całkowitych aktywów z częstotliwością miesięczną, jeżeli całkowita wartość skonsolidowanych aktywów danej grupy jest równa lub przekracza 5 mld EUR, obliczona jako średnia z poprzednich 12 miesięcy. Takie firmy inwestycyjne informują się wzajemnie o swoich całkowitych aktywach z częstotliwością miesięczną oraz przedkładają informacje o swoich skonsolidowanych całkowitych aktywach odpowiednim właściwym organom z częstotliwością kwartalną. Właściwe organy informują o tym EUNB.

3. W przypadku gdy średnia miesięczna wielkość całkowitych aktywów firm inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, obliczona jako średnia z poprzednich 12 miesięcy, osiągnie którykolwiek z progów określonych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia lub w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, EUNB powiadamia o tym te firmy inwestycyjne oraz właściwe organy, w tym organy odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń zgodnie z art. 8a dyrektywy 2013/36/UE.

4. W przypadku gdy przegląd na podstawie art. 36 dyrektywy (UE) 2019/2034, wskazuje, że firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy niezwłocznie informują EUNB o wynikach tego przeglądu.

5. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia obowiązku przedkładania odpowiednim właściwym organom informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, aby umożliwić skuteczne monitorowanie progów ustanowionych w art. 8a ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2013/36/UE.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 26 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

CZĘŚĆ ÓSMA

AKTY DELEGOWANE

Artykuł 56

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 25 grudnia 2019 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

CZĘŚĆ DZIEWIĄTA

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE, SPRAWOZDANIA, PRZEGLĄDY ORAZ ZMIANY

TYTUŁ I

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 57

Przepisy przejściowe

1. Art. 43–51 stosuje się do podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji od dnia 26 czerwca 2026 r.
2. Do dnia 26 czerwca 2026 r. lub do dnia rozpoczęcia stosowania wobec instytucji kredytowych alternatywnej metody standardowej określonej w części trzeciej tytuł IV rozdział 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz alternatywnej metody modeli wewnętrznych określonej w części trzeciej tytuł IV rozdział 1b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w zależności od tego, która z tych dat przypada później, firma inwestycyjna stosuje wymogi określone w części trzeciej tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/630 do celów obliczenia współczynnika K-NPR.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 lit. a) i c) firmy inwestycyjne mogą stosować niższe wymogi w zakresie funduszy własnych przez okres pięciu lat od dnia 26 czerwca 2021 r. do kwoty równej:
 - a) dwukrotności odpowiedniego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią tytuł I rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z zastrzeżeniem art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia, z odniesieniem do poziomów kapitału założycielskiego ustalonych w tytule IV dyrektywy 2013/36/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2019/878, który stosowałaby, gdyby nadal podlegała ona wymogom w zakresie funduszy własnych tego rozporządzenia zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/630; lub

- b) dwukrotności mającego zastosowanie wymogu dotyczącego stałych kosztów pośrednich określonego w art. 13 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy firma inwestycyjna nie istniała w dniu 26 czerwca 2021 r. lub przed tym dniem.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 lit. b) firmy inwestycyjne mogą stosować niższe wymogi w zakresie funduszy własnych przez okres pięciu lat od dnia 26 czerwca 2021 r. w następujący sposób:
- a) firmy inwestycyjne, które podlegały jedynie wymogowi w zakresie kapitału założycielskiego przed dniem 26 czerwca 2021 r., mogą ograniczyć swoje wymogi w zakresie funduszy własnych do kwoty stanowiącej dwukrotność mającego zastosowanie wymogu w zakresie kapitału założycielskiego określonego w tytule IV dyrektywy 2013/36/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2019/878, z wyjątkiem art. 31 ust. 1 lit. b) i c), lub, odpowiednio, art. 31 ust. 2, tej dyrektywy;
 - b) firmy inwestycyjne, które istniały przed dniem 26 czerwca 2021 r., mogą ograniczyć swoje stałe minimalne wymogi kapitałowe do wymogów określonych w art. 93 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/876, z odniesieniem do poziomów kapitału założycielskiego ustalonych w tytule IV dyrektywy 2013/36/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2019/878, które stosowałyby, gdyby nadal podlegała temu rozporządzeniu, z zastrzeżeniem rocznego podwyższenia kwoty tych wymogów o co najmniej 5 000 EUR w ciągu tego pięcioletniego okresu;
 - c) firmy inwestycyjne, które istniały przed dniem 26 czerwca 2021 r., które nie uzyskały zezwolenia na świadczenie usług dodatkowych, o których mowa w sekcji B pkt 1 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, które jedynie świadczą jedną lub większą liczbę usług inwestycyjnych i rodzajów działalności inwestycyjnych wymienionych w sekcji A pkt 1, 2, 4 i 5 załącznika I do tej dyrektywy, które nie mają uprawnień do przechowywania środków pieniężnych klientów ani papierów wartościowych należących do ich klientów i które z tego powodu nie mogą w żadnym momencie być zadłużone wobec tych klientów, mogą ograniczyć swój stały minimalny wymóg kapitałowy do co najmniej 50 000 EUR, z zastrzeżeniem rocznego podwyższenia w wysokości co najmniej 5 000 EUR w ciągu tego pięcioletniego okresu.
5. Odstępstwa określone w ust. 4 przestają mieć zastosowanie w przypadku gdy zezwolenie dla firmy inwestycyjnej zostanie przedłużone w dniu 26 czerwca 2021 r. lub po tym dniu, i w konsekwencji wymagana będzie wyższa kwota kapitału założycielskiego zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2019/2034.
6. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 firmy inwestycyjne, które istniały przed dniem 25 grudnia 2019 r. i które zawierają transakcje na własny rachunek na rynkach opcji lub kontraktów terminowych typu future lub innych instrumentów pochodnych i na rynkach kasowych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji na rynkach instrumentów pochodnych lub które zawierają transakcje na rachunek innych uczestników tych rynków oraz które mają gwarancję członków rozliczających działających na tych samych rynkach, w przypadku gdy odpowiedzialność za zapewnienie wykonania kontraktów zawartych przez takie firmy inwestycyjne przyjmują na siebie członkowie rozliczający działający na tych samych rynkach, mogą ograniczyć swoje wymogi w zakresie funduszy własnych przez okres pięciu lat od dnia 26 czerwca 2021 r. do co najmniej 250 000 EUR, z zastrzeżeniem rocznego podwyższenia w wysokości co najmniej 100 000 EUR w ciągu tego pięcioletniego okresu.
- Niezależnie od tego, czy firma inwestycyjna, o której mowa w niniejszym ustępie, korzysta z odstępstwa, o którym mowa w akapicie pierwszym, ust. 4 lit. a) nie ma zastosowania do takiej firmy inwestycyjnej.

Artykuł 58

Odstępstwo dotyczące przedsiębiorstw, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Firmy inwestycyjne, które w dniu 25 grudnia 2019 r. spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nie uzyskały jeszcze zezwolenia na działalność jako instytucje kredytowe zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE, nadal podlegają rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE.

Artykuł 59

Odstępstwo dla firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 2

Firma inwestycyjna, która w dniu 25 grudnia 2019 r. spełnia warunki określone w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, nadal podlega rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE.

TYTUŁ II

SPRAWOZDANIA I PRZEGLĄDY

Artykuł 60

Klauzula przeglądowa

1. Do dnia 26 czerwca 2024 r. Komisja, po konsultacji z EUNB i ESMA, przeprowadzi przegląd i przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym, na temat co najmniej następujących kwestii:

- a) warunków kwalifikacji firm inwestycyjnych jako małych i niepowiązanych wzajemnie firm inwestycyjnych zgodnie z art. 12;
- b) metod pomiaru współczynników K w części trzeciej tytuł II, łącznie z doradztwem inwestycyjnym w zakresie zarządzanych aktywów (AUM), oraz w art. 39;
- c) współczynników procentowych, o których mowa w art. 15 ust. 2;
- d) metody stosowanej do obliczania współczynnika K-CMG, poziomu wymogów w zakresie funduszy własnych na podstawie współczynnika K-CMG w porównaniu ze współczynnikiem K-NPR oraz kalibracji mnożnika określonego w art. 23;
- e) przepisów określonych w art. 43, 44 i 45, a w szczególności kwalifikowalności aktywów płynnych do wymogu dotyczącego płynności w art. 43 ust. 1 lit. a), b) i c);
- f) przepisów części trzeciej tytuł II rozdział 4 sekcja 1;
- g) stosowania części trzeciej do podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji;
- h) zmiany definicji instytucji kredytowej zawartej w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 na mocy art. 62 pkt 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz potencjalnych niezamierzonych negatywnych skutków takiej zmiany;
- i) przepisów określonych w art. 47 i 48 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz ich dostosowania do spójnych ram dotyczących równoważności usług finansowych;
- j) progów określonych w art. 12 ust. 1;
- k) stosowania norm określonych w rozdziałach 1a i 1b w części trzeciej tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do firm inwestycyjnych;
- l) metody pomiaru wartości instrumentu pochodnego określonej w art. 20 ust. 2 lit. b) i w art. 33 ust. 2 lit. b) oraz adekwatności wprowadzenia alternatywnych wskaźników lub kalibracji;
- m) przepisów określonych w części drugiej, w szczególności dotyczących zezwolenia na kwalifikowanie dalszych instrumentów lub funduszy jako funduszy własnych zgodnie z art. 9 ust. 4, oraz możliwości udzielenia takiego zezwolenia firmom inwestycyjnym, które spełniają wymogi do zakwalifikowania się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne określone w art. 12 ust. 1;
- n) warunków stosowania przez firmy inwestycyjne wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- o) przepisu określonego w art. 1 ust. 5;
- p) adekwatności stosowania wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w art. 52 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do innych sektorów, w tym firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 5 niniejszego rozporządzenia, oraz instytucji kredytowej zdefiniowanej w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat potrzeb w zakresie zasobów wynikających z przyjęcia nowych uprawnień i obowiązków przez ESMA zgodnie z art. 64 niniejszego rozporządzenia, w tym możliwości nakładania przez ESMA opłat rejestracyjnych na firmy z państw trzecich rejestrowane przez ESMA zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

TYTUŁ III

ZMIANY W INNYCH ROZPORZĄDZENIACH

Artykuł 61

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(viii) w odniesieniu do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 (*) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 (**) – właściwe organy zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt. 5 tej dyrektywy.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).”.

Artykuł 62

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012”;

2) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Stosując przepisy określone w art. 1 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 (*), w odniesieniu do firm inwestycyjnych, o których mowa w tych ustępach, właściwe organy zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 (**) traktują te firmy inwestycyjne tak, jak gdyby były one »instytucjami« na mocy niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).”.

3) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »instytucja kredytowa« oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność obejmuje którąkolwiek z poniższych czynności:

a) przyjmowanie depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi oraz udzielanie kredytów na swój własny rachunek;

b) prowadzenie któregokolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (*) 2014/65/UE, w przypadku gdy spełniona jest jedna z następujących przesłanek, z zastrzeżeniem że przedsiębiorstwo nie jest podmiotem prowadzącym handel towarami i uprawnieniami do emisji, przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania ani zakładem ubezpieczeń:

(i) całkowita wartość skonsolidowanych aktywów przedsiębiorstwa jest równa lub przekracza 30 mld EUR;

(ii) całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa jest niższa niż 30 mld EUR, a przedsiębiorstwo należy do grupy, w ramach której całkowita wartość skonsolidowanych aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do tej grupy, które indywidualnie posiadają aktywa, których całkowita kwota jest niższa niż 30 mld EUR, i które prowadzą którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, jest równa lub przekracza 30 mld EUR; lub

(iii) całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa jest niższa niż 30 mld EUR, a przedsiębiorstwo należy do grupy, w ramach której całkowita wartość skonsolidowanych aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do tej grupy – które prowadzą którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE – jest równa lub przekracza 30 mld EUR, w przypadku gdy organ sprawujący nadzór na zasadzie skonsolidowanej, w porozumieniu z kolegium organów nadzoru, tak zadecyduje, aby wyeliminować potencjalne ryzyka obchodzenia przepisów i potencjalne ryzyka dla stabilności finansowej Unii;

do celów lit. b) ppkt (ii) oraz (iii), w przypadku gdy dane przedsiębiorstwo należy do grupy z państwa trzeciego, całkowite aktywa każdego z oddziałów w ramach grupy z państwa trzeciego posiadających zezwolenie w Unii ujmują się w łącznej całkowitej wartości aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do grupy.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »firma inwestycyjna« oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE, która uzyskała zezwolenie na podstawie tej dyrektywy, z wyłączeniem instytucji kredytowych;”;

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) »instytucja« oznacza instytucję kredytową, która uzyskała zezwolenie na podstawie art. 8 dyrektywy 2013/36/UE, lub przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 8a ust. 3 tej dyrektywy;”;

d) uchyla się pkt 4;

e) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) »instytucja finansowa« oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja i inne niż spółka holdingowa działająca wyłącznie w sektorze przemysłowym, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub większej liczby rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE; pojęcie to obejmuje firmy inwestycyjne, finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, inwestycyjne spółki holdingowe, instytucje płatnicze w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), a także spółki zarządzania aktywami, nie obejmuje jednak ubezpieczeniowych spółek holdingowych i ubezpieczeniowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną zdefiniowanych w art. 212 ust. 1 lit. f) i g) dyrektywy 2009/138/WE;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).;

f) pkt 29a otrzymuje brzmienie:

„29a) »dominująca firma inwestycyjna z państwa członkowskiego« oznacza jednostkę dominującą z państwa członkowskiego, która jest firmą inwestycyjną;”;

g) pkt 29b otrzymuje brzmienie:

„29b) »unijna dominująca firma inwestycyjna« oznacza unijną jednostkę dominującą, która jest firmą inwestycyjną;”;

h) pkt 51 otrzymuje brzmienie:

„51) »kapitał założycielski« oznacza kwotę i rodzaje funduszy własnych określone w art. 12 dyrektywy 2013/36/UE;”;

i) pkt 60 otrzymuje brzmienie:

„60) »bankowy instrument pieniężny« oznacza certyfikat depozytowy, obligacje, w tym obligacje zabezpieczone lub wszelkie inne instrumenty niepodporządkowane, które zostały wyemitowane przez instytucję lub firmę inwestycyjną, za które instytucja lub firma inwestycyjna otrzymała już pełną płatność i które instytucja lub firma inwestycyjna bezwarunkowo ma zwracać po ich wartości nominalnej;”;

- j) pkt 72 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) stanowi rynek regulowany lub rynek państwa trzeciego, który uznaje się za równoważny z rynkiem regulowanym zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE”;
- k) dodaje się punkt w brzmieniu:
- „150) »podmiot prowadzący handel towarami i uprawnieniami do emisji« oznacza przedsiębiorstwo, którego głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, związanych z towarowymi instrumentami pochodnymi lub kontraktami na towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w pkt 5, 6, 7, 9 i 10, instrumentami pochodnymi bazującymi na uprawnieniach do emisji, o których mowa w pkt 4, lub uprawnieniami do emisji, o których mowa w pkt 11, w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE;”;
- 4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Instytucje wypełniają obowiązki określone w części szóstej oraz w art. 430 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia na zasadzie indywidualnej.
- Następujące instytucje nie są zobowiązane do przestrzegania art. 413 ust. 1 oraz powiązanych wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie wskaźnika dźwigni finansowej określonych w części siódmej A niniejszego rozporządzenia:
- a) instytucje, które otrzymały również zezwolenie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- b) instytucje, które otrzymały również zezwolenie zgodnie z art. 16 i art. 54 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 (*), pod warunkiem że nie dokonują one jakichkolwiek znaczących transformacji terminów zapadalności; oraz
- c) instytucje wyznaczone zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że:
- (i) ich działalność ogranicza się do oferowania usług bankowych, o których mowa w sekcji C załącznika do tego rozporządzenia, na rzecz centralnych depozytów papierów wartościowych, które otrzymały zezwolenie zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia; oraz
- (ii) nie dokonują one jakichkolwiek znaczących transformacji terminów zapadalności.
- (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Instytucje, w odniesieniu do których właściwe organy zastosowały odstępstwo określone w art. 7 ust. 1 lub 3 niniejszego rozporządzenia, oraz instytucje, które również otrzymały zezwolenie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, nie są zobowiązane do wypełnienia obowiązków określonych w części siódmej oraz powiązanych wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie wskaźnika dźwigni finansowej określonych w części siódmej A na zasadzie indywidualnej.”;
- 5) w części pierwszej tytuł II rozdział 2 sekcja 1 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Stosowanie wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej w przypadku gdy firmy inwestycyjne są jednostkami dominującymi

Do celów stosowania niniejszego rozdziału firmy inwestycyjne uznaje się za dominujące finansowe spółki holdingowe w państwie członkowskim lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe w przypadku gdy takie firmy inwestycyjne są jednostkami dominującymi instytucji lub firmy inwestycyjnej, która podlega niniejszemu rozporządzeniu i o której mowa w art. 1 ust. 2 lub 5 rozporządzenia (UE) 2019/2033.”;

- 6) art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Unijne instytucje dominujące przestrzegają przepisów części szóstej oraz art. 430 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej w przypadku gdy grupa obejmuje co najmniej jedną instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, które posiadają zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie rodzajów działalności inwestycyjnej wymienionych w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE.

W przypadku gdy przyznano odstępstwo na podstawie art. 8 ust. 1–5, instytucje oraz – w stosownych przypadkach – finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej będące częścią podgrupy płynnościowej przestrzegają przepisów części szóstej oraz art. 430 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia na zasadzie skonsolidowanej lub na zasadzie subskonsolidowanej danej podgrupy płynnościowej.”;

7) uchyla się art. 15, 16 i 17;

8) w art. 81 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jednostką zależną jest jeden z następujących podmiotów:

- (i) instytucja;
- (ii) przedsiębiorstwo, które na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE;
- (iii) pośrednicząca finansowa spółka holdingowa lub pośrednicząca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, która podlega wymogom niniejszego rozporządzenia na zasadzie subskonsolidowanej, lub pośrednicząca inwestycyjna spółka holdingowa, która podlega wymogom rozporządzenia (UE) 2019/2033 na zasadzie skonsolidowanej;
- (iv) firma inwestycyjna;
- (v) pośrednicząca finansowa spółka holdingowa w państwie trzecim, pod warunkiem że ta pośrednicząca finansowa spółka holdingowa podlega wymogom ostrożnościowym tak rygorystycznym, jak wymogi mające zastosowanie do instytucji kredytowych z tego państwa trzeciego, oraz o ile Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 107 ust. 4, określającą, że te wymogi ostrożnościowe są co najmniej równoważne wymogom ostrożnościowym określonym w niniejszym rozporządzeniu.”;

9) art. 82 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jednostką zależną jest jeden z następujących podmiotów:

- (i) instytucja;
- (ii) przedsiębiorstwo, które na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE;
- (iii) pośrednicząca finansowa spółka holdingowa lub pośrednicząca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, która podlega wymogom niniejszego rozporządzenia na zasadzie subskonsolidowanej, lub pośrednicząca inwestycyjna spółka holdingowa, która podlega wymogom rozporządzenia (UE) 2019/2033 na zasadzie skonsolidowanej;
- (iv) firma inwestycyjna;
- (v) pośrednicząca finansowa spółka holdingowa w państwie trzecim, pod warunkiem że ta pośrednicząca finansowa spółka holdingowa podlega wymogom ostrożnościowym tak rygorystycznym, jak wymogi mające zastosowanie do instytucji kredytowych z tego państwa trzeciego, oraz o ile Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 107 ust. 4, określającą, że te wymogi ostrożnościowe są co najmniej równoważne wymogom ostrożnościowym określonym w niniejszym rozporządzeniu.”;

10) w art. 84 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje określają wartość udziałów mniejszości jednostki zależnej, które uwzględnia się w skonsolidowanym kapitale podstawowym Tier I, poprzez odjęcie od udziałów mniejszości tego przedsiębiorstwa iloczynu wartości, o której mowa w lit. a), i wartości procentowej, o której mowa w lit. b), w następujący sposób:

a) kapitał podstawowy Tier I danej jednostki zależnej pomniejszony o mniejszą z następujących wartości:

- (i) wartość kapitału podstawowego Tier I danej jednostki zależnej, która musi odpowiadać:
 - sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I,
 - w przypadku gdy jednostka zależna jest firmą inwestycyjną – sumie wymogu określonego w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/2033, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I;

- (ii) wartość skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, która dotyczy tej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I;
- b) udziały mniejszości danej jednostki zależnej wyrażone jako odsetek wszystkich instrumentów w kapitale podstawowym Tier I tego przedsiębiorstwa oraz powiązanych azio emisyjnych, zysków zatrzymanych i pozostałych kapitałów rezerwowych.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku gdy właściwy organ odstępuje od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej, określonych w art. 7 niniejszego rozporządzenia, lub – stosownie do przypadku – w art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/2033, udziału mniejszości w jednostkach zależnych, do których ma zastosowanie takie odstępstwo, nie ujmuje się w funduszach własnych na zasadzie subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku.”;
- 11) w art. 85 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Instytucje określają wartość kwalifikującego się kapitału Tier I danej jednostki zależnej, który uwzględnia się w skonsolidowanych funduszach własnych, poprzez odjęcie od kwalifikującego się kapitału Tier I tego przedsiębiorstwa iloczynu wartości, o której mowa w lit. a), i wartości procentowej, o której mowa w lit. b), w następujący sposób:
- a) kapitał Tier I danej jednostki zależnej pomniejszony o mniejszą z następujących wartości:
- (i) wartość kapitału Tier I danej jednostki zależnej, która musi odpowiadać:
- sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I,
 - w przypadku gdy jednostka zależna jest firmą inwestycyjną – sumie wymogu określonego w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/2033, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I;
- (ii) wartość skonsolidowanego kapitału Tier I, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I;
- b) kwalifikujący się kapitał Tier I danej jednostki zależnej wyrażony jako odsetek wszystkich instrumentów w Tier I danego przedsiębiorstwa oraz powiązanych azio emisyjnych, zysków zatrzymanych i pozostałych kapitałów rezerwowych.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku gdy właściwy organ odstępuje od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej, określonych w art. 7 niniejszego rozporządzenia, lub – w stosownych przypadkach – w art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/2033, instrumentów w Tier I w jednostkach zależnych, do których ma zastosowanie takie odstępstwo, nie ujmuje się w funduszach własnych na zasadzie subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku.”;
- 12) w art. 87 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Instytucje określają wartość kwalifikujących się funduszy własnych danej jednostki zależnej, którą uwzględnia się w skonsolidowanych funduszach własnych, poprzez odjęcie od kwalifikujących się funduszy własnych tego przedsiębiorstwa iloczynu wartości, o której mowa w lit. a), i wartości procentowej, o której mowa w lit. b), w następujący sposób:

- a) fundusze własne danej jednostki zależnej pomniejszone o mniejszą z następujących wartości:
- (i) wartość funduszy własnych danej jednostki zależnej, która musi odpowiadać
 - sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich,
 - w przypadku gdy jednostka zależna jest firmą inwestycyjną – sumie wymogu określonego w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/2033, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich;
 - (ii) wartość funduszy własnych, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich;
- b) kwalifikujące się fundusze własne danego przedsiębiorstwa wyrażone jako odsetek wszystkich instrumentów funduszy własnych danej jednostki zależnej, które uwzględnia się w pozycjach kapitału podstawowego Tier I, w pozycjach dodatkowych w Tier I i w pozycjach w Tier II oraz powiązanych azio emisyjnych, zysków zatrzymanych i pozostałych kapitałów rezerwowych.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku gdy właściwy organ odstępuje od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej, określonych w art. 7 niniejszego rozporządzenia, lub – stosownie do przypadku – w art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/2033, wymogów w zakresie funduszy własnych w jednostkach zależnych, do których ma zastosowanie takie odstępstwo, nie ujmuje się w funduszach własnych na zasadzie subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku.”;
- 13) w art. 93 wprowadza się następujące zmiany:
- a) uchyla się ust. 3;
- b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „4. W przypadku gdy kontrolę nad instytucją kwalifikującą się do kategorii, o której mowa w ust. 2, przejmuje osoba fizyczna lub prawna inna niż osoba, która wcześniej kontrolowała tę instytucję, kwotę funduszy własnych tej instytucji doprowadza się do wymaganej kwoty kapitału założycielskiego.
5. W przypadku gdy następuje połączenie co najmniej dwóch instytucji kwalifikujących się do kategorii, o której mowa w ust. 2, kwota funduszy własnych instytucji powstałej w wyniku tego połączenia nie może spaść poniżej sumy funduszy własnych połączonych instytucji w chwili połączenia, o ile nie została osiągnięta wymagana kwota kapitału założycielskiego.
6. W przypadku gdy właściwe organy uznają, że w celu zapewnienia wypłacalności danej instytucji niezbędne jest spełnienie wymogu określonego w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy zawarte w ust. 2, 4 i 5.”;
- 14) uchyla się część trzecią tytułu 1 rozdział I sekcja 2 (art. 95 - 98) ze skutkiem od dnia 26 czerwca 2026 r.;
- 15) art. 119 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Ekspozycje wobec instytucji finansowych posiadających zezwolenie na działalność wydane przez właściwe organy i nadzorowanych przez te organy oraz podlegających wymogom ostrożnościowym porównywalnym pod kątem surowości z wymogami stosowanymi wobec instytucji traktuje się jako ekspozycje wobec instytucji.
- Do celów niniejszego ustępu wymogi ostrożnościowe określone w rozporządzeniu (UE) 2019/2033 uznaje się za porównywalne pod kątem surowości z wymogami stosowanymi wobec instytucji.”;
- 16) w art. 162 ust. 3 akapit drugi lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) ekspozycje wobec instytucji lub firm inwestycyjnych wynikające z rozliczania obligacji walutowych;”;
- 17) w art. 197 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) dłużne papiery wartościowe emitowane przez instytucje lub firmy inwestycyjne, które to papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI, której to ocenie EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie niższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec instytucji określonymi w rozdziale 2;”;

- b) w ust. 4 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „4. Instytucja może wykorzystywać dłużne papiery wartościowe, które są emitowane przez inne instytucje lub firmy inwestycyjne i które nie posiadają oceny kredytowej wydanej przez ECAI, jako uznane zabezpieczenie, jeżeli te dłużne papiery wartościowe spełniają wszystkie następujące kryteria:”;
- 18) art. 200 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) instrumenty emitowane przez instytucje będące osobą trzecią lub przez firmę inwestycyjną, które podlegają wykupowi przez tę instytucję lub przez tę firmę inwestycyjną na żądanie.”;
- 19) w art. 202 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „Instytucja może wykorzystywać instytucje, firmy inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz agencje kredytów eksportowych jako uznanych dostawców ochrony kredytowej nieruchomości, którzy kwalifikują się do objęcia traktowaniem przewidzianym w art. 153 ust. 3, jeżeli spełniają wszystkie następujące warunki:”;
- 20) art. 224 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. W przypadku dłużnych papierów wartościowych bez ratingu emitowanych przez instytucje lub firmy inwestycyjne i spełniających kryteria uznawania zawarte w art. 197 ust. 4, korekty z tytułu zmienności są takie same jak w przypadku papierów wartościowych emitowanych przez instytucje lub przedsiębiorstwa posiadające zewnętrzną ocenę kredytową wiążącą się ze stopniem jakości kredytowej 2 lub 3.”;
- 21) w art. 227 ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:
- „ba) firmy inwestycyjne.”;
- 22) w art. 243 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku należności z tytułu dostaw i usług akapit pierwszy lit. b) nie ma zastosowania w przypadku gdy ryzyko kredytowe tych należności jest w pełni zabezpieczone uznaną ochroną kredytową zgodnie z rozdziałem 4, pod warunkiem że w tym przypadku dostawcą ochrony jest instytucja, firma inwestycyjna, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.”;
- 23) w art. 382 ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) transakcji wewnątrzgrupowych przewidzianych w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, chyba że państwa członkowskie przyjmą przepisy krajowe wymagające strukturalnego rozdzielenia działań w ramach grupy bankowej; w takim przypadku właściwe organy mogą wymagać, aby wymogi w zakresie funduszy własnych uwzględniały te transakcje wewnątrzgrupowe między strukturalnie rozdzielonymi podmiotami.”;
- 24) uchyla się art. 388;
- 25) art. 395 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Instytucja nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, której wartość po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403 przekracza 25 % wartości jej kapitału Tier I. W przypadku gdy taki klient jest instytucją lub firmą inwestycyjną lub w przypadku gdy do grupy powiązanych klientów należy co najmniej jedna instytucja lub firma inwestycyjna, wartość ta nie może przekraczać 25 % wartości kapitału Tier I danej instytucji lub kwoty 150 mln EUR, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, pod warunkiem że suma wartości ekspozycji wobec wszystkich powiązanych klientów niebędących instytucjami, po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403, nie przekracza 25 % wartości kapitału Tier I danej instytucji.”;
- 26) w art. 402 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) kontrahent jest instytucją lub firmą inwestycyjną.”;
- b) lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) instytucja zgłasza właściwym organom zgodnie z art. 394 całkowitą kwotę ekspozycji wobec każdej innej instytucji lub firmy inwestycyjnej, które traktuje się zgodnie z niniejszym ustępem.”;
- 27) art. 412 ust. 4a otrzymuje brzmienie:
- „4a. Akt delegowany, o którym mowa w art. 460 ust. 1, ma zastosowanie do instytucji.”;
- 28) w art. 422 ust. 8 lit. a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:
- „(i) dominującą lub zależną instytucją instytucji, lub dominującą lub zależną firmą inwestycyjną instytucji, lub inną jednostką zależną tej samej dominującej instytucji lub dominującej firmy inwestycyjnej.”;
- 29) w art. 428a uchyla się lit. d);

30) w art. 430b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od dnia rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego, o którym mowa w art. 461a, instytucje kredytowe, które nie spełniają warunków określonych w art. 94 ust. 1 ani warunków określonych w art. 325a ust. 1, przedstawiają informacje – w odniesieniu do wszystkich swoich pozycji portfela handlowego i wszystkich swoich pozycji portfela bankowego obciążonych ryzykiem walutowym lub ryzykiem cen towarów – dotyczące wyników obliczeń dokonanych przy użyciu alternatywnej metody standardowej określonej w części trzeciej tytuł IV rozdział 1a, na takiej samej zasadzie, na jakiej instytucje takie przedstawiają informacje na temat obowiązków określonych w art. 92 ust. 3 lit. b) ppkt (i) oraz lit. c).”;

31) w art. 456 ust. 1 uchyla się lit. f) i g);

32) w art. 493 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 26 czerwca 2021 r. przepisy dotyczące dużych ekspozycji ustanowione w art. 387–403 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9, 10 i 11 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, i do których to firm na dzień 31 grudnia 2006 r. nie miała zastosowania dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE (*).

(*) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1);

b) uchyla się ust. 2;

33) art. 498 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 26 czerwca 2021 r. przepisy dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie mają zastosowania do firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9, 10 i 11 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE i do których to firm na dzień 31 grudnia 2006 r. nie miała zastosowania dyrektywa 2004/39/WE.”;

34) w art. 508 uchyla się ust. 2 i 3;

35) w załączniku I pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) poręczenia wekslowe, gdy na wekslu nie jest podpisana inna instytucja ani firma inwestycyjna;”;

36) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) nie są zobowiązaniem instytucji ani firmy inwestycyjnej ani którejkolwiek z jej jednostek powiązanych;”;

b) pkt 5 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) nie są zobowiązaniem instytucji ani firmy inwestycyjnej ani którejkolwiek z jej jednostek powiązanych;”;

c) pkt 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) nie stanowią wierzytelności wobec jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, instytucji ani firmy inwestycyjnej ani którejkolwiek z jej jednostek powiązanych;”;

d) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zbywalne papiery wartościowe inne niż te, o których mowa w pkt 3–6, kwalifikujące się do wagi ryzyka równej 50 % lub lepszej na podstawie przepisów części trzeciej tytuł II rozdział 2 lub posiadające równoważną jakość kredytową zgodnie z ratingiem wewnętrznym oraz niestanowiące wierzytelności wobec jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, instytucji ani firmy inwestycyjnej ani którejkolwiek z jej jednostek powiązanych.”;

e) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Akcje kapitału podstawowego będące przedmiotem obrotu giełdowego, które są rozliczane na poziomie centralnym, notowane w ramach jednego z głównych indeksów giełdowych, denominowane w walucie krajowej państwa członkowskiego i które nie zostały wyemitowane przez daną instytucję lub firmę inwestycyjną ani którykolwiek z jej podmiotów powiązanych.”.

Artykuł 63

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Tytuł VII rozdział 1 niniejszego rozporządzenia ma również zastosowanie do firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną na terytorium Unii.”;

2) w tytule III tytuł otrzymuje brzmienie:

„ZASADY PRZEJRZYŚCІ DLA PODMIOTÓW SYSTEMATYCZNIE INTERNALIZUJĄCYCH TRANSAKCJE I FIRM INWESTYCYJNYCH PROWADZĄCYCH OBRÓT POZA RYNKIEM REGULOWANYM ORAZ SYSTEM MINIMALNEJ WIELKOŚCI ZMIANY CENY DLA PODMIOTÓW SYSTEMATYCZNIE INTERNALIZUJĄCYCH TRANSAKCJE”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Minimalna wielkość zmiany ceny

Kwotowania podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, korzystne zmiany cen w stosunku do tych kwotowań oraz ceny wykonania muszą odpowiadać minimalnym wielkościom zmiany ceny określonym zgodnie z art. 49 dyrektywy 2014/65/UE.

Stosowanie minimalnych wielkości zmiany ceny nie uniemożliwia podmiotom systematycznie internalizującym transakcje kojarzenia zleceń o dużej skali według wartości pośredniej między bieżącymi cenami kupna i sprzedaży.”;

4) w art. 46 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) firma ustanowiła niezbędne mechanizmy i procedury do celów przekazywania informacji określonych w ust. 6a.”;

b) w ust. 4 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy Komisja nie przyjmie decyzji zgodnie z art. 47 ust. 1 lub gdy taka decyzja została przyjęta, ale straciła ważność albo w przypadku gdy nie obejmuje ona danych usług lub działalności, państwa członkowskie mogą zezwolić firmom z państw trzecich na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej wraz z usługami dodatkowymi, na rzecz uprawnionych kontrahentów i klientów profesjonalnych w rozumieniu sekcji I załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE na ich terytorium zgodnie z systemami krajowymi.”;

c) w ust. 5 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy uprawniony kontrahent lub klient profesjonalny w rozumieniu sekcji I załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE mający siedzibę lub znajdujący się w Unii zapoczątkowują z własnej wyłącznej inicjatywy świadczenie usługi inwestycyjnej lub prowadzenie działalności inwestycyjnej przez firmę z państwa trzeciego, niniejszy artykuł nie będzie miał zastosowania do świadczenia tej usługi lub do prowadzenia tej działalności przez firmę z państwa trzeciego na rzecz tej osoby, co obejmuje relacje związane konkretnie ze świadczeniem tej usługi lub działalności. Bez uszczerbku dla relacji wewnątrzgrupowych, w przypadku gdy firma z państwa trzeciego, w tym za pośrednictwem podmiotu działającego w jej imieniu lub mającego z nią bliskie powiązania lub jakiegokolwiek innej osoby działającej w imieniu takiego podmiotu, oferuje swoje usługi klientom lub potencjalnym klientom w Unii, nie jest to uznawane za usługę świadczoną z własnej wyłącznej inicjatywy klienta. Inicjatywa takich klientów nie uprawnia firmy z państwa trzeciego do proponowania sprzedaży takiemu klientowi nowych kategorii produktów inwestycyjnych lub usług inwestycyjnych.”;

d) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6a. Firmy z państw trzecich świadczące usługi lub prowadzące działalność zgodnie z niniejszym artykułem przekazują co roku EUNGiPW informacje dotyczące następujących kwestii:

- a) skali i zakresu usług świadczonych i działalności prowadzonej przez te firmy w Unii, łącznie z rozkładem geograficznym we wszystkich państwach członkowskich;
- b) w odniesieniu do firm prowadzących działalność, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE – ich miesięczne minimalne, średnie i maksymalne ekspozycje wobec kontrahentów z UE;
- c) w odniesieniu do firm świadczących usługi, o której mowa w sekcji A pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE – łączną wartość instrumentów finansowych pochodzących od kontrahentów z UE w ramach gwarantowanej emisji lub subemisji z gwarancją przejęcia emisji w ciągu poprzednich 12 miesięcy;
- d) obrotu i zbiorczej wartości aktywów odpowiadających usługom i działalności, o których mowa w lit. a);
- e) czy ustanowiono mechanizmy ochrony inwestorów, oraz szczegółowy opis tych mechanizmów;
- f) polityki i mechanizmów zarządzania ryzykiem stosowanych przez firmę przy świadczeniu usług i prowadzeniu działalności, o których mowa w lit. a);
- g) zarządzania, w tym osób pełniących najważniejsze funkcje w działalności danej firmy w Unii;
- h) wszelkie inne informacje niezbędne EUNGiPW lub właściwym organom do wykonywania ich zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

EUNGiPW przekazuje informacje otrzymane zgodnie z niniejszym ustępem właściwym organom państw członkowskich, w których firma z państwa trzeciego świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną zgodnie z niniejszym artykułem.

W przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji zadań EUNGiPW lub właściwych organów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, EUNGiPW może – w tym również na wniosek właściwych organów państw członkowskich, w których firma z państwa trzeciego świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną zgodnie z niniejszym artykułem – zwrócić się do firm z państw trzecich świadczących usługi lub prowadzących działalność zgodnie z niniejszym artykułem o dostarczenie wszelkich dalszych informacji dotyczących ich działalności.

6b. W przypadku gdy firma z państwa trzeciego świadczy usługi lub prowadzi działalność zgodnie z niniejszym artykułem, przechowuje ona – do dyspozycji EUNGiPW – dane dotyczące wszystkich zleceń i wszystkich transakcji w Unii na instrumentach finansowych, które zrealizowała, czy to na własny rachunek czy w imieniu klienta, przez okres pięciu lat.

Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, w którym firma z państwa trzeciego świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną zgodnie z niniejszym artykułem, EUNGiPW uzyskuje dostęp do stosownych danych przechowywanych do jego dyspozycji zgodnie z akapitem pierwszym oraz udostępnia te dane właściwemu organowi, który wystąpił z wnioskiem.

6c. W przypadku gdy firma z państwa trzeciego nie współpracuje w trakcie dochodzenia lub kontroli na miejscu przeprowadzonych zgodnie z art. 47 ust. 2 lub w przypadku gdy nie zastosuje się do wniosku EUNGiPW zgodnie z ust. 6a i 6b niniejszego artykułu w należyтым terminie i w odpowiedni sposób, EUNGiPW może wycofać rejestrację lub czasowo zakazać prowadzenia działalności lub ograniczyć ją zgodnie z art. 49.”;

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. EUNGiPW, w porozumieniu z EUNB, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które firma z państwa trzeciego ubiegająca się o rejestrację ma przekazać we wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 4, oraz informacje, które mają być przekazywane zgodnie z ust. 6a.

EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 26 września 2021 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

f) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających format, w jakim ma być składany wniosek o rejestrację, o którym mowa w ust. 4, oraz w jakim mają być przekazywane informacje, o których mowa w ust. 6a.

EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 26 września 2021 r.

Komisji powierza się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

5) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja może przyjąć decyzję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51 ust. 2, w odniesieniu do państwa trzeciego, stanowiącą, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego zapewniają spełnienie wszystkich następujących kryteriów:

- a) firmy posiadające zezwolenie w danym państwie trzecim spełniają prawnie wiążące wymogi ostrożnościowe, organizacyjne oraz wymogi w zakresie prowadzenia działalności o skutku równoważnym wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 (*), w dyrektywie 2013/36/UE, w dyrektywie 2014/65/UE i dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 (**), a także w środkach wykonawczych przyjętych na mocy tych aktów ustawodawczych;
- b) firmy posiadające zezwolenie w danym państwie trzecim podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów, co zapewnia zgodność z mającymi zastosowanie prawnie wiążącymi wymogami ostrożnościowymi, organizacyjnymi oraz wymogami w zakresie prowadzenia działalności; oraz
- c) ramy prawne danego państwa trzeciego zapewniają skuteczny równoważny system uznawania firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie zgodnie z systemami prawnymi państw trzecich.

W przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że skala i zakres usług świadczonych i działalności prowadzonej przez firmy z państw trzecich w Unii po przyjęciu decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, mogą mieć znaczenie systemowe dla Unii, prawnie wiążące wymogi ostrożnościowe, organizacyjne oraz wymogi w zakresie prowadzenia działalności, o których mowa w akapicie pierwszym, można uznać za wywierające skutek równoważny wymogom określonym w aktach, o których mowa w tym akapicie, wyłącznie po przeprowadzeniu dokładnej i szczegółowej oceny. W tym celu Komisja ocenia również oraz bierze pod uwagę konwergencję nadzorczą między danym państwem trzecim a Unią.

1a. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie okoliczności, w których skala i zakres usług świadczonych i działalności prowadzonej przez firmy z państw trzecich w Unii po przyjęciu decyzji o równoważności, o której mowa w ust. 1, mogą mieć znaczenie systemowe dla Unii.

W przypadku gdy skala i zakres usług świadczonych i działalności prowadzonej przez firmy z państw trzecich mogą potencjalnie mieć znaczenie systemowe dla Unii, Komisja może dołączyć do decyzji o równoważności szczególne warunki operacyjne, które miałyby zapewniać, aby EUNGiPW i właściwe organy krajowe dysponowały niezbędnymi narzędziami w celu zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu oraz monitorowania działalności firm inwestycyjnych z państw trzecich zarejestrowanych zgodnie z art. 46 ust. 2 w odniesieniu do usług świadczonych i działalności prowadzonej w Unii poprzez zapewnianie, aby firmy te spełniały:

- a) wymogi, które mają skutek równoważny z wymogami, o których mowa w art. 20 i 21;
- b) wymogi dotyczące sprawozdawczości, które mają skutek równoważny z wymogami, o których mowa w art. 26, w przypadku gdy informacji takich nie można uzyskać bezpośrednio i na bieżąco za pomocą protokołu ustaleń z właściwym organem państwa trzeciego;
- c) wymogi, które mają skutek równoważny z obowiązkiem obrotu, o którym mowa w art. 23 i 28, w stosownych przypadkach.

Przyjmując decyzję, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja bierze pod uwagę to, czy dane państwo trzecie uznano za jurysdykcję niechętną współpracy do celów podatkowych zgodnie z odpowiednią polityką Unii lub za państwo trzecie wysokiego ryzyka na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849.

1b. Ramy ostrożnościowe, organizacyjne i ramy prowadzenia działalności państwa trzeciego można uznać za mające równoważny skutek w przypadku gdy ramy te spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) firmy świadczące usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną w tym państwie trzecim podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz bieżącemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów;

- b) firmy świadczące usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną w tym państwie trzecim podlegają wystarczającym wymogom kapitałowym oraz w szczególności firmy świadczące usługi lub prowadzące działalność, o której mowa w sekcji A pkt 3 lub 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, podlegają wymogom kapitałowym porównywalnym do wymogów, które miałyby do nich zastosowanie, gdyby firmy te miały siedzibę w Unii;
- c) firmy świadczące usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną w danym państwie trzecim podlegają odpowiednim wymogom mającym zastosowanie do akcjonariuszy lub udziałowców oraz członków organu zarządzającego;
- d) firmy świadczące usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną podlegają adekwatnym wymogom w zakresie prowadzenia działalności i wymogom organizacyjnym;
- e) przejrzystość i integralność rynku zapewnione są przez zapobieganie nadużyciom na rynku w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.

Do celów ust. 1a niniejszego artykułu, przy ocenie równoważności przepisów państw trzecich dotyczących obowiązków obrotu określonych w art. 23 i 28, Komisja ocenia także, czy ramy prawne państwa trzeciego przewidują kryteria wyznaczania systemów obrotu jako kwalifikujących się do celów zgodności z obowiązkiem obrotu, które to kryteria mają podobny skutek do tych ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2014/65/UE.

- (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).
- (**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).";

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany

- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) mechanizm wymiany informacji między EUNGiPW a właściwymi organami zainteresowanych państw trzecich, w tym dostęp do wszystkich informacji dotyczących firm spoza Unii posiadających zezwolenie w państwach trzecich, których to informacji żąda EUNGiPW, oraz w stosownych przypadkach zasady dalszego udostępniania przez EUNGiPW takich informacji właściwym organom państw członkowskich;”

- (ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) procedury dotyczące koordynacji działalności nadzorczej, w tym dochodzeń i kontroli na miejscu, które EUNGiPW może przeprowadzać we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich, w przypadku gdy firma z państwa trzeciego świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną zgodnie z art. 46, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji zadań EUNGiPW lub właściwych organów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, po należyтым poinformowaniu właściwego organu państwa trzeciego.”;

- (iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„d) procedury dotyczące wniosku o udzielenie informacji na mocy art. 46 ust. 6a i 6b, który to wniosek EUNGiPW może przedłożyć firmie z państwa trzeciego zarejestrowanej zgodnie z art. 46 ust. 2.”;

- c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. EUNGiPW monitoruje rozwój sytuacji w kontekście regulacyjnym i nadzorczym, praktyki z zakresu egzekwowania przepisów i inne istotne zmiany na rynkach w państwach trzecich, w odniesieniu do których Komisja przyjęła decyzje o równoważności zgodnie z ust. 1, w celu weryfikacji, czy nadal spełnione są warunki, na których podstawie podjęto te decyzje. EUNGiPW raz w roku przedstawia Komisji poufne sprawozdanie na temat swoich ustaleń. W przypadku gdy EUNGiPW uzna to za stosowne, może skonsultować się w sprawie tego sprawozdania z EUNB.

Sprawozdanie odzwierciedla również tendencje zaobserwowane na podstawie danych zgromadzonych zgodnie z art. 46 ust. 6a, w szczególności w odniesieniu do firm świadczących usługi lub prowadzących rodzaje działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE.

6. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, Komisja co najmniej raz w roku przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdanie to zawiera wykaz decyzji o równoważności przyjętych lub cofniętych przez Komisję w roku sprawozdawczym, a także wszelkie środki podjęte przez EUNGiPW na mocy art. 49 oraz zawiera wyjaśnienie powodów uzasadniających te decyzje i środki.

Sprawozdanie Komisji zawiera informacje na temat monitorowania zmian regulacyjnych i nadzorczych, praktyk w zakresie egzekwowania przepisów oraz innych istotnych zmian na rynkach w państwach trzecich, w odniesieniu do których przyjęto decyzje o równoważności. W sprawozdaniu zawiera się również ocenę rozwoju transgranicznego świadczenia usług inwestycyjnych przez firmy z państw trzecich w ujęciu ogólnym, a w szczególności w odniesieniu do usług i rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE. W stosownym przypadku sprawozdanie obejmuje również informacje dotyczące bieżącej oceny równoważności, którą to ocenę Komisja prowadzi w odniesieniu do państwa trzeciego.”;

6) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49

Środki, które ma podejmować EUNGiPW

1. EUNGiPW może czasowo zakazać działalności firmie z państwa trzeciego w zakresie świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej wraz z wszelkimi usługami dodatkowymi lub bez nich, zgodnie z art. 46 ust. 1, lub ograniczyć taką działalność, w przypadku gdy dana firma z państwa trzeciego nie stosuje się do jakiegokolwiek zakazu lub ograniczenia nałożonych przez EUNGiPW lub EUNB zgodnie z art. 40 i 41 lub przez właściwy organ zgodnie z art. 42, nie stosuje się do wniosku EUNGiPW zgodnie z art. 46 ust. 6a i 6b w należyтым terminie i w odpowiedni sposób, lub w przypadku gdy dana firma z państwa trzeciego nie współpracuje w trakcie dochodzenia lub kontroli na miejscu przeprowadzanych zgodnie z art. 47 ust. 2.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 EUNGiPW cofa rejestrację firmy z państwa trzeciego w rejestrze ustanowionym zgodnie z art. 48, w przypadku gdy EUNGiPW przekazał sprawę właściwemu organowi państwa trzeciego, a ten właściwy organ nie podjął odpowiednich środków niezbędnych do ochrony inwestorów lub właściwego funkcjonowania rynków w Unii lub nie wykazał, że dana firma z państwa trzeciego spełnia wymogi mające do niej zastosowanie w tym państwie trzecim lub warunki, na podstawie których przyjęto decyzję zgodnie z art. 47 ust. 1, oraz zastosowanie ma jeden z następujących warunków:

- a) EUNGiPW ma uzasadnione, oparte na udokumentowanych dowodach powody, w tym między innymi roczne informacje przedstawione zgodnie z art. 46 ust. 6a, aby sądzić, że w ramach świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej w Unii firma z państwa trzeciego działa w sposób, który wyraźnie szkodzi interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynków;
- b) EUNGiPW ma uzasadnione, oparte na udokumentowanych dowodach podstawy, w tym między innymi roczne informacje przedstawione zgodnie z art. 46 ust. 6a, aby sądzić, że w ramach świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej w Unii firma z państwa trzeciego poważnie naruszyła przepisy mające do niej zastosowanie w państwie trzecim, na podstawie których Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 47 ust. 1.

3. EUNGiPW w stosownym terminie informuje właściwy organ państwa trzeciego o tym, że zamierza podjąć działania zgodnie z ust. 1 lub 2.

Podejmując decyzję o podjęciu odpowiednich działań na podstawie niniejszego artykułu, EUNGiPW bierze pod uwagę charakter i powagę ryzyka stwarzanego dla inwestorów oraz właściwego funkcjonowania rynków w Unii, z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- a) czasu trwania i częstotliwości powstałego ryzyka;
- b) czy dane ryzyko ujawniło poważne lub systemowe słabości w procedurach stosowanych przez firmę z państwa trzeciego;
- c) czy dane ryzyko doprowadziło do przestępstwa finansowego, ułatwiło popełnienie przestępstwa finansowego lub czy istnieje między nimi innego rodzaju związek;
- d) czy ryzyko powstało w sposób zamierzony czy w wyniku zaniedbania.

EUNGiPW niezwłocznie informuje Komisję i zainteresowaną firmę z państwa trzeciego o każdym środku przyjętym zgodnie z ust. 1 lub 2 oraz publikuje swoją decyzję na swojej stronie internetowej.

Komisja ocenia, czy w odniesieniu do danego państwa trzeciego nadal spełnione są warunki, na podstawie których przyjęta została decyzja zgodnie z art. 47 ust. 1.”;

7) w art. 52 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„13. Do dnia 31 grudnia 2020 r. EUNGiPW dokona oceny potrzeb kadrowych oraz w zakresie zasobów, związanych z przejściem przez ten urząd uprawnień i obowiązków zgodnie z art. 64 rozporządzenia (UE) 2019/2033 oraz przedłoży sprawozdanie dotyczące tej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.”;

8) art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Firmy z państw trzecich mogą kontynuować świadczenie usług i prowadzenie działalności w państwach członkowskich zgodnie z krajowymi systemami do trzech lat po przyjęciu przez Komisję decyzji odnoszącej się do danego państwa trzeciego zgodnie z art. 47. Usługi i działalność nieobjęte taką decyzją mogą być nadal świadczone i prowadzone zgodnie z systemem krajowym.”.

Artykuł 64

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

W art. 12a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽²⁸⁾ dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Zgodnie z art. 65 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 (*) odniesienia do art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej dla firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, i które nie są firmami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub art. 1 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/2033, traktuje się w następujący sposób:

- a) odniesienia do art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu łącznego współczynnika kapitałowego w niniejszym rozporządzeniu oznaczają odniesienie do art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033;
- b) odniesienia do art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w niniejszym rozporządzeniu oznaczają odniesienie do mającego zastosowanie wymogu w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033, pomnożonego przez 12,5.

Zgodnie z art. 65 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 (**) odniesienia do art. 104a dyrektywy 2013/36/UE w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych dla firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, i które nie są firmami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub art. 1 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/2033, traktuje się jako odniesienie do art. 40 dyrektywy (UE) 2019/2034.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).”.

CZĘŚĆ DZIESIĄTA

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 65

Odesłania do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w innych aktach prawnych Unii

Do celów wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych odesłania do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w innych aktach Unii traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

*Artykuł 66***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 26 czerwca 2021 r.
3. Niezależnie od ust. 2:
 - a) art. 63 pkt 2 i 3 stosuje się od dnia 26 marca 2020 r.;
 - b) art. 62 pkt 30 stosuje się od dnia 25 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 27 listopada 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D. M. SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodnicząca
T. TUPPURAINEN
